

بازرسی شد
۱۷ - ۳۶

بازدید شد
۱۳۸۲

۹۱۱۹-۵

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: ادب مجناسی (ترجمه تصحیح الصدوق)

مؤلف: شیخ بهائی

موضوع: تاریخ صدرالدین محمد المیرزا

۹۲۶۵

شماره ثبت کتاب

۱۵۵۵۴۴

۱۲۰۲۵

خطی و فهرست شده
۹۲۶۵

کتابخانه
جعفر سلطان القرا

تبریز ۱۲۶۵ قمری

فضلا و لایم عظام علیهم السلام و انوار اسرار و نور انوار اسرار
سلطان لایم عظام و بران اسرار و نور انوار اسرار
و انوار اسرار و نور انوار اسرار
شرف اوقات بدر فکرت افقت الفصل ایند و نظر می
شرف اوقات بدر فکرت افقت الفصل ایند و نظر می
شرف اوقات بدر فکرت افقت الفصل ایند و نظر می
و تحقیق و التوفیق و الدین محمد من الله علیه و آله
و اقامه اوقات و اوقات علم و نور و نور انوار اسرار
و نور انوار اسرار و نور انوار اسرار
انچه در شهر تبریز و زکریا باید آورد از اوقات و نور انوار اسرار
کامل و نماز و غیره هر چه در نماز خوانده شود از اوقات و نور انوار اسرار
پایان آورد و تحقیقات و نسبت هر ساعت از ساعات و نور انوار اسرار
از اوقات و نور انوار اسرار و نور انوار اسرار
و دعای نماز و نور انوار اسرار و نور انوار اسرار
و نور انوار اسرار و نور انوار اسرار

و بود و طبع بود آن فارسی زبانان از ان لغت کتب
فیوضات و کتب ابن محمد غفر له و لواله و ابیه محمد
التبریزی شرح له صدره و تیر امره انرا بزبان فارسی ترجمه
تا جمیع مویز منافع لحنه و انرا موسوم ساخت با دین
و فخره التوفیق و علیه التحلان و انرا در شهر تبریز
در میان آنچه از طلوع صبح صادق تا طلوع آفتاب باید آورد
در میان آنچه از طلوع آفتاب تا وقت ظهر باید آورد
در میان آنچه از وقت ظهر تا فرو رفتن آفتاب باید آورد
در میان آنچه از فرو رفتن آفتاب تا وقت خوابیدن باید آورد
در میان آنچه از وقت خوابیدن تا نصف شب باید آورد
در میان آنچه از نصف شب تا طلوع صبح باید آورد
در میان آنچه از طلوع صبح صادق تا طلوع آفتاب
باید آورد و در ان مقدمه است و چند فصل
بیان از اوقات و نور ان مقدمه است و چند فصل
بیان از اوقات و نور ان مقدمه است و چند فصل

نقل شده و این وقت را هم ساعت غفلت میگویند چنانکه از فرو رفتن
 اشکاب بر طرف شدن شوق را هم ساعت غفلت میگویند مستحب است که در
 این وقت پیدار بشود بر باده خواب را نوقت شود که در آن وقت
 از لایحه اقیقه روایت کرده است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمودند
 خوابی که شوم است میراند روز را و روز را میکند رنگ و را
 و تغییر سازد و لکن خواب را شویست بستر حضرت صادق است
 روز بخادم را از وقت میان طلوع فجر است تا طلوع آفتاب
 پس بعد از آن در پریزید ازین خواب و هم در کتاب مذکور
 روایت کرده از حضرت ابوالحسن الرضا علیه السلام در تفسیر قوله المقتضا
 انی افرص انهم ادرتک انهم قمت میکنند روزیها
 بزادم را میان طلوع صبح تا طلوع آفتاب پس در خواب کند
 در این وقت خوابیده است از روز نخورد در وقت که نارضیح
 نوشته شده هم در علمای شیعه هم در علمای روز را و در علمای کفر در آن
 از حضرت امام محمد صادق علیه السلام در تفسیر آیه ان قات

الفجر کان مشهوداً فرموده بود بعد از آن لفظ نارضیح است که
 برتند و شکان شب و در شکان روز پس نگاه که بکند ارد
 بنده نماز صبح را در وقت طلوع فرموده شود بر او و با
 روئیند فرشتگان شب و در شکان روز و در این حالت
 زیرا که جعفر از علمای ما روایت کرده اند از حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام که سوال کرد از خدا را از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 از ساعتی که از ساعتها شب است و نه از ساعتها روز پس
 انحضرت فرمود ساعتی میان طلوع فجر است تا طلوع آفتاب
 و محضرت که این روز است خلاف اجماع شیعه است که نماز صبح
 داخل نماز روز است و خلافت درین روز از سلیمان
 که او نماز صبح را داخل نماز شب دانسته بدلیل قول حضرت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله که صلوة النهار عجماء یعنی نماز روز
 است و نیز دلیل او میتوان ساخت آنجا بن بابویه در
 کتاب فیه لایحه اقیقه روایت کرده است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام

فرمود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در روز پنجشنبه از هیئت
 زوال آفتاب غیبی تا وقت طلوع و جو این اشکال آنکه در صورت
 که آن مسأله ایشان و علمای فاضلین و از حضرت امام
 سوال که از مسئله چند در مرتب ایشان بجز مطلع نبوی
 آنها که بزرگان علمای فاضلین و از جمله آنها بود
 ایشان که امام علیه السلام او را جواب داده بطریق قوی
 و اولی و این منافی ندارد با آنچه در حدیث است که روز
 از ابتدا طلوع فرست تا غروب آفتاب لا جواب از حدیث
 که عیش دلیل صحیح ساخت که تا روز آسمان بعضی
 علماء چنین گفته که آنجا تغلیب است بر اقل یعنی غیر شمس نماز
 روز آسمان است پس اعتبار آن کرده اند تا صبح مذکور شد
 یا آنکه حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله نماز صبح را از نماز کرده اند
 بجهت مبالغه در تغلیب نفعی باشد که در آن در تاریخ یاد شده
 که آنحضرت صلی الله علیه و آله نماز صبح را در تاریکی میخواندند

تا آنکه آنحضرت صلی الله علیه و آله چهار نماز صبح فارغ شدند و زمان
 بگذشت و خبر میباشند که ایشان را نزد پیغمبر صلی الله علیه و آله
 که اینها بود در کتاب فقیه که مجربین آنم سوال که آنحضرت امام
 موسر کاظم علیه السلام که جواب نماز صبح و آنست بلند کردند
 با آنکه او از نماز روز است پس آنحضرت فرمود برابر آنحضرت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله نماز صبح را در تاریکی میخواندند
 پس از امقارن که نماز شب و باین حدیث ظاهر شد
 جواب از حدیث اینها بود که دلیل عیش نیست خدا و حج
 آنکه ظاهر است که مراد امام علیه السلام در حدیث نماز
 چاشت است که سنیان کنند یعنی پیغمبر صلی الله علیه و آله
 نماز چاشت را که سنیان میکنند نمیکرد و آن سنیت
صل در تحقیق فجر اول که صبح کاذب است و
 فجر دوم که صبح صادق است که حضرت جمال الدین مطهری
 قدس سره در کتاب فقه المطلب فرموده که آنکه روز روز

روشن آفتاب و روشن فرشته با قنبر بر سر زمین و کوه و کوه
 بیخ چو کوهش مثل زمین و ماه و اجزای زمین خواه مصلحت و خواه مصلحت
 روشن شود از آفتاب و در از ما بزرگتر است و در آنجا که
 ساحت بطف حکمتش که دیدن آفتاب بر کوه زمین پس گاه آفتاب
 افق است سایه بالار افق رخ بر شکل محو و طره و هوای آفتاب
 روشن است اعطای که کوه لغز محو و طل پس در محو و طل روشن
 بان هوای روشن با کوه آن هوا ضعیفتر زیرا که کوه در زمین هوا
 بجای آورده است از آفتاب روشن گشته و نیز روشن است محو و
 نیز بلکه هر چند آفتاب میان محو و طل در کوه روشن است و کوه روشن
 پس مدام که در میان محو و طلیم در غایت تاریکی خواهیم
 و چون آفتاب نزدیک شود باقی مفرق میل کند محو و طل از
 اگر آن اجزای هوا که روشن است بجای آورده است روشن است از آفتاب
 نزدیک شود هر چه نزدیک است با همین طریق هر چند نزدیک آفتاب
 روشن شود و محو و طل نزدیک شود دیدن ماطلوع آفتاب

و در هر اول ظاهر میشود باریک در آن است مثل ستون از آفتاب
 کاذب میگویند و کوه پسندیدم که کوه باریک و در آنجا که
 زمانه کوه تمام او بر فراز کوه کاذبش میگویند بر اثر تاریکی افق
 کوه با دروغ کوه صحت و نیز در کوه صحت کوه باریک و در آنجا
 تاریکتر میآید که طل بعد از آن کوه زیاد میشود در طول او و در
 تا پس میشود در عرض افق بطریق نصف دایره و نیز مصادق است
 زیرا که در کوه در خبر دادن از صبح و بر امر کوه کلام است
 ایراد کردیم و کوه اعلم حقایق الامور بداند متعلق است
 بصحیح کاذب غیر آنکه از عبادات مثل داخل شدن و فضیلت
 نماز و غیره زیرا که فضل او قاطب و از طلوع فجر کاذب تا طلوع
 صادق روایت شود و طل و کوه در کوه باریک است و کوه باریک
 بود اگر کوه پسیدم از حضرت امام رضا علیه السلام از سادات
 پس حضرت فرمود که هر چه در کوه باریک است در کوه اول است و در کوه
 که کوه در اول است پسیدم از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود

جواربک تا وقت میل کج در کسب صادق حضرت امیر المومنین
 علیه السلام بیرون آمد مسجد و سر بار خراش که بیست و نه سال که از وقت
 بنویسند تا روز ترا این ساعت بعد از آن برخواست آنحضرت و
 ناز و ترسید ای اور دو لاله کج هم بر عبادت متعلق با کسب است
 و هم محض طبع از این دنیا خواند با فالفه من حیثی و ری
 و مخرجیه من حیث لا اری صل علی محمد و آله
 و اجعل اول قومنا هذا صالحا و اوسطه
 قلاحا و اخره نجاحا رو کسب از این بود که در کسب و در کسب
 قیام کسب که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرموده بود که هر کس
 هرگاه صبح و شام که در هر روز بار خراش اللهم انی
 اشهدک انک ما اصبح فی من نعمة و عاقبة
 فی دین او دنیا فمنک و خذک لاشربک لک الحمد
 و لک الشکر بما علی حتی رضی و بعد از این
 برین برینم او کسب که روز و در کسب که در کسب از امام

ما قاله الخیر الصبیح

ما قاله الخیر الصبیح

حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام فرموده است
 سُحَّانَ الْمَلِکِ الْقَدُّوسِ سُبُّهُ بِاللَّهِمَّ اِنِّی
 اَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ نَحْوِهَا
 طَائِفَتِكَ وَمِنْ مُجَاهَاةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ دَرَكِ
 الشَّقَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا سَبَقَ فِي اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ
 اللّهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُكَ بِمِرَّةِ مَلِکِکَ وَبِشِدَّةِ
 قُوَّتِکَ وَبِعَظَمِ سُلْطَانِکَ وَبِقُدْرَتِکَ کُلِّ
 خَلْقِکَ اَنْ تَقْضِیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْ
 تَقْعَلَ بِنِیْ اَوْلَادِ اَرْوَاحِ کُلِّ کَافِرٍ دَرَاةِ سَبِّحْ حَضْرَتِ
 امام محمد باقر علیه السلام فرموده است حضرت موسی که عید الله له
 بر حضرت در حضرت نه در زیر محطه خوش پس عمر علیه السلام
 است و کسب ایاد الله که در کسب از کسب که در کسب که در کسب
 میله کسب و بار کسب از کسب که در کسب که در کسب که در کسب
 فرموده است صبح و شام که بوسه سحان الله و الحمد لله

گفتند که این
 ایضا طالع

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 در این انواع موافقت چنانچه از باقی صلواتی که بر محمد و
 علیه السلام فرموده است که در کتب معتبره از کوه میسر مایه بر خود
 صدقه است بمفوضه بر فقرا مسکین هر مسمی صدقه باشد پس از این صلوات
 نه چند از قرآن فاتحان اعطی و اتقی و صدقت
 بِالْحَسَنِي فَسَنِيْسِي لِلْيَسْرِي نَعْمَ عَطَاكَ
 بر هر چند در تصدق کند به سگی پس در دیگر که با سگ زیم او را
 به اسرار و در سگ سید علی بن علی العارفی در این صلوات
 در کتب حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرموده که در صلوات صدقه در
 در کتب او نیز که شکر را من او حق بر او باد و هر سگی که در پیش
 از آنکه که را به پند من بر او دست برد اند و سوره انا از آن آید
 انعمت با آخر جوانه و بعد از آن بگوید انتم يا الله وحده لا
 شريك له و كبرت يا حنيت والطائف
 و انتم يسير ال محمد و علاتيهم و ظاهريهم

وَ بِالْظُهُورِ وَقَوْلِهِمْ خُذُوا
 او در آن روز از شهر نوح از آسمان پانین آید و آنچه با سگ
 بالار و دو و آنچه در زمین فرو رود و آنچه از زمین بیرون
 آید و در هر صدمه تا شام کند و رویشده از نام حضرت صادق
 علیه السلام که در وسیع سربار بیعت است و دعای الله
 الْعَلِيَّ الْأَعْلَى الْجَلِيلَ الْعَظِيمَ دِينِي وَ نَفْسِي
 وَأَهْلِي وَمَالِي وَ وُلْدِي وَأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنَاتِ
 وَ جَمِيعَ مَا رَدَّقَنِي رَبِّي وَ جَمِيعَ مَنْ يَعْبُدُنِي
 أَمْسُ اللَّهُ اسْتَوْذِعَ اللَّهُ الْمُحَوِّفَ الْمُرْهُوبَ
 الْمُضْضِعَ الْعَظْمَةَ كَلِّ شَيْءٍ دِينِي وَ نَفْسِي
 وَأَهْلِي وَمَالِي وَ وُلْدِي وَأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنَاتِ
 وَ جَمِيعَ مَا رَدَّقَنِي رَبِّي وَ جَمِيعَ مَنْ يَعْبُدُنِي
 امس الله در محل طلوع هر چه بود با شکر و در هر چه بود
 تا وقت از آن فریادها را بشنود و آنچه حضور کار از آسمان کند

در صلوات بر ائمه اطهار

یا ارحم الراحمین

چرخ ظاهر و صورت زوال سوال که و بایر که بعضی در پندارند
 موال که نه بطول یعنی نه بدراز را بنوا و کافرانش از چوب و
 رویت که در کتب نیز که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده است که با هم یعنی بزرگ و
 مسجدهای آنست که در آنست و بقبله آن درها
 و اگر علماء در کرده اند و بعضی در کرده استند شده اند با هم
 اند ما علمیم که در هر یک از آنست که در وقتی که در آنست
 ساز که در آنست در آن فرود آنرا بر جانهاست بگذار
 اگر از هر یک از آنست و صورت از آنست که در آنست
 واقع شود و اگر جمیع آنست که در آنست و در آنست
 بر جانهاست بر آنست و در آنست و در آنست
 الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَلَمْ يَجْعَلْهُ مَجْسًا
 بر آنست و در آنست و در آنست و در آنست
 بول یا چوب و صورت از آنست و در آنست و در آنست

دستها از غیر اینست و در آنست و در آنست
 بر آنست که در آنست و در آنست و در آنست
 یا بود آنست و در آنست و در آنست
 و تسمیه بگو خاندان و در آنست و در آنست
 فرموده هر گاه دست در آنست و در آنست
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي
 مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ پس بار مضمضه یعنی آب در آنست
 بر آنست پس بار هم استنشاق کن یعنی آب در آنست
 یک عالمه در فضل اینده پاخوا هم که پس بر آنست
 بر در آنست که در آنست و در آنست
 و معارف از بر آنست با لار دور او حکم نیت را ایم
 تا فارغ شدن و بگویم که خاندان و در آنست
 لام محمد تا علیه السلام و در آنست که بسم که اول از آنست
 آن از بر آنست و در آنست و در آنست

و تجویز کند در مقدار آن نیت را بشستن دستها از هر این دو جهت
یا نیت مخصوصه و استنطاق هم بدلیل آنکه این هر سه را از آنجا که گویند و با
طهاس و کس که در توفیق که در جایز بودن مقدار نیت بچهار شستن
رو است با او تلبیس خبیث برود و بریزد و شستن چنانکه از
اصحاب سید عالم که علم منقول است از حکایت و صورتها منقول است و آنکه
وضو هر از وضو کس که در شستن را واجب است و در این
شستن هر چیز در آن اجزا رود که بالاتر است بر جزو که پایین
جزو است که در شستن اعم است که نیت و قدر او در طول و عرض
است که دور کند بر او و هر چه از آن بزرگ و کوچک است
چنانکه ناطق است بر هر روزه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
و ما از ایشان که ایم در شرح نیت چهارم از چهار نیت و هر کس که
نیت بر این دست بر هر صورتی بود و از زیر او دیده شود در شستن
چنانکه شستن بر آن صادق است لامر و هر چه بود در هر یک از این
نشو و نمول آن و نیت که در شستن است و هر چه بود و چهار شستن

در صل و حضور و تلبیس در قیام که نیت بر هر سه علیه السلام و آنچه
که بکشد چشمها را از وضو شستن باید که چشمها را از چشمها
دو زخ را او شستن با دوازده مرتبه در وضو شستن و وضو شستن
شده که وجهها را شستن که شستن در وضو شستن و وضو شستن
شستن رسانیدن آن وضو بدو مرتبه چشمها و شستن شستن
در کتاف که در وضو که منافا نیت بر این دو امر زیرا که میباید
بود که چشمها را از وضو شستن و آب بر روی چشم که شستن
و این کلام شستن شستن و دو مرتبه است که شستن که در وضو شستن
بر دیدن متوجه افعال وضو شستن بر هر چه قدر شستن
شستن رو که آب بر روی چشمها که لام محمد باقر علیه السلام
نقل کند و وضو حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سبویان و شستن
از مرق و دست را بکش بر آن تا شستن و آنچه در شستن
آب بر روی موار که دیده نشود و استداکن بظاهر شستن دست
وزن ابتدا که سبویان بعد از آن است که شستن که شستن بود

و بان در چرخ را بشو خاند ز آستین و با هر که در دست
 پیکار بشو منزه زیاده خاند نه کنج است در کار و مهر باوید در ^{لطف} قوت
 این کلام در مشرق آسمان و جلالتین است پس در روز است
 کن لبه اش پهلوی سه نهال پوت پیش را یا مومرا که بر کار و سینه
 و کشید لب پر در نرد و از هر دو نفر خین در آستانه که بر
 پیش و بیامانده کنیز تر مرغ که پشت پارس است از سر آستانه که
 لطف تابند با آنگاه از هم جدا شود با آرزو دم و کاشی در میان
 از کعبه و انور مشرق آسمان و جلالتین است پس در روز است
 پارس و آستانه که در پیش و با هر که در دست است تا به پشت
 دستها بر او در آید که کشیده شود بر او و در دستها
 ز کعبه آستانه که کشیده و باید که در چهار است تمام کف چنانکه در
 دو یک کعبه مسجد از اجزای هر نظر که کف کعبه است از حضرت
 لام رضا علیه السلام از مسجد بر قدمها که چنانکه است پس از حضرت که
 کعبه در خود از آستانه که پس مسجد او است تا بعد از کعبه که قدم

که بد و آتش خود میزند چنین تا کعبین پس حضرت فرمود لا اله الا
 بجهت کلهای بی مسج تمام نیت در بجهت تمام کعبه و باید که
 وضو را پا در پا یکی آورد و پا تا خیر میان آنها با رعایت ترتیب
 مذکور هر دو مسجد قدمها چنانکه در چهار جهت از مقصد بر او سینه
 در کار و یک کعبه است که حضرت تمام حج صادق علیه السلام و
 که هر کس بر قدمها و استمال کعبه است و باید که نزدیک تر از
 افعال وضو خواند و در هر مقرر است بر آن نیت خاند در فصل سینه
 مذکور میشود و خیر از وضو فارغ شود بحول الله رب العالمین
 العالمین چنانکه شرح طوسه و تفسیر در هند بر او تر کعبه
 مسجد بعد از آن بگو اللهم اجعلني من التوا
 واجعلني من المطهرين اللهم اني اسالك
 تمام الوضوء و تمام الصلوة و تمام
 رضوانك و الجنة بد اندیشه افعال مذکوره و پس
 دعا است و افعالی که در دست نیت با استه اعلی

این

وشنیدن رو و دستها و مسح سر و قدمها متصل از سر قدمها
 ترتیب و توالی بیجا با بودن افعال و سبب ترتیبی نمی شود
 بلکه هر چه در وقت و سبب ترک نشد یعنی بعد از وضو بلند علی مالک
 در وضو را در وقتیکه در کافه حضرت لام محمد صاف و علیهم
 فرمود که وضو کند و متذکر کند بفرج او را که پسند و از نیکو
 نیکو بشود و در هر آنکه عهد احمد کنان وضو با شتاب
 یا با شتاب مثل متذکران و یا با سبب وضو ما شن در مسجد از حضرت
 بولوغی و ازین دو مکره است چنانکه در کافه در کافه وضو
 رو به جهت نه الله السلام در کافه و نیز از جهت نه در قوه
 شرح الفا در تهنید بن عبد الرحمن بن کثیر الامام محمد لام محمد صاف و علیهم
 فرمود که روز حضرت امیر المومنین علیه السلام شکر بجا آورد و در ضمیمه
 عنه بگفت با و آنچه با نظر از آب وضو ما نام بر آن را زین پس آورد
 آنحضرت را چه یکسبب حضرت کوفه از آب برت است و در وقت بر او
 بگفت بسم الله و الحمد لله الذي جعل الماء

این حدیث از
 ابن عباس
 روایت شده است

طهوراً و لا يجعله نجساً حضرت لام محمد صاف و علیهم
 فرمود که حضرت امیر المومنین علیه السلام بعد از آن استنجاء کرد بگفت
 اللَّهُمَّ حَسِّنْ فَرْجِي وَأَعِزَّهُ وَأَسْتَعِزُّ بِكَ
 وَحَمِي مَنِي عَلَى النَّارِ وَفَرِّجْ لِي مَخْرَجاً مِنْهَا
 وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي اللَّهُمَّ لَقِيَّ بِحَقِّ يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ وَأَطِقْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ يَا بَرَّ
 اسْتَشَقُّ كَوْنِي فِي رِزْقِكَ يَا بَرَّ اللَّهُمَّ
 لَا تَحْمِلْ رِيحَ الْجَنَّةِ وَاجْعَلْ لِي مِنْ نِسْمِهَا
 وَرَوْحِهَا وَطِيبْهَا بِرِسْمِكَ يَا بَرَّ
 اللَّهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي يَوْمَ تَسْوَدُّ فِيهِ الْوُجُوهُ
 وَلَا تَسْوَدْ وَجْهِي يَوْمَ تَبْيَضُّ فِيهِ الْوُجُوهُ
 بِرِسْمِكَ يَا بَرَّ اللَّهُمَّ اعْطِنِي كِتَابِي
 بِيَمِينِي وَالْحُلْدَةَ فِي الْجَنَّةِ بِسَارِي وَ
 حَاسِبِي حِسَاباً يَسِيراً يَا بَرَّ

علی ۴
 در جاناها

وَلَا مِنْ دَرَاءٍ ظَهَرِي

اللَّهُمَّ لَا تَطِيقُ كَيْبًا بِشَيْءٍ إِلَّا لَوْلَا تَجَلُّهَا
مَقْلُوبَةً إِلَىٰ عُنُقِي وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ مَقْطَعَاتِ
النِّدَانِ بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ غَشِي حَمَلًا
وَبِرَّكَاتِكَ بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ غَشِي حَمَلًا
تَبَّتْ عَيْنِي عَلَىٰ الصِّرَاطِ فَيُؤْتِي فِيهِ الْأَقْدَامَ
وَأَحْبَبْتُ سَمِيًّا فِيمَا رَضَيْتَ عَنِّي بِعِزِّكَ
رَبِّكَ كَرَّمَ لِي الْبَطْنَ لِكُرْبَىٰ لِي وَرَضَا لِي وَرَضَا لِي
وَيُؤْتِي مِثْلَ لِقْنِي مِنْ خَلْقِكَ فَتُحِبُّهُ لِي وَرَضَا لِي
فَمَا يَكُونُ لِي مِنْ رِزْقِكَ إِلَّا بِرَبِّكَ وَرَضَا لِي
بِإِسْمِكَ وَرَضَا لِي وَرَضَا لِي وَرَضَا لِي
وَأَحْبَبْتُ سَمِيًّا فِيمَا رَضَيْتَ عَنِّي بِعِزِّكَ
رَبِّكَ كَرَّمَ لِي الْبَطْنَ لِكُرْبَىٰ لِي وَرَضَا لِي
وَيُؤْتِي مِثْلَ لِقْنِي مِنْ خَلْقِكَ فَتُحِبُّهُ لِي
فَمَا يَكُونُ لِي مِنْ رِزْقِكَ إِلَّا بِرَبِّكَ وَرَضَا لِي
بِإِسْمِكَ وَرَضَا لِي وَرَضَا لِي وَرَضَا لِي

فصل

شو بخیر روید که در این روز مقید که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
فرمود که هر که نام خود بخواند روزی یک بار و هر روز یک بار که
تسبیح کند تا آخر روز تا برین تسبیح و باید که بگوید تسبیح پروردگار
از خانه تسبیح الله الذي خلقني فهو يهدين
والذي هو يطعمني ويسقيني واذا مرضت
فهو يشفين والذي يميتني ثم يحيين
والذي اطعم ان يقرب لي خطيئتي يوم
الدين رب هب لي حكاوا الحقي الصالحين
واجعل لي لسان صدق في الاخرين واجعلني
من ورثة جنة النعيم واعفر لاني
روى الشيخ محمد بن الحسن في عدة الراعي عن ابي بصير عليه السلام
انه فرمود که هر که روزی یک بار و هر روز یک بار که
تسبیح کند تا آخر روز تا برین تسبیح و باید که بگوید تسبیح پروردگار
از خانه تسبیح الله الذي خلقني فهو يهدين
والذي هو يطعمني ويسقيني واذا مرضت
فهو يشفين والذي يميتني ثم يحيين
والذي اطعم ان يقرب لي خطيئتي يوم
الدين رب هب لي حكاوا الحقي الصالحين
واجعل لي لسان صدق في الاخرين واجعلني
من ورثة جنة النعيم واعفر لاني
روى الشيخ محمد بن الحسن في عدة الراعي عن ابي بصير عليه السلام
انه فرمود که هر که روزی یک بار و هر روز یک بار که
تسبیح کند تا آخر روز تا برین تسبیح و باید که بگوید تسبیح پروردگار
از خانه تسبیح الله الذي خلقني فهو يهدين
والذي هو يطعمني ويسقيني واذا مرضت
فهو يشفين والذي يميتني ثم يحيين
والذي اطعم ان يقرب لي خطيئتي يوم
الدين رب هب لي حكاوا الحقي الصالحين
واجعل لي لسان صدق في الاخرين واجعلني
من ورثة جنة النعيم واعفر لاني

روای از شیخ محمد بن حسن
در این روز

والذی هو یطعمنی و یسقینی خوردن و آشامیدن او را
 طعامی که در شکم من است و او را تغذیه
 از پیش من را بخورد که من او را نمی بینم
 بچشم من پیدا نمی کند او را ببینم پیدا نمی کند
 او را از زنده کردن پیدا نمی کند پیدا نمی کند
 الذی اطعم ان ینفعلی خپتنی یوم الدین پس از روز
 قیامت تغذیه خطا او را از پس از تغذیه تغذیه
 رب ینزل حکم الحق بالتصالحین بجهد
 او را حکمت و برساند او را بصالحان که گشته و صالحان بانی بمانند
 و تغذیه و اجعل لی لسان صدیق فی الآخرین
 برابر او بر و فرغید که فلان بن فلان ارست کو یا آن چشم کوید
 و اجعلنی من ورث جنت الغیر عظا کنه صدیق
 با و نزل لها در جنت نیم و تغذیه کوید و اغفر لا بی سائر زندان
 پدر و مادر او در او هر گاه خواهد که بسی در آخر شکرت را و بگوید

بسیار کند او را از اینها

علم

فایده

فایده مقام آن که حفظ ن که بکار بر آید و مقدم و ای
 را را و بگو بسم الله و بیا الله و من الله و الی
 الله و تخیر الاسماء کلها الله تو کت
 علی الله لا حوک و لا قوة الا بالله اللهم صل
 علی محمد و آل محمد و افتح لی ابواب رحمتک
و توتیک و اغلاق عنی ابواب معصیتک
و اجعلنی من زوارک و عمار مساجدک
و يمن یناجیک فی اللیل و النهار و من
الدین هم فصل لهم خاشعون و آخر
عنه الشیطان الرجیم و جنود البلیغ جمع
 و خوش نفس یا غیر اینها پس رو که باید پس را
 و در پوشیدن بغیر و کردن با غیر شیر و نیز نار کردن با آن
بسیار آن نار نکردن و از پس رو که نیز نار در عمل و بسیار نست
 و در یک روز بسیار از موت بسیار که بسیار و بسیار که بسیار که بسیار

فایده مقام آن که حفظ ن که بکار بر آید و مقدم و ای

باید پاک شود

حقیقتاً علیکم نام میگردانند و پیش از هر زنده‌ای که گفته
 و در آنست که از بعد از محمد صلی الله علیه و آله که گفته حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام فرمود هر گاه نماز می‌کنی زن بگوید اگر باک نبردند
 گویند این را می‌گویند و طهر است که حضرت اراده کرده که تو را
 با بغلی نماند که شیه می‌ماند که از میان است ز یاد را در آن
 اصحاب امام علی سلام و اعتقاد تمام بر قول و فعل و هر یک از آن
 اذان بگویند اذان صحیح است هر گاه که استخفاً گفته شود
 که غنچه و امید بسته بود در آن و نیز با عین با او نوشت که وز یاد
 که گویند خنجره تا طهر است بر آن و صورت اذان نیز است که
 چهار بار باشد ان لا اله الا الله و بار باشد ان محمد رسول الله
 حرکة الصلوة دو بار حرکة الفلاح دو بار حرکة خیر العباد و بار
 لا اله الا الله دو بار و باید که در حال اذان ایستاده باشی و بقبله
 باشی تا سبب برادر گوش کنی و از بلند تانی اذان گوید
 هر نفسی اذان می‌شود و فصل مذکور و گفته که و یکبار است و جبهه

اندک کبریا

مکمل

اندر و در آن اثناف و تزلزل و زدن بر سینه صلی الله علیه و آله
 صلوات بر آنحضرت که در آنست که از بعد از محمد صلی الله علیه و آله که گفته
 با و علی السلام فرمود که صلوات بر سینه صلی الله علیه و آله هر گاه ذکر
 آنحضرت کنی یا ذکر آنحضرت کنی پیش تو ذکر کنند و در اذان
 و غیر اذان و محرم است که با هر چیز و لاله تر کند بر او
 صلوات بر سینه صلی الله علیه و آله بر هر که ذکر آنحضرت کند و هر که اسم
 آنحضرت بگوید ذکر کنند و هر بار که در آنست که در آنست که
 نه است که و هر که در آنست که و از بعد از محمد صلی الله علیه و آله در هر
 یک بار است و بعضی از آنست که در هر یک یکبار و بعضی از آنست
 اند و در آنست که نام آنحضرت صلی الله علیه و آله مذکور شود و در هر
 نه است که و باید که صلوات بر سینه صلی الله علیه و آله در آنست
 سلام بیستم در شه اول و حقیقت غرض او است که جزو نماز
 نیست بلکه در حقیقت غرض او است که در نماز و خواه در غیر نماز بسیار
 از هر دو کلام منافق است و صاحب کثیر العرفان توافق است

پس در بار صلوات بر آنحضرت و ستاده یا شریک یا راجع مستعد
 و بسیار دیگر در صلوات بر آل ابراهیم و غرض از این تشبیه آنست
 مخصوص از دیگر بار صلوات بر اهل بیت صلوات و در عین حال صلوات
 شامل بر ابراهیم و سید و با آل ابراهیم تا آنجا که وقت قاعده مقرر
 باشد لازم نیاید که ناچار است که آنوقت تشبیه بر ابراهیم
 علیه السلام افضل است از حضرت ابراهیم علیه السلام و بملاحظه قصد
 موافق میشود با قاعده مذکور زیرا که صلوات بر اهل بیت
 از آن مخصوص بعضی و بعضی جنب توجه که صلوات بر ابراهیم
 چیست تقدم او است و این قدر تشبیه کافیه و بعضی جنب تشبیه
 صلوات بر آل ابراهیم است و توجه اول صغیرت زیرا که حضرت صلوات
 که گفت بنیاد در بین الماء والطین و دویم باینکه
 صلوات بر آل ابراهیم است و حال آنکه اهل بیت از کیفیت بر آنحضرت
 نیز بر او جهات دیگر است که مذکور است و در تشبیه از آنجا که اهل بیت
 فصل اول هم از اذان صبح فارغ شرف صلوات بر اهل بیت و

اینجانبان از اقامه این گفت

اقامه صلوات بر اهل بیت و بعد از آن یا در سجده اللهم
 اجعل قلبي بائنا و زكري في دارك و عيشي قارا
 و اجعل لي عند قبر رسولك صلى الله عليه و آله
 مستقرا و قارا و بعد از آن هر دعا که خواهر بخوان
 و در حاجات فوخی از پیغمبر صلوات علیه السلام است که دعای میان اذان
 و اقامه است در نیتش و بعد از آن بر غیر اقامه است بگو و صلوات
 همان فصلی اذان است و همه دو بار است مگر الا الله که در هر
 بار است و بعد از هر یک غیر الحمد و یا بگو قدر است صلوات
 اذ ابدا که در اذان مذکور است یکی از طرف تانی و که اذان است
 در گوشها و بلند کردن آواز که اینها در اقامه است سنت است
 در طهارت ایستادن اینجا که بیشتر است خداوند میداند
 بفرمان عهده و جسته و بعد از اقامه صبح فارغ صلوات
 بقیده بواللهم اربنا لیک قوجمت و رضائک
 طلبت و ثوابک ایتعت و لیک امت و

دعا یکی بعد از اقامه صلوات
 باید گفت

خدا در چنانچه در کتب است باین و کسر که مشکل میداند از
ضارتها مستقیم نیامد که بروم آن سار و دو بود از مقدار
ساختن بیت یکی از زمین خفته بخوان سه دعا که در زمین استاید
خواند و در هر یک از حضرت امام محمد صادق علیه السلام بجزاز
بپرسم **اللهم انت الملك الحق لا اله الا انت**
سبحانك اني ظلمت نفسي فاغفر لي ذنبي
انك لا يغفر الذنوب الا انت بعد از بخیریم
لبيتك وسعدتك والخير في يدك والشكر
ليس لبيك والمهدي من هديت لامسحبا
منك الا اليك سبحانك وحنانك
تباركت وقلبت سبحانك رب البيت
بعد از بگویم خواه بگویم الامام با بانه **وكتبته وحي**
للذي فطر السموات والارض عالم الغيب
والشهادة خيفاً مسلماً وما انا من المشركين

تعمیر باین
تعمیر

ان صلواتي وسئلي ومحياي ومماتي لله
رب العالمين لا شريك له وبذلك امرت
واؤمن المسلمون و در بعضی روایات این است که در وقت
دعای نذر فطر اموال و الارض علیکم ابرهیم و دین محمد و مناج
علی خیفاً مسلماً یا اضا و عالم الغیب الشهادة برانکه اتفاق
کند آن دعا را بار بار کند جایز است مقارن ساختن بیت نماز
از سر خود بخیریم هر که ام که مقارن سازد همان بگویم الامام
بود و باین قصد و جو کند و با فرستاد شیخ طوسی در کتب
در مصباح که بپراخرا بگویم الامام استیجاب کرد اینده و آنچه
است از صحیح زراره در استیجاب بگویم علیه السلام نماز را
بگویم و متابعت کون امام حسین علیه السلام آنحضرت را است
که بگویم الامام بگویم اولی مرتبه چنانچه در شانزده و جل المین
شده و بعد از این دعا بگوید **اعوذ بالله من**
الشیطان الرجیم یا اعوذ بالله السميع

الْمَلِكِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَكُنْ اسْتَعَاذَهُ
 تَزِدُّكُمْ بِمَخْصُوصَاتِ رِبَكَةِ اَوَّلِ اَمْسَةٍ بَابِكُمْ وَبَعْدَ اَزَانِ
 اَلْحَمْدِ بِسُبْحَانِي وَتَمِيلُ لِيْ فِيْ جَانِبِ جَوْاْنِ كَمَا اَلْفُشُّ بِرَأْسِهَا
 وَبِاَضْوَانِ دَلِ وَاَجْمَلُ كَمَا رَأَيْتُمْ مَعِيْنَ لِيْ وَوَقْتُ كُنْ بِرَبِّهِ وَتَقِيْ
 اَزْ اَلْحَمْدِ سَاكِنٌ شَوْقُهُ رِيْقُ نَفْسٍ وَبَعْدَ اَزَانِ سُوْرَةِ بَعِيْنِ طَرِيقِ
 جَوْاْنِ وَنَسْتُ كَمَا سُوْرَةُ عَمَّ سُوْرَةُ حَاشِيَةَ سُوْرَةِ اَلْاَسْمِ
 بِسُوْمِ الْقِيَمَةِ بِسُوْرَةِ دَهْرٍ بِسُوْرَةِ دِيْكَرٍ كَمَا بَعْدَ اَزَانِ بِاَسْمِ
 بِاَكْبَرِ شَيْخِ طَوْسِ مَسْرُوعٍ اَلْعَزِيزِ وَبَعْدَ اَزَانِ سَبْعِ اَسْمَاءِ
 اَزْ اَلْحَمْدِ بِمَخْصُوصَاتِ رِبَكَةِ اَوَّلِ اَمْسَةٍ بَابِكُمْ وَبَعْدَ اَزَانِ سُوْرَةِ نِيْرَسَاكُتِ شَوْقُهُ
 بِاَكْبَرِ نَفْسٍ وَبَعْدَ اَزَانِ اَلْحَمْدِ اَلْحَمْدُ وَدَسْتَمَا بِرُكُوْعٍ بِرَأْسِهَا
 جَانِبُ كَفِّهِ اَلْحَمْدُ اَزْ اَزَانِ رُكُوْعِ كُنْ اَوَّلِ دَسْتِ رَسْتِ رَابِعِ اَسْمَاءِ
 رَسْتِ كَمَا اَزْ اَسْمَاءِ اَزْ اَشْتَقُ دَسْتِ جَبِّ بِرَأْسِهَا وَبَعْدَ اَزَانِ
 دَسْتَمَا بِرَأْسِ كُنْ اَزْ اَزَانِ اَوَّلِ اَسْمَاءِ وَبَعْدَ اَزَانِ اَوَّلِ اَسْمَاءِ
 جَانِبُ كَفِّهِ اَلْحَمْدُ اَزْ اَزَانِ اَوَّلِ اَسْمَاءِ وَبَعْدَ اَزَانِ اَوَّلِ اَسْمَاءِ

هُوَارُ كُنْ وَكَرْدُ كُنْ وَرَبُّ كُنْ وَجَمَاهِرُ اَبُوْشِ اَلْحَمْدِ مِيْمَانِ
 قَدَمَا كُنْ وَبَعْدَ اَزَانِ اَلْحَمْدِ اَلْحَمْدُ اَزْ اَزَانِ اَوَّلِ اَسْمَاءِ
 اَلْحَمْدِ بِمَخْصُوصَاتِ رِبَكَةِ اَوَّلِ اَمْسَةٍ بَابِكُمْ وَبَعْدَ اَزَانِ
 اَلْحَمْدِ بِسُبْحَانِي وَتَمِيلُ لِيْ فِيْ جَانِبِ جَوْاْنِ كَمَا اَلْفُشُّ بِرَأْسِهَا
 وَبِاَضْوَانِ دَلِ وَاَجْمَلُ كَمَا رَأَيْتُمْ مَعِيْنَ لِيْ وَوَقْتُ كُنْ بِرَبِّهِ وَتَقِيْ
 اَزْ اَلْحَمْدِ سَاكِنٌ شَوْقُهُ رِيْقُ نَفْسٍ وَبَعْدَ اَزَانِ سُوْرَةِ بَعِيْنِ طَرِيقِ
 جَوْاْنِ وَنَسْتُ كَمَا سُوْرَةُ عَمَّ سُوْرَةُ حَاشِيَةَ سُوْرَةِ اَلْاَسْمِ
 بِسُوْمِ الْقِيَمَةِ بِسُوْرَةِ دَهْرٍ بِسُوْرَةِ دِيْكَرٍ كَمَا بَعْدَ اَزَانِ بِاَسْمِ
 بِاَكْبَرِ شَيْخِ طَوْسِ مَسْرُوعٍ اَلْعَزِيزِ وَبَعْدَ اَزَانِ سَبْعِ اَسْمَاءِ
 اَزْ اَلْحَمْدِ بِمَخْصُوصَاتِ رِبَكَةِ اَوَّلِ اَمْسَةٍ بَابِكُمْ وَبَعْدَ اَزَانِ سُوْرَةِ نِيْرَسَاكُتِ شَوْقُهُ
 بِاَكْبَرِ نَفْسٍ وَبَعْدَ اَزَانِ اَلْحَمْدِ اَلْحَمْدُ وَدَسْتَمَا بِرُكُوْعٍ بِرَأْسِهَا
 جَانِبُ كَفِّهِ اَلْحَمْدُ اَزْ اَزَانِ رُكُوْعِ كُنْ اَوَّلِ دَسْتِ رَسْتِ رَابِعِ اَسْمَاءِ
 رَسْتِ كَمَا اَزْ اَسْمَاءِ اَزْ اَشْتَقُ دَسْتِ جَبِّ بِرَأْسِهَا وَبَعْدَ اَزَانِ
 دَسْتَمَا بِرَأْسِ كُنْ اَزْ اَزَانِ اَوَّلِ اَسْمَاءِ وَبَعْدَ اَزَانِ اَوَّلِ اَسْمَاءِ
 جَانِبُ كَفِّهِ اَلْحَمْدُ اَزْ اَزَانِ اَوَّلِ اَسْمَاءِ وَبَعْدَ اَزَانِ اَوَّلِ اَسْمَاءِ

دعای کوع

بغیر و در چنان کن که هیچ عضو از بدن تو بر خود دیگر باشد
پیشانی را بر زمین گذار و متمکن ساز و افضل تربت لایم
حین است علیه السلام و بی زانستم اعضا بسوساز در کدا
بر خاک و نگاه کن در وقت سجود یکایک سر بر زمین بکوب که در
کافی رو است که حسین از لایم علیه السلام اللهم
لک سجدت و بک امنت و لک استسکت و
علیک توکلت و انت ربی سجد و سجی
للذی خلقه و شق سمعه و بصر العجا لله
رب العالمین تبارک الله احسن الخالقین
پس بگو سبحان ربی الاعلی و بحمده هفت بار
یا هیچ بار یک بار چنانکه در رکوع مذکور است بعد از آن سبزه
دشمن و له الکبر بگو و تو رکعت غیر بر آن چشمتین بپایم
ر است را بر شکم بچسب که آشته بواستغفر الله ربی
و اتوب الیه پس بوا بجزه الله ربی و اتوب الیه

کلمات صحیح

حضرت لایم علیه السلام اللهم اغفر لی وارحمنی و
اجبر لی و ادمع عینی فی لی انک انت الایمن
خیر فقیر تبارک الله رب العالمین بعد از آن
نیکو دویم بگو و سجده دویم کن بطریق اول بعد از آن سبزه
و اندک زمانه متورک نشین و هر جلدی که بر او می کوبند
و ترک این نیز زیرا که سبزه فرو کسره این را واجب است
بعد از آن بر خیز اول زانوهارا از زمین بردار پیش رو
و بکن در بر خیزت دستها و بگو بحول الله و قوته
اقم و اقم و اقم و اقم و اقم و اقم و اقم و اقم
بخوان الحمد و سوره چنانکه در رکعت اول و سنت است
توجه و بعد از قرآن سوره سالت شو تقدیر کن نفس و بجزا
نیکو بگو بر اقبوت و دستها بر دار تا برابر رو و در نهادن
دانشتها بگو ستم نهاده الا و انت تبرک کلمات فرج
لا اله الا الله الحکم الکریم لا اله الا

کلمات صحیح

کلمات صحیح

مذکور است بعد از آن دستها بر دایره بگردانند و کوع و سجود بجا
 چنانکه در بعد از سجده دوم پیش بر آید متورک و گفته که
 خیر و بولسبم الله و بیا لله و خیر الاسماء لله
 اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک
 له و اشهد ان محمدا عبدا و رسوله ارسله
 بالحق نبیا و نذیرا بین یدی الساعة و
 اشهد ان ربی فیم الرب وان محمدا فیم
 الرسول اللهم صل علی محمد و آل محمد و
 تقبل شفاعته فی امتیه و ارفع درجاته
 و بعد از آن دو بار یا سه بار بگویم الله و از اینها آنچه است
 شادمان و مستجاب و آل اوت و بعد از آن بعد پرورد
 رفتن از نماز بگو اللهم علیکم و رحمة الله
 و بركاته و تصدق کن اینها و اندر حفظ و اشاره که بگوشه
 چشم راست بپوشد
 چون از نماز فارغ شوی

شروع کن در تعقیب و تفسیر این فاذا فرغت فانصب
 ولی ربک فاغرب مذکور است یعنی هرگاه فارغ شوی
 از نماز و اگر پیش از آن شوی بر در کار غم و غمت که بعد از
 کردن که او تو عطا کند و در هر یک کتبی طوس در تندی بسند
 صحیح که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام گفت تعقیب اهل بیت در طلب
 رزق از تردد در شهرها و مرا و تعقیب دعوات در عقب نمازها
 و هم در تندی روایت که بسند صحیح که حضرت امام جعفر
 یا امام جعفر صادق علیه السلام فرموده که دعا در عقب نماز واجب
 افضل است از دعا در عقب نماز مثل نصیحت نماز و حریم نماز
 مستور و استیکون الله سلم در کار و مسجد که امام محمد
 علیه السلام فرموده که دعا بعد از نماز و جبر افضل است از نماز
 در روایت از امام علیهم السلام درین باب است و افضل تعقیبات
 تسبیح طهر علیه السلام است روایت که در تندی صحیح
 که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده که کسی که تسبیح کند

بیست و نهم فاطمه زهرا علیها السلام بعد از نماز فرموده پیش از آنکه بپوشد این دعا را
 کند در آن زید و ثویب و سید الدین بگریه هم آنحضرت فرموده که ما
 امر کنیم طفل خود را بیست و نهم فاطمه زهرا علیها السلام چنانکه امر میکنیم این دعا را
 بنماید پس لازم سازد بر خود زیرا که لازم است در آنرا از خود بخیزد
 که او قویتر و هم آنحضرت فرموده که بیست و نهم فاطمه زهرا علیها السلام در هر روز
 عقوبت نماز هرگز گسست نرود خدا تعالی آنرا بر او رحمت نازل کند هر روز
 و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرموده که بیست و نهم عبادت کرده صد بار
 را بجز نماز نگیرد که افضل است از بیست و نهم فاطمه زهرا علیها السلام و اگر چه هر روز
 اذ آن مسجود بر آینه هر یک و غیره صلوات علیه و آله بفاطمه علیها السلام
 در و آباد و فضیلت بیست و نهم فاطمه زهرا علیها السلام بسیار است و باید که در سخن
 بر آنوقت مشغول بر نشستن نماز و بهمان مینت رو قیله متورک در
 آنوقت بیست و نهم گوید و در روز قیله نرود اندک زلاله رویش
 که هر چه در آنست بیست و نهم بیست و نهم بیست و نهم بیست و نهم
 بیست و نهم بیست و نهم بیست و نهم بیست و نهم بیست و نهم بیست و نهم بیست و نهم

بیست و نهم فاطمه زهرا علیها السلام بعد از آنکه بپوشد این دعا را
 واحدًا و سخن له مسلمون لا اله الا الله
 لا تعبد الا اياته مخلصين له الدين و
 لو كره المشركون لا اله الا ربنا ورب
 ابائنا الاولين لا اله الا الله وحدًا
 احدًا و صدق عبده و هم من الاخراب حد
 فله الملك و له الحمد يحيى و يميت و هو
 حي لا يموت بيده الخير و هو على كل
 شئ قدير استغفر الله الذي لا اله الا
 هو الحي القيوم و اتقرب اليه اللهم
 اهدني من عندك و اهدني على من فضلك
 و انش على من رحمتك و انزل على من
 بركاتك سبحانك لا اله الا انت
 اغفر لي فوني كلها جميعًا فانه لا يغفر

تفصیل

الا لله مع

ذو الجلال و الاکرام

الذنوب كلها جميعا الا انت اللهم في
 اسئلك من كل خير خاطبه عليك
 واعوذ بك من كل شر خاطبه عليك
 اللهم اني اسئلك عافيتك في امور
 كلها واعوذ بك من خزي الدنيا وخذاب
 الآخرة واعوذ بوجهك الكريم وعزتك
 التي لا ترام وقد نك التي لا تبغ منها شئ
 من شر الدنيا والآخرة ومن شر الوجود
 كلها ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 فوكك كل الحي الذي لا يموت والحمد لله
 الذي لا يتخذ صاحبة ولا ولدا وله
 يكن له شريك في الملك وله يكن
 له ولي من الدال وكبره نكبير العوالم
 سبحان من علم ما لم يؤمن به من خلقه
 سبحان من علم ما لم يؤمن به من خلقه

وسأطربك بقديم

لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك
 وله الحمد يحيي ويميت ويحيي ويميت
 على كل شئ قدير ودد بارك بوجههم
 سبحان الله العظيم ومجده ولا حول
 ولا قوة الا بالله العلي العظيم وصد بارك
 ما شاء الله كان لا حول ولا قوة الا
 بالله العلي العظيم وصد بارك استغفر الله
 واتوب اليه وصد بارك استجبر يا الله
 من النار واسأله الجنة وصد بارك اللهم
 صل على محمد وال محمد وعجل فرجهم وده
 برأشهاد ان لا اله الا الله وحده لا شريك
 له الها واحدا فردا صمدا لا يتخذ
 صاحبة ولا ولدا وصد بارك سبحان الله و
 الحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر

سبحان الله

وفضل است که ذکر نام و تسبیح را تسبیح از هزار نام عزیر است
 روایت کرده در سند صحیح که حضرت صاحب الامر علیه السلام فرمود
 که زبانه لاجم عزیر است که افضل است از تسبیح باین خط کند بدست
 که تسبیح کند و فراموش کند که تسبیح را تسبیح از هزار نام عزیر است
 دست بردارد پس تسبیح بر او آن تسبیح یعنی تسبیح است
 فرمود که بعد از آن بود که مخصوص صبح یا مقبل القلوب
 وَالْأَبْصَارِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَكَبَّرَ قَلْبِي
 عَلَى دِينِكَ وَدِينِ بَيْتِكَ وَلَا تَزِعْ قَلْبِي بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
 أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ رَوَا
 بَعِيَّتِكَ وَتَحْوِيلِ عَاقِبَتِكَ وَمِنْ لُجَاةِ بَيْتِكَ
 وَمِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا سَبَقُوا فِي
 الْكِتَابِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ
 وَعَظَمِ سُلْطَانِكَ وَشِدَّةِ قُوَّتِكَ عَلَا

صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ

جَمِيعِ خَلْقِكَ أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَفْعَلَ فِي كَذَا وَكَذَا وَبِجَانِبِ كَذَا
 مطبوع ذکر کند و بعد از آن بگوید اَعِيذُ نَفْسِي وَأَهْلِي
 وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَخَوَانِي وَمَنْ رَزَقَنِي رَبِّي
 وَجَمِيعَ مَنْ تَعَيَّنِي أَمْرٌ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ
 الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَبِرَبِّ الْفَلَقِ مَرَّتَيْنِ
 مَا خَلَقَ مَا خَرَّ سُورَةُ وَبِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ
 النَّاسِ مَا خَرَّ سُورَةُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فِيهَا
 خَالِدُونَ وَآيَةُ شَدِيدُ وَآيَةُ كَلْبُ وَآيَةُ سُحْرُهُ وَآخِرُهُ
 وَأَوَّلُ الصَّفَا وَسَيِّدَةُ الْوَقْفَاءِ وَسَيِّدَةُ الرُّزُوقِ
 آيَةُ سُورَةُ دَرَكِ بَارِقِ هَوَا لَعْدَا شَدِيدُ
 شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
 وَأَوَّلُ الْمَلِكِ فَأَمَّا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

دینی است

العزیز الحکیم ان اللین عند الله
الاسلام وما الخلف الذین اوتوا الکتاب
الامر بعد ما جاء هم العلم بغیا
بینهم ومن ینکف بایات الله فان الله
سریع الحساب ایسئرت قل اللهم مالک
المملک توفی المملک من تشاء وتنزع المملک
من تشاء وقهر من تشاء وقد لکن تشاء
بیدک الخیر انک علی کل شیء قدیر
ایرخره ان ربکم الله الذی خلق
السموات والارض فی ستة ايام ثم استوی
على العرش یغشی اللیل النهار یتطلبه خبیثا
والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره الا
له الخلق والامر تبارک الله رب العالمین
ادعوا ربکم تضرعاً وخفیة انه لا

یسار

یحیی المعتمدین ولا تفسدوا فی الارض
بقصد اصلاحها وادعوا خوفاً وطمئناً
ان رحمة الله قریب من المحسنین واکرمهم
انیت قل لو کان الخیر مداد الکلمات
ربی لنفدت الخیر قبل ان تنفد کلمات
ربی ولو جسا بمثلہ مدد اقل مما انا
تشریککم یوحى الی انما الهکم
اله واحد فمن کان یرجو لقاء ربیه
فلیقبل عملاً صالحاً ولا یشرک بعبادة ربیه
احداً واول والفقاه انیت لیسلم الله الرحمن الرحیم
والصافات صفا فالن اجرات زجر فالشیالی
ت ذکر ان الهکم لواحد رب السموات
والارض وما بینهما ورب المشارق
انازینا السماء الدنيا زینة الکواکب

ت

وَحَفِظَ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ لَا
يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُودًا وَهُمْ عَذَابٌ
وَاصِبٌ إِلَّا مَنْ خِطَفَ الْخِطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ
شَهَابٌ فَاقْبِ وَسَيَّئِرُهُ فَاصْبِرْ نَزَتْ سُبْحَانَ
رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وسورة الاحقاف يا معشر الجن والانس ان
استطعتم ان تنفذوا من اقطار السموات
والارض فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان
فيا حي الاله ربكم اتكذب بان يرسل
عليك اشواط من نار ونحاس فلا تنصر ان
وجهه اية الاحقاف نزلت لو ان لنا هذا القرآن
على جبل لرآيته خاشعا متصدقا من خشية

اللَّهُ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَنَضُرَّهَا لَلتَّاسِرَ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْمُغْنِي الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَوَزَّوْدَهُ بَارِقًا هُوَ
لَهُ جَبْرَانٌ عِزَّازَانٌ يَزِيدُ عِزَّازَانٌ لَعَنَهُ رُكْتُ وَهَ الْكَلْبُ
إِن سَأَلْتُكَ بِاسْمِكَ الْمَكُونِ الْمُخْرُوبِ
الطَّهْرِ الظَّاهِرِ الْمُبَارِكِ وَسَأَلْتُكَ بِاسْمِكَ
الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ يَا وَهَّابَ الْعَطَاءِ
وَيَا مُطَلِقَ الْأَسَارِ يَا فَكَّانَ الرِّقَابِ

س

مِنَ النَّارِ اسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْتَبِقَ رِقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ تَخْرِجَنِي
مِنَ الدُّنْيَا أَمِنًا وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ سَالِمًا وَأَنْ
تَجْعَلَ دُعَايَ أَوْلِيَهِ وَأَوْلِيَّهَا وَأَوْسَطَهُ نَجَاحًا
وَأَخْرَجَهُ صَالِحًا إِنَّكَ عَلَامَةُ الْغَيْبِ يُرْفَعُ
وَيُرْتَمَى مِنْ حُضْرٍ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا بِي أَصْبَحْتَ
أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ
مَلَائِكَتَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسُكَّانَ
سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ وَأَنْبِيَاءَكَ وَمُرْسَلِكَ
وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ
فَأَشْهَدُ لِي وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا إِنَّ
أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحَدُّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ كُلَّ

أَنْتَ

مَعْبُودٍ مُتَّادُونَ عَرْشِكَ إِلَى قَرَارِ أَرْضِكَ
السَّابِقَةِ السُّفْلَى بَاطِلٌ مُضْمَلٌ مَا عَدَا
وَجْهَكَ الْكَرِيمَ فَإِنَّهُ أَعْرَضَ وَكَرِهَ
وَأَجَلَ وَأَعْظَمَ مِنْ أَنْ يَصِفَ الْوَاصِعُونَ
لَنْهَ جَلَالِهِ أَوْ تَقْتَدِي الْقُلُوبُ إِلَى
لَنْهَ عَظَمَتِهِ يَا مَنْ فَاوَقَّ مَدْحَ الْمَادِحِينَ
فَرَمَدَحِهِ وَعَدَا وَصَفَ الْوَاصِعِينَ مَائِثَ
حَمْدِهِ وَجَلَّ عَنْ مَقَالَةِ السَّاطِقِينَ
تَعْظِيمَ شَيْئٍ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَقْبَلْنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلَ التَّقْوَى
وَأَهْلَ الْمُقَرَّبَةِ بَعْدَ رِزْنِ بَنِي سَبْحَانَ
اللَّهِ كَمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْئًا وَكَأَنَّ
يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ وَكَأَنَّ هُوَ أَهْلُهُ
وَمَا يَسْتَعْرِضُ كَرَمًا وَبِحَمْدِهِ وَعَنْ جَلَالِهِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا حَمِدَ اللَّهُ شَيْءًا وَكَمَا يُحِبُّ
اللَّهُ أَنْ يُحَمَدَ وَكَانَ هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يُبَغَى
لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ كَمَا هَمَلَ اللَّهُ شَيْءًا وَكَمَا يُحِبُّ
اللَّهُ أَنْ يُهْمَلَ وَكَانَ هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يُبَغَى
لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ كَمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءًا وَكَمَا يُحِبُّ
اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ وَكَانَ هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يُبَغَى
لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَسْمَاءُهَا عَلَى وَعَلَى كُلِّ
أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مَرَّةً أَوْ ثَلَاثًا أَوْ سِتًّا أَوْ عَشْرًا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
الْمُحَمَّدِ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا رَجَعُوا وَخَيْرَ

مَا لَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخْذَرُ
وَمِنْ شَرِّ مَا لَا أَحْتَمِرُ بِهِ مِنْ دُونِكَ وَمِنْ
شَرِّ مَا يَجُودُ لِي بِسْمِ اللَّهِ حَبِيبِ الْأَسْمَاءِ سُبْحَانَ
اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي
لَا يُضِرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ وَلَا دَاءٌ لِسْمِ اللَّهِ
أَصْلَحَتْ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ لِسْمِ اللَّهِ
عَلَى قَلْبِي وَتَسْبِيحُ لِسْمِ اللَّهِ عَلَى دِينِي وَعَقْلِي
لِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَمَالِي لِسْمِ اللَّهِ عَلَى
مَا أَعْطَانِي رَبِّي لِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ
مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُ رَبِّي اللَّهُ رَبِّي
حَقًّا لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا اللَّهُ أَكْبَرُ
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ عِزِّي جَارِكُ وَحَلِّي تَنَاوَلُ

وَتَقَدَّسَتْ سَمَاوَاتُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ
 كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ
 عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ قَضَاءِ السُّوءِ وَمِنْ شَرِّ
 كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ مُتَّقِدٌ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 حَفِيظٌ إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ فَإِنْ قَوْلُوا فَمَنْ
 حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ فَكَيْفَ كُفِّرُكُمْ
 اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَالْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ
 الْإِلَهِيَّةُ الْعَلِيَّةُ الْعَظِيمَةُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ
 مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الطَّاهِرِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ

سُلْطَانٌ شَدِيدٌ
 وَمِنْ شَرِّ
 كُلِّ

خطه

وَأَقْرَبُ مَرِيٍّ إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
 فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ سَبَّوْا اللَّهَ سَبًّا مَكْرُوهًا وَاللَّهُ لَا
 أَنْتَ سَجْدَانَا فِي كُنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ
 فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمْرِ
 كَذَلِكَ نَجِّي الْمُؤْمِنِينَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ
 الْوَكِيلُ فَأَنْتَلِيُوا نِعْمَةَ اللَّهِ وَفَضْلَهُ
 لَمْ يَسْتَسْمِعْ سَوَاءً مَأْشَاءَ اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ
 مَا شَاءَ اللَّهُ وَإِنْ كَرِهَ النَّاسُ حَسْبِيَ
 الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ
 الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ
 حَسْبِيَ الَّذِي لَا يُرَى حَسْبِيَ حَسْبِيَ مَنْ
 كَانَ مِنْكَ كُنْتُ حَسْبِيَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

بَيْتِ بَيْتِكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
مُحْتَجِينَ مِنْكَ قاصِدِي بِأَذِيَّةِ بَحْدَارِ
حَصِينِ الْإِخْلَاصِ فِي الْإِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ
وَالْتَمَسْتُكَ بِجَلِيلِهِمْ مُوقِنًا بِأَنَّ لِحَقَّهُمْ
وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ أَوْلَى مِنْ وَالْوَقْفِ
أُجَانِبٍ مِنْ جَانِبِ أَفْصَلِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ
وَأَعِذْ فِي اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ مَا أَنْفَقَهُ
يَا عَظِيمُ حَجْرَتِ الْأَعَادِي عَنِّي بِيَدَيْكَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ بِسُوءِ مَقْصُورِ الْحَمْدِ لِلَّهِ
أَذْهَبَ اللَّيْلُ بِقُدْرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ
بِرَحْمَتِهِ خَلْقًا جَدِيدًا وَنَحْنُ فِي عَافِيَةٍ
بِئْسَ وَجُودُهُ وَكَرَمُهُ مِنْ جَبَابِ الْخَافِظِينَ

دعوتهم

وَمَوْجِئِي بِيَدِي وَبِكُرْوَانِكَ اللَّهُ مِنْ كَاتِبِينَ
وَمَوْجِئِي بِيَدِي بِكُرْوَانِكَ اللَّهُ لِيَسْمِعَ اللَّهُ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَشْهَدُ أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ عَلَى ذَلِكَ
أَحْيَى وَعَلَيْهِ أَمُوتُ وَعَلَيْهِ أُنشِئُ
اللَّهُ أَقْرَبُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنِّي
السَّلَامُ بِسْمِ اللَّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
فِي النَّهَارِ إِذَا تَحَجَّلِي وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي اللَّيْلِ إِذَا نَفَسْتِي وَصَلَّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْرِ وَالْأُولَى
صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا لَاحَ الْجَدِيدِينَ
وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا أَطْرَدَ الْخَافِقِينَ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ مَا حُدِّثَ الْخَدَائِدُ بِهٖ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ مَا عَسَرَ لَيْلُ
وَمَا اذْهَبَ ظِلَامٌ وَمَا تَقَسَّرَ صُحْبٌ وَمَا اَضَا
فِيهِ الْكَلْبُ اجْعَلْ مُحَمَّدًا خَطِيْبًا وَقَدْ اَلْمُؤْمِنِيْنَ
إِلَيْكَ وَالْمَكْسُو حُلَّةَ الْاِيْمَانِ اِذَا وَقَفَ
بَيْنَ يَدَيْكَ وَالشَّاطِطُ اِذَا حَرَسَتْ لَاسُنُ
بِالْتَّنَاءِ عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اَعْلِ مَرَاتَبَهُ وَاَفِزْ
دَرَجَتَهُ وَاظْهِرْ حُجَّتَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ
وَاَبْعَثْهُ الْمَقَامَ الْحَمْدُ الَّذِي وَعَدْتَهُ
وَاعْفِرْ لَهُ مَا اَحْدَثَ الْمُحْدِثُونَ مِنْ اَمْرِهِ
تَبَدُّ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ سَاَلُكَ مُوْجِبَاتِ
رَحْمَتِكَ وَعِزِّكَ مَغْفِرَتِكَ وَالْعَنِيْمَةَ
مِنْ كُرْبٍ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اَثْمٍ وَاَسْأَلُ
الْعُوْزَ بِالْحَبَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ

لك

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ اجْعَلْ لِيْ فِيْ صَلَوَتِيْ
وَدُعَاؤِيْ بَرَكَاتٌ تُظَهِّرُ بِهَا قَلْبِيْ وَتُوْمِنُ
بِيْهَا رَوْعِيْ وَتَكْشِفُ بِهَا كُرْبِيْ وَتَغْفِرُ
لِيْهَا ذَنْبِيْ وَتُضَلِّحُ لِيْهَا اَمْرِيْ وَتُعْنِيْ بِهَا
فَقْرِيْ وَتَذْهَبُ بِهَا ضَرْبِيْ وَتَسَلِّ
لِيْهَا غِيْبِيْ وَتَشْفِيْ بِهَا سَقْمِيْ وَتُوْمِنُ لِيْهَا حُرْبِيْ
وَتَجْلُوْ لِيْهَا حُرْبِيْ وَتَقْضِيْ لِيْهَا دِيْنِيْ وَتَجْمَعُ
لِيْهَا تَمَلُّ وَتُبَيِّنُ لِيْهَا وَجْهِيْ وَاجْعَلْ مَا عِنْدَكَ
خَيْرًا لِيْ مِنْ دُنَى اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَدْعُوْكَ
بِهَيْبَتِكَ لَا يَفْرُجُ غَيْرُكَ وَارْحَمَةً لَا تُسَاَلُ
اَلْاِيْمَتُكَ وَارْحَمَةً لَا يَقْضِيْهَا اِلَّا اَنْتَ
يَا كَرِيْمُ اَللّٰهُمَّ كَمَا كَانَ مِنْ شَانِكَ مَا
اَرَدْتَنِيْ بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ وَالْهَسْبِيْهِ مِنْ
شُكْرِكَ وَدُعَاؤِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَانِكَ

وَتَفْرِجْ بِهَا هَمِّيْ

الاجابة لي فيما دعوتك والنجاة مما وعدت
 اليك منه فان لم اكن اهلا ان ابلى
 رحمتك فان رحمتك اهل ان تبلى و
 سمعتي لاها وسعت كل شئ واما
 شئ فلتسعي رحمتك يا مولاي البر
 جوان باكره واركره سيديا وازرا جان كن كروا
 يله اله ان ذنوبي وكثرت فاقد صبرتي
 وحببي عندك وحببتي غير استينها
 رحمتك واعدتني عن استينها وحقك
 ولو لا تعلق باللائك ومنتك بالرجاء
 لما وعدت امثالي من المسرفين واشتباهم
 من الخاطئين بقولك يا عبادي الذين
 اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة
 الله ان الله يفر الذنوب جميعا انه هو

الغفور

الغفور الرحيم وحدت القاطنين
 من رحمتك فقلت ومن يقنط من رحمتك
 الا الضالون ثم تدبنا رحمتك الى
 دعائك فقلت دعوتك اسمي لكم
 انا الذين يستكبرون عن عبادتي سيد
 جهنم داخرين الهى لقد كان ذلك
 الاياس على مشيتي والقنوط من رحمتك
 يا محققا الهى قد وعدت المحسن ظنة
 ثوابا واعدت المسئى بك ظنة عقابا
 اللهم وقد اسبل دمعى حسن الطين
 بك في عتق رقبتي من النار وتعمد
 رجلي وقاله عذرتي وقلت وقولك الحق
 الذي لا خلف فيه ولا تبدل يوم تدعى
 كل اناس يا ما هم هذا اللهم انى قر واشهد

خلون

يك

وَأَعْتَرَفُوا بِأَجْمَدٍ وَأُعْلِنُوا تَطَهَّرُوا
أَبْنُ بَابِكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَإِنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
وَرَسُولُكَ وَإِنِّي عَلَىٰ أَمِيرٍ مُؤْمِنٍ وَسَيِّدٍ
الْوَعِيِّينَ وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَقَاتِلِ
الْمُشْرِكِينَ وَإِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَمُجَاهِدِ
الضَّالِّينَ وَالظَّالِمِينَ وَالْمَارِقِينَ
إِمَامِي وَمُجْتَمِعِي وَصِرَاطِي وَدَلِيلِي وَمُجْتَمِعِي
مَنْ لَا أَتَقِي إِلَّا بِأَعْمَالٍ وَإِنْ رَكِبْتُ وَلَا أَرَاهَا
مُنْجِيَةً وَإِنْ صَلَّيْتُ إِلَّا بِوَالِيٍّ وَلَا أَرَاهَا
بِرٍّ إِلَّا بِإِقْرَابِ بَعْضَانِيهِ وَالْقَبُولِ مِنْ حَمَلَتِهَا
وَالنَّسْلِ لِرِوَايَتِهَا اللَّهُمَّ أَقْبِلْ يَا وَصِيَانَهُ
مِنْ أَسْبَابِهِ أُمَّةً وَمُجَاهِدًا وَدَلِيلًا وَسُرْحَانًا
أَعْلَامًا وَمَنَارًا وَسَادَةً أَبْرَارًا وَآدِينَ سَيِّدِينَ

وَجَمِّعْهُمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَحَيْوَتِهِمْ
وَمَيِّتِهِمْ وَشَاهِدِيهِمْ وَظَائِرِيهِمْ لِأَشْكَ فِي
ذَلِكَ وَلَا أَرْتِيَابَ وَلَا انْقِلَابَ اللَّهُمَّ
فَاذْعُنِي يَوْمَ حَشْرِي وَحِينَ تَسْرِي بِأَيْمَانِهِمْ
وَاحْشُرْنِي فِي رُؤْسِهِمْ وَكُتُبِي فِي أَصْحَابِهِمْ
وَأَقْبِدْنِي بِهَمِّ يَامُؤَلَّيْ مِنْ حَرِّ النَّبِيرَانِ
فَالَّذِينَ أَحْبَبْتَنِي مِنْهَا كُنْتُ مِنَ الْفَائِزِينَ
اللَّهُمَّ وَقَدْ أَصْبَحْتُ فِي يَوْمِي هَذَا لِابْتِقَاءِ
لِي وَلَا مَفْرَعٍ وَلَا مَلْجَأٍ خَيْرٍ مِنْ تَوَسَّلْتُ
بِهِمْ إِلَيْكَ مِنْ أَسْوَكَ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَحَمْفَرٍ
وَمَوْسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنَ وَمُحَمَّدٍ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُمْ
حِصْنِي مِنَ الْمَكَارِهِ وَمَعْقِلِي مِنَ الْخَوَافِ

وَأَخْوَلْ عِنْدَهُ

وَجَبِّي بِهِمْ مِنْ كُلِّ صِدْقٍ طَائِعٍ وَفَاسِقٍ
بَاطِلٍ وَمِنْ شَرِّ مَا أَعْرَفُ وَمَا أَنْكَرُ وَمَا
اسْتَشْرَعْتُ عَلَىٰ وَمَا ابْصُرُ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ
دَابَّةٍ رَبِّي أَحْدَسُ بِمَا صَيَّرَهَا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ بَوِّسْ لِي لِيَتَّكِبْ بِرَبِّهِمْ
وَتَقْرُبُ بِحُجَّتِهِمْ فَفُتِّحْ عَلَيَّ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ
وَمَغْفِرَتِكَ وَحَبِّبْ لِي إِلَىٰ خَلْقِكَ وَجَنِّبْ
عَذَابَتَهُمْ وَبَعْضَهُمْ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اللَّهُمَّ وَرِكُلْ مُتَوَسِّلِ قَوَابِلَ وَكُلِّ ذِي
شَفَاعَةٍ حَقًّا فَاسْأَلْكَ بِمَنْ جَعَلْتَهُمْ لِيَتَّكِبْ
سَبِيٍّ وَقَدَّمَ لَهُمْ أَمَامَ طَلِبِي أَنْ تُعْرِفَنِي
بِرِّكَةٍ يَوْمَ هَذَا وَشَهْرِي هَذَا وَطَائِرِي
هَذَا اللَّهُمَّ فَهَمُّ مَعْوِيٍّ فِي شِدَّتِي وَرَحْمَتِي
وَعَافِيَّتِي وَبِلَانِي وَتَوْفِيٍّ وَيَقِيَّتِي وَطَعْنِي

ط

وَأَقَامَتِي وَعُسْرِي وَشِدَّتِي وَصَبَاحِي وَمَسَائِرِي
وَمُنْقَلَبِي وَمَشْوَايَ اللَّهُمَّ فَلَا تُخْلِيَنِي عَنْهُمْ
مِنْ مَعِيَّتِكَ وَلَا تَحْبِسْنِي بِهِمْ مِنْ نَائِلِكَ
وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَقْتَبِئْنِي
بِإِعْلَاقِ قَوَابِلِ أَلْرِزَاقِ وَأَسْئِدِ أَسْمَاعِي كَمَا
وَأَزِيغْ مَذَاهِبَهَا وَقِمْ لِي مِنْ لَدُنْكَ فَتَحًا
لَسِيرًا وَأَجْمَلْ لِي مِنْ كُلِّ ضَرْبٍ مَخْرَجًا
وَإِلَىٰ كُلِّ أَسْمَةٍ مِنْ حَبَابِ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَأَجْمَلِ الْكَلْبَ وَالنَّهَارَ
مُخْتَلِفِينَ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَمُعَافَاةِكَ وَمَعِيَّتِكَ
وَفَضْلِكَ وَلَا تَقْرُبْنِي إِلَىٰ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَدِيدٌ قَدِيرٌ وَيُكَلِّمُنِي فِي حَيْضَتِي بِمَنْزِلِ جِبْرَائِيلَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ

ق

والقائمة

وَيَا مُلْجَا الْخَائِفِينَ وَيَا صِرْحَ الْمُسْتَخْرِينَ
وَيَا غِيَاكَ الْمُسْتَفِيضِينَ وَيَا مَسْتَهِيَ غَايَةَ
السَّالِكِينَ وَيَا حَبِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ يَا نُصْرَانَ يَا نِعْمَ عَزِيْزَ يَا حَكِيمَ
يَا عَفْوَرِيَّ يَا رَحِيْمَ يَا فَهْرًا عَلَيْهِ بِاسْمِهِ
يَا بَصِيْرًا يَا لَطِيْفًا يَا حَبِيْبًا يَا فَطَّارَ يَا حَبِيْبًا
يَا رَحْمَنَ يَا مَتَّانَ يَا سُبُوْحَ يَا قُدُّوسَ يَا مُبْدِيَّ
يَا مُعِيْدَ يَا بَاعِثَ يَا وَاوْرِثَ يَا فَارِجَ الْهَمِّ
يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا مُرَادَ الْحَقِّ يَا فَاسِدَ
الصِّدْقِ يَا ذَا الْبَلَاءِ الْجَمِيْدِ وَالطُّوْلِ الْعَظِيْمِ
يَا مَعْرُوقًا يَا لِحْصَانَ يَا مَوْصُوفًا يَا لِابْتِنَانِ
يَا مَنْ قَصُرَتْ عَنْ وَصْفِهِ أَلْسُنُ الْوَاصِعِينَ
وَأَنْقَطَتْ عَنْهُ أَفْكَارُ الْمُتَفَكِّرِينَ يَا
شَاهِدَ الْجَوْنِ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ وَدَافِعَ الْبَلَاءِ

يَا نِعْمَ النَّصِيْرَ وَالْمَوْجِبَ يَا مُنْعِمًا يَا مُفْضِلًا
يَا مُحْسِنًا يَا مُجَلِّدًا يَا مَنْ لَا يَسْعُدُهُ صَغِيرٌ عَنْ
كِبَرٍ وَلَا حَقِيْرٌ عَنْ خَطِيْرٍ يَا مَنْ بَدَأَ بِالْبِقْعَةِ
قَبْلَ أَنْ تَحْقُقَهَا وَيَا لِفَضِيْلَةٍ قَبْلَ أَنْ تَقْبَلَهَا
يَا أَحْسَنَ مَنْ عُبِدَ وَجُدَّ وَرُحِيَ وَأَعْتَمِدَ
أَمَّا لَكَ بِكُلِّ اسْمٍ مُقَدَّسٍ مَطَهَّرٍ مَكْنُونٍ
أَحْسَنَ لِنَفْسِكَ وَكَلِمَتَانِ عَالٍ رَفِيعٍ كَرِيْمٍ
رَضِيْتَ بِهِ مِدْحَةَ لَكَ وَتَحِيَّاتَكَ كُلَّ مَلِكٍ
قَرَّبَتْ مِثْرَلَتَهُ عِنْدَكَ وَتَحِيَّاتَكَ كُلِّ نَبِيٍّ
أَرْسَلْتَهُ إِلَى عِبَادِكَ وَتَحِيَّاتَكَ كُلِّ شَيْءٍ جَعَلْتَهُ
مُصَدِّقًا لِرُسُلِكَ وَكُلِّ ثَمَرٍ فَصَلْتَهُ
وَأَحْكَمْتَهُ وَشَرَعْتَهُ وَكُلِّ دُعَاءٍ سَمِعْتَهُ
فَأَجَبْتَهُ وَكُلِّ عَمَلٍ رَهْتَهُ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ
مَنْ عَطَمَتْ حَقَّهُ وَأَطَلَّتْ قَدْرَهُ وَعَرَفْتَنَا

أمره ومن فرغ من مقامه ولم تظهر لنا شانه
ومن خلقته من أول ما ابتدأت به خلقك
ومن تخلفه إلى انقضاء الدهر وأسالك
بتوحيديك الذي فطرت عليه العقول
وأخذت به المواقف وأرسلت به الرسل
وجعلته أول فروضك وأجانية طاعتك
وأوجه اليك ببجودك وحميدك وكرمك
وعزتك وجلالك وعفوك وامتيازك و
تفولك وأسالك يا الله يا الله يا الله يا الله
يا ربنا يا ربنا وارغب إليك خاصا و عاما
وأولواجر أحببك ورسولك محمد صلى
الله عليه وآله سيد المرسلين وأشرف
الاولين والاخرين وبالرسالة التي آذاها
والعبادة التي اجتهد فيها والمحنة التي نصبر

عليها والمعفرة التي دعا اليها والديانة
التي حرص عليها منذ وقت رسالتك آياه
إلى أن توفيقته وبما بين ذلك من أقواله
الحكيمة وأعماله الكريمة ومقاماته
المشهودة وساعات المعجزة إن اتصل
عليه كما وعد من نفسك وتغيبه أفضل
ما أم من قوالك وتزلف لك من منزلة
ومثل عندك ورجته وتبعته المقام
المحمود وتورده حوض الكرم والجود
وعلى الله الطيبين الاطهار المشجيين الا
وعلى خير سئل وميسائل والملائكة
المقرنين وعلى جميع الانبياء والمرسلين و
الشهداء والصالحين اللهم افرص صحتي
لاملك لنفسي ضررا ولا تقعا ولموتوا ولا

بار

حَيوةً قَدْ انْقَطَعَتْ وَسَأَلْتُ وَدَهَبَتْ مَسْأَلِي
وَذَلَّ نَاصِرِي وَأَسْلَمَتِي أَهْلِي وَوَلَدِي اللَّهُمَّ
وَقَدْ كَدَيْتُ لَطْلُبًا وَأَعْيَيْتُ حَيْلَ الْأَعْيَادِ
وَأَنْقَطَعَتْ لَطْرُقُ وَضَائِقَاتِ الْمَذَاهِبِ لِأَيْدِيكَ
وَدُرَيْسَاتِ الْأَمْثَالِ وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ الْأَمِينُ
وَكُذِبَ الطَّرْقُ وَخُطِفَتِ لِعِدَاةِ الْأَعْدَاءِ
اللَّهُمَّ إِنَّ مَنَاسِلَ الرَّجَاءِ لِفَضْلِكَ مُتَرَجِّمَةٌ
وَأَقْوَابُ الدُّعَاءِ لِمِنْ دَعَاكَ مُقَصَّةٌ وَالْأَسْمَاءُ
لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مُبَاحَةٌ وَالْإِسْتِغَاثَةُ لِمَنْ
اسْتَفَاكَ بِكَ مُوجُودَةٌ وَأَنْتَ لِالدَّاعِيَاتِ
بِمَوْضِعِ اجَابَةٍ وَلِلصَّارِخِ إِلَيْكَ وَبِالْإِعْطَانَةِ
وَاللِقَاصِدِ إِلَيْكَ قَرِيبٌ لِمَسَافِقِ وَأَنْتَ لِالْمُحْتَجِّ
عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ يَجْهَرُوا بِالْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ
وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادٍ لِي حَيْلُ إِلَيْكَ عِنْدِي

ارَادَةٌ وَإِحْلَاصٌ نِيَّةٌ وَقَدْ دَعَوْتُكَ بِعَمْرٍ
ارَادَتِي وَإِحْلَاصِ طَوْبِي وَصَادِقِ نِيَّتِي فِيهَا
أَنَا ذَامِسُكَ بِبَيْتِكَ بِأَسْئَلِكَ اسْتِزْرِكَ
فَقَدِيرِكَ سَأَلْتُكَ مِنْ بَيْتِكَ فَارْعُ
بَابَ رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَوْلَى بِنَصْرِ الْوَالِقِ بِكَ
وَأَحَقُّ بِرِغَابَةِ الْمُتَقَطِّعِ إِلَيْكَ سِرِّي لَكَ
مَنْكَ شَوْفًا وَأَنَا إِلَيْكَ مَلْهُوفٌ إِذَا
أَوْحَشَتْنِي الْعُرْبُ أَنْتَ بِي ذِكْرُكَ
وَإِذَا أَصَبْتَ عَلَى الْأُمُورِ اسْتَجِزْتُ بِكَ
وَإِذَا تَلَا حَكَتْ عَلَى الشَّدَائِدِ أَمَلْتُكَ
وَأَنْ يَذْهَبَ بِي يَا رَبِّ عَنْكَ وَارِثَةٌ
الْأُمُورِ كُلِّهَا بِيَدِكَ صَادِرَةٌ عَنْ
قَضَائِكَ مِنْ عِنْتِهِ بِالْخُضُوعِ لِقُدْرَتِكَ
فَقَادِرَةٌ إِلَى عَفْوِكَ ذَاتُ فَاقَةٍ إِلَى رَحْمَتِكَ

وَقَدْ مَسَى الْقَهْرُ وَنَالَ نِي الْقَهْرُ وَتَمَلَّتْ نِي
الْحَصَاةُ وَعَرَّتْ نِي الْحَاجَةُ وَتَوَسَّيْتُ
بِالذَّلَّةِ وَعَلَّتْ نِي الْمَسْكَنَةُ وَحَقَّتْ عَلَيَّ
الْكَلِمَةُ وَأَخَاطَتْ نِي الْحَطِيئَةُ وَهَذَا
الْوَقْتُ الَّذِي وَعَدْتَ وَلِيَاءَكَ فِيهِ لِجَانَةِ
فَأَسْخِمْ بَابِي بِمِثْلِكَ الشَّافِيهِ وَأَنْظُرْ لِي
بِعَيْنِكَ الرَّاحِمَةِ وَادْخُلْ نِي بِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ
وَاقْبَلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ دِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
فَإِنَّكَ إِذَا أَقْبَلْتَ عَلَيَّ أَسِيرُ فِكَرْتَهُ
وَعَلَى ضَالِّ هَدْيَتِهِ وَعَلَى حَائِرٍ أَيْتَهُ وَعَلَى
ضَعِيفٍ تَوَيْتَهُ وَعَلَى خَائِفٍ أَيْتَهُ اللَّهُمَّ
إِنَّكَ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَمْ أَشْكُرْ وَابْتَلَيْتَنِي فَلَمْ
أَصْبِرْ فَلَمْ يُوجِبْ عَجْرِي عَنْ شُكْرِكَ مَنْعُ
الْمَوْثِقِ مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْجِبْ عَجْرِي عَنِ الصَّبْرِ

عند

عَلَى بِلَالِكَ كَشَفْ خَيْرِي وَأَنْزِلْ رَحْمَتِكَ
فِي مَنْ قَرَعَتْ دَبَابِلَهُ صَبْرِي فَعَاوَانِي وَعِنْدَ
فَعَاوَانِي تَشْكُرِي فَأَعْطَانِي أَسْأَلُكَ لِمَزِيدِ
مِنْ فَضْلِكَ وَالْإِنْرَاحِ لِشُكْرِكَ وَالْإِعْتِدَادِ
بِنِعْمَتِكَ فِي أَعْفَى الْعَاوِيَةِ وَأَسْبَغِ النِّعْمَةَ
إِنَّكَ عَلَيَّ كَرِيهُنِي قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا تَحْلِي نِي
مِنْ يَدِكَ وَلَا تَتْرُكْ نِي لِقَائِ عَدُوِّكَ وَلَا
لِعَدُوِّي وَلَا تُؤْخِشْ نِي مِنْ لَطَائِفِكَ الْحَمِيَّةِ
وَكَفَائَتِكَ الْجَمِيلَةِ هَذَا مَقَامُ الْعَالِدِ
بِكَ اللَّائِدِ بِمَنْفُوكِ الْمُسْتَجِيرِ بِعِزِّ جَلَالِكَ
قَدْ رَأَى أَعْلَامَ قُدْرَتِكَ فَأَرَاهُ تَارَ رَحْمَتِكَ
اللَّهُمَّ تَقْوِي وَوَلَايَةَ تَعْبِي نِي بِهَا عَمَّا سَوْفَا
وَأَعْطِنِي عَطِيئَةَ لَا أَحْتَاجُ إِلَى عَمَلٍ مَعَهَا
فَاتِّهَابِ لَيْسَتْ بِسُدُوعٍ مِنْ وَوَلَا تَيْتِكَ وَلَا يَنْكُرُ مِنْ

عَطِيَّتِكَ اِذْ بَعِثَ الصِّرْعَةَ وَانْفَعِرَ السَّقَطَةَ
 وَجَاوَزَ عَنِ الرَّئِةِ وَاَقْبَلَ التَّوْبَةَ وَاَرْحَمَ
 الْهَفْوَةَ وَاَخْرَجَ مِنَ الْوَدِطَةِ وَاَقْبَلَ الْعَثْرَةَ يَا
 مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَغِيَاثَ الْكُرْبَةِ وَوَيْلَ
 التَّيْمَةِ وَصَاحِبَايَ الْكُرْبَةِ وَرَحْمَنَ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَخَدِيدِي مِنْ دَخَلِ الْمَذَلَّةِ
 فَتَدَكَّبْتُ وَتَبَسَّنِي عَلَى الْعِزِّ
 الْمُسْتَقِيمِ وَالْأَعْوَابِ يَا هَادِيَ الطَّرِيقِ
 يَا فَارِجَ الْمَصِيقِ يَا جَارِي الْمَصِيقِ يَا كُنِي
 الْوَيْتِ وَأَحْلِلْ عَنِّي الْمَصِيقَ وَكَفَيْتَنِي
 مَا أَطْنَقُ وَمَا لَا أَطْنَقُ يَا أَهْلَ التَّقْوَى أَهْلَ
 الْمَغْفِرَةِ وَالْعِزَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْإِلَاءِ
 وَالْعِظَّةِ يَا رَحْمَنَ الرَّاحِمِينَ وَكَرِيمَ الشَّاظِرِينَ
 وَمَتَّعَا الْمَيِّتِينَ لَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَلَا

حَيْبِ دُعَائِي وَلَا تَجْهَدْ بِلَاغِي وَلَا تُشِيْ فَضَائِدِي
 وَلَا تَجْعَلْ لِي شَارِعًا وَلَا تَجْعَلْ الْجَنَّةَ
 مَثْوَايَ وَأَعْطِنِي مِنَ الدُّنْيَا مَنَآيَ وَبَلِّغْنِي
 مِنَ الْآخِرَةِ أَسْمَلَ وَرَجَائِي وَأَنْبِيْ فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ أَجْلِي وَرَضَائِي وَتَقِي
 فِي الْمُنَاسَبَةِ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي
 عَذَابِ الشَّارِعَاتِكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَيَكْفِي كُلَّ شَيْءٍ مُحِيطٌ بِعَبْدَانِ بِنُوحَانِ
 لَمْ تَحْضُرْ لَمْ يَزِدْ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِمْ دَرْجٌ وَسَامِعُوا نَادِيَهُ
 صِحْفَةً كَانَتْ مَذَكُورَةً الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ
 وَالنَّهَارَ بِقُوَّتِهِ وَثَمِينٌ بَيْنَهُمَا بِقُدْرَتِهِ
 وَجَعَلَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا حُدُودًا
 وَأَمَّا مَنْ دُودًا يُؤْبَحُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا حُدُودًا
 وَيُؤْبَحُ صَاحِبَهُ فِيهِ بِتَقْدِيرِهِ مِنَ الْعِبَادِ

فِي مَيْتَدُومٍ بِهِ وَيُنْشَهُمْ عَلَيْهِ فَنُحِقَ
لَهُمُ اللَّيْلُ لَيْسَ كُنُوفِهِ مِنْ حَرَكَاتِ
النَّعْبِ وَهَضَابِ النَّصْبِ وَجَعَلَهُ لِبَاسًا
لِيَلْبَسُوا مِنْ رَاحَتِهِ وَمَنَامِهِ فَيَكُونَ
ذَلِكَ جَمَامًا وَقُوَّةً وَلَيْسَ الْوَابِ لَدُنَّ شَيْءًا
وَنُحِقَ لَهُمُ النَّهَارُ بَصِيرًا لِيَتَبَقُوا فِيهِ مِنْ
فَضْلِهِ وَلِيَتَسَبَّحُوا إِلَى رِزْقِهِ وَيَتَرَجَّوْا فِي
أَرْضِهِ طَلِبًا لِمَا فِيهِ يَسِيلُ الْمَاجِلُ مِنْ
دُنْيَانِهِمْ وَدَرَكُ الْأَجَلِ فِي آخِرِ يَوْمِهِمْ بِكُلِّ
ذَلِكَ يَصْلُحُ شَأْنَهُمْ وَيَبْلُغُ أَعْيَانَهُمْ
وَيَنْظُرُ كَيْفَ نَمُّ فِي أَوْقَاتِ طَاعَتِهِ وَ
مَنَازِلِ فُرُوضِهِ وَمَوَاقِعِ أَحْكَامِهِ
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ سَأَلُوا بِمَا عَمَلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ
أَسْأَلُوا بِالْحُسْنَى اللَّهُمَّ فَكَالْحَمْدُ عَلَيَّ

لَهُمْ

مَا فَالِقَتَ لَنَا مِنَ الْأَصْبَاحِ وَمَتَعْنَا بِهِ مِنْ
ضَوْءِ النَّهَارِ وَبَصُرْنَا مِنْ مَطَالِبِ الْأَقْوَاتِ
وَوَقَيْتَنَا فِيهِ مِنْ طَوَارِقِ الْأَفَاتِ أَصْبَحْنَا
وَأَصْبَحْتَ لِأَشْيَاءِ كَلِمَاتِهَا بِحَمَلَتِهَا كَلِمَاتِ
سَمَاوَاهَا وَأَرْضِهَا وَمَا شِئْتَ فِي كُلِّ
وَالْحَدِيثِ بِهَا سَاكِنُهُ وَمُخْرَجُهُ وَمَقِيمُهُ
وَسَاخِصُهُ وَمَاعِلَا فِي الْهَوَاءِ وَمَا كُنْتَ تَحْتَ
الَّتِي أَصْبَحْنَا فِي بَضْعِكَ يَحْيِيْنَا مَلِكًا
وَسُلْطَانًا وَتَضْمَنَّا مَشِيئَتَكَ وَتَضَرَّفْنَا
عَنْ أَمْرِكَ وَتَقَلَّبْنَا فِي تَدْبِيرِكَ لَيْسَ لَنَا مِنْ
الْأَمْرِ إِلَّا مَا قَضَيْتَ وَالْأَمِنْ إِلَّا خَيْرُ الْأَمَانِ
أَعْطَيْتَ وَهَذَا يَوْمٌ حَادِثٌ حَدِيدٌ وَهُوَ
عَلَيْنَا شَاهِدٌ عَيْنِدُنَا إِنْ أَحْسَبْنَا وَدَعْنَا
بِحُجْرٍ وَإِنْ أَسَأْنَا فَارْقُنَا بِدَعْوَةِ اللَّهِ مُصَلِّ عَلَى

اللَّهُمَّ

مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَارْتُقَا حَسْرَ بِصَاحِبَتِهِ وَاعْتَمِرَ
مِنْ سُوءِ مَفَارِقِهِ بِأَبْرَتِكَ يَا جَبْرِيَّةُ أَوْ
أَقْرَبِ صَفِيْرَةٍ أَوْ كَبِيْرَةٍ وَأَجْزَلِ لَنَا
فِيهِ مِنَ الْحَسَنَاتِ وَأَخْلِنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ
وَأَمَّا لَنَا مَا بَيْنَ طَرَفَيْهِمَا وَشُكْرًا وَرُحْمًا
وَذُخْرًا وَفَضْلًا وَجِسَانًا اللَّهُمَّ قَسِّرْ عَلَيَّ
الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ مَعْتَمِدًا وَأَمَّا لَنَا مِنَ
حَسَنَاتِنَا صَحَابَتِنَا وَلَا تَحْرِجْنَا عِنْدَهُمْ بِسُوءِ
أَعْمَالِنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا فِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ
سَاعَاتِهِ حَظًّا مِنْ عِيَادَتِكَ وَصِيْبًا مِنْ
شُكْرِكَ وَتَهَادُدِ صِدْقٍ مِنْ مَلَأَ بِكَ كِتَابَكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَاحْفَظْنَا مِنْ بَيْنِ
أَيْدِينَا وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَعَنْ شِمَالِنَا
وَمِنْ جَمِيعِ نَوَاحِينَا حِفْظًا عَاطِمًا مِنْ مَعْصِيَتِكَ

هَادِيًا إِلَى طَاعَتِكَ مُسْتَعْمِلًا لِحُبَّتِكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَوَقِّفْنَا فِي يَوْمِنَا
هَذَا وَآيَاتِنَا هَذِهِ وَفِي جَمِيعِ أَيْمَانِنَا لِسَبْتِنَا
الْحَبِيْرِيِّ وَجَمِيعِ أَيْمَانِنَا لِسَبْتِنَا
السُّنِّيِّ وَجَمِيعِ أَيْمَانِنَا لِسَبْتِنَا
وَالشُّرَيْقِيِّ وَجَمِيعِ أَيْمَانِنَا لِسَبْتِنَا
وَأَيْمَانِنَا لِسَبْتِنَا وَإِذْلَالِهِ وَأَضْرَاقِ الْحَقِّ
إِعْرَاقِ وَأَشْرَاقِ الضَّالِّ وَمَعَاوِظِ الضَّعِيفِ
وَإِذْرَاقِ الضَّعِيفِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْهُ أَيْمَانِنَا مِنْ عَهْدِنَا وَأَفْضَلَ صَاحِبِ
صَحِيْبَتِنَا وَخَيْرَ وَقْتِ ظَلَمْنَا فِيهِ وَاجْعَلْنَا
مِنْ أَرْضِيٍّ مِنْ مَرَّ عَلَيْهِ الْكَلْبُ مِنْ جُمْلَةِ خَلْفِكَ
أَشْكُرُكُمْ لِمَا أَوْلَيْتَ مِنْ عَمَلِكِ وَأَقْرَبُكُمْ
بِمَا شَرَعْتَ مِنْ شَرَاهِكِ وَأَوْفَقُكُمْ بِمَا حُدِّدْتَهُ

الْحَبِيْرِيِّ
السُّنِّيِّ
وَالشُّرَيْقِيِّ

وَالنَّهَارِ

مِنْ هَيْدِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى
 بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ سَمَاءَكَ وَأَرْضَكَ وَمَنْ
 أَسْكَنْتَهُمْ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَسَائِرِ خَلْقِكَ
 فِي يَوْمِي هَذَا وَسَاعَتِي هَذِهِ وَلَيْسَتْ هَذِهِ
 وَمُسْتَقَرِّي هَذَا إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ عَدْلٌ
 فِي الْحُكْمِ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ مَالِكُ الْمَلِكِ
 رَحِيمٌ بِالْحَقِّ وَإِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُكَ
 وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ حَمَلْتُ رِسَالَاتِكَ فَأَدَلُّهَا
 وَأَمَرْتُهَا بِالْبَعْثِ لَأُنَبِّئَهُمْ فَصَلِّهَا اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ
 خَلْقِكَ وَإِنَّهُ عِنَّا أَهْلُ مَا أَنْبَيْتَ أَحْدًا مِنْ
 عِبَادِكَ وَأَجْرُهُ عِنَّا أَهْلُ مَا أَكْرَمْتَهُ مَا جَنَّ
 أَحْدًا مِنْ أَنْبِيَائِكَ عَنْ أُمَّتِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَنَّانُ

بِالْحَسَنِ الْعَاقِلِ لِلْعَظِيمِ وَأَنْتَ أَنْتَ مِنْ كُلِّ
 رَحِيمٍ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَرَبِّنَا مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَجْيَدِ
 نداند و در آن دعا که وارد است از امام جعفر صادق علیه السلام
 تعقیب از بسیار است خصوصاً تعقیب نماز صبح و در اینجا تنها
 اختصار شده با اینند که آنچه بر کور است اینجا از دعا و تعقیبها
 تا خود است از وی بسیار و جمع اینها در یک دو بیت پس اگر
 که را کار باشد بگوید راتر کند و هرگاه که نفس مانند کله
 شود و دل او جبهه باشد قطع کند زیرا که توجه و اقبال دل روح
 عبادت و عبادت و بندگی نشستن بر جبهه نماز بعد از نماز
 صبح تا بر آمدن اقبال که چه شغول تعقیب بسیار روا شده
 حضرت امیرالمومنین علیه السلام فرموده که که بنشیند در جای
 تا بر آمدن اقبال نشستن سارتر بر او از نشستن بلند
 خوب است زیرا که خواننده آن در سجده و ایستادن

فصل علی

و مرزوق است تا شام کند و از آن بوردد خود را مانند زبرالکد
 میکند از آن خزانده جوهر شیرین را و فایده گویند زبرالکد بر مرد
 بر ارفار جوهر جگر **بسم الله** بداند از حضرت امیر معصومین
 صلوات الله علیه منقول است که هر یک ساعت از ساقش در دوازده
 روز متعلق است پس از آن معصومین علیهم السلام و مخصوص است بدعا
 ناموس از طبع فریاد طبع آفتاب مرآت حضرت امیر المؤمنین علیهم
 و بیت دعای آن **اللهم رب العالمین والفقیر**
والغنی والشقیق واللیل وما وسق والقسیر
إذا السق خالق الانسان من علقی أظهرت
قدرتک بیدیع صنعینک وحلفت عباده
لیاکفهم من عبادتک وهدیتهم
یکرم فضیلتک الی سبل طاعتک وقررت
فی ملکوتک بظهور السلطان وقررت
الی خلقک بقییم الاحسان وقررت الی

ساعت اولی از دعای

بنبتیک بحسب الامتنان یا من یسألک من
فی السموات والارض کأن ینو هو فی
شان اما لک اللهم محمد خاتم النبیین
الذی تدل به الروح الامین علی قلبه
لیکون من المنذین بلسان عربیین
و یا منیر المؤمنین علی بن ابی طالب بن عم
الرسول و قبل البتول الذی فرضت
ولایتها علی الخلق و کان ید و حیث
دار الحق ان تصلى علی محمد و آل محمد فقد
جعلتم و سبیلک و قد تمتمهم امامی
بین یدى حواججی وان تغفر لى نبی و
تظهر قلبی و تشتر عینی و تفرج کربی
و تفرغی من طاعتک و عبادتک املی
و تقضی حاججی اللیسوا الاخر و یا ارحم

الکریم

غایة

السَّالِحِينَ وَالرَّحْمَانَ يَنْزِلُ فِي حَبَابِ الْمُنَانِ وَبَابِ كَرَامٍ
 اِنْجَلِبْ اَز نَارِ جَا ادر سجده باش كز نبرد و آيت كرده از شش مرد فوجي
 حضرت لاهم حرمه صادق عليه السلام فرموده كه سجده رو بايست
 مسلمانان تمام مسلمانان نماز خود را و در نماز مسلمانان پروردگار
 خود را و در نماز مسلمانان نماز خود را و در نماز مسلمانان نماز خود را
 و بعد از آن سجده كنند ميگفتند و بر ميآورد خدا تعالي با
 از ميان بنده و ميان تو است پس بگويد از شش نفر نطق كند بنده
 فرموده ادر فرض نماز تمام كه در سجده نماز آن سجده كرد و بر
 بگفته سركه نماز تمام كرده لم بر نماز و شش نفر نطق كند بنده
 پس ملايكه كويند پروردگار نماز سجده نماز آن نماز ميگويد
 ديگر نماز او را چيست ملايكه كويند پروردگار نماز سجده نماز او را
 از آن خدا تعالي ميگويد ديگر نماز او را چيست ملايكه كويند پروردگار
 ما كفايت هم پس بنده تعالي كويند ديگر نماز او را چيست پس بنده
 كرك ملايكه كويند پس بنده تعالي كويند ملايكه نماز ديگر نماز او را چيست

پس ملايكه كويند پروردگار نماز ديگر نماز او را چيست پس بنده
 كويند ملايكه كويند پروردگار نماز ديگر نماز او را چيست پس بنده
 بفضل نعم و بهنام باور حمد و ثناء او است طول و اوان و بسيا
 بودن در سجده نماز و آنچه در فقيه كه حضرت لاهم مومنان نماز
 سجده كرد بعد از نماز صبح پس مبارك كند بنده نماز و زبانه
 بنده پس نماز سجده كند هر دو ساعت و در نماز او شش نفر نطق كند بنده
 و شكرد ملايكه نماز بنده و بنده نماز او را چيست پس بنده
 ايسر ان شاء الله بنده پس بنده نماز او را چيست اولاً اللهم
 رَبِّ اشْهَدْ لِي وَاَشْهَدْ لِمَلَائِكَتِكَ فَا
 اَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَجَمِيعِ خَلْقِكَ اَنْتَ
 اَنْتَ اللهُ رَبِّي وَاَلَا اِسْلَامَ دِينِي وَمُحَمَّدًا صَلَّى
 اللهُ عَلَيَّ وَاٰلِ اَيْمِي وَاَسَلُكَ بِحَسَنِ وَاَحْسَنِ
 وَاَعْلِيَّ وَاَفْضَلِ وَاَجْعَلْهُ لِي مَوْسَى وَعَلِيًّا فَا
 مُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَحَسَنًا وَحَسْبِيَ اللهُ

كيفت بزي نكر
 بكنها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 نَشُدُّكَ دَمَ الظُّلْمِ
 بِسْمِ اللَّهِ
 وَالْمُحْتَمَدِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَالْمُحْتَمَدِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

عَلَيْهِمْ أَمَّنِي هُمْ أَقْوَمُ وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَنْتَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَشُدُّكَ يَا قَوْلَكَ عَلَى
 نَفْسِكَ لِأَوْلِيَانِكَ لَتُظْفِرَهُمْ بَعْدَ قَوْلِكَ
 وَعَدْوِهِمْ أَنْ تُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
 مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ بِعَوَازِ ان سَبَّ بَارِكُوا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 الْمَسْرُوعَةَ الْعَسِيْرَةَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَيَوْمَ يَأْكُفُّ فِي جَهَنَّمَ نَفْسِي مِنَ الْمَذَاهِبِ تَصْبُو
 عَلَى الْأَرْضِ يَا رَحْمَتُ يَا بَارِي خَلْقِي رَحْمَةً يَا
 وَكَأَنَّ عَنْ خَلْقِي عَيْنًا صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 الْمُسْتَخْفِظِينَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ بِعَوَازِ ان جَهَنَّمَ بِرُوحِ
 بِرُوحِ ان بَلْدَارِ وَسَبَّ بَارِكُوا بِمِثْلِ كَلِّ جَبَّارٍ
 وَيَا مُعِزُّ كُلِّ ذَلِيلٍ قَدْ وَجَّهْتُكَ بَلْعَمِ ان جَهَنَّمَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَتَّانُ يَا كَاشِفَ الْكُرْبِ
 الْعِظَامِ بِعَوَازِ ان سَجْدَةِ دَوْمِ كَرْمِ وَصَدَّ بَارِكُوا بِرُوحِ ان

بِعَوَازِ ان حَاجَتِ حَوْضِ طَلَبِكُمْ وَارِزَانِ حَضْرَتِ طَلَبِكُمْ مَقْبُولَاتِ
 فِي سَجْدَةِ ان بَارِكُوا بِرُوحِ ان سَجْدَةِ يَا وَارِزَانِ مَسْئَلَةِ ان عَصِيْبَتِكَ
 رَبِّ بِلِسَانِي وَلَوْ شِئْتَ وَعِزَّتِكَ لِأَخْرَجْتَنِي
 وَعَصِيْبَتِكَ بِبَصْرِي وَلَوْ شِئْتَ وَعِزَّتِكَ
 لِأَكْمَهْتَنِي وَعَصِيْبَتِكَ لِسَمْعِي وَلَوْ شِئْتَ
 وَعِزَّتِكَ لِأَفْهَمْتَنِي وَعَصِيْبَتِكَ بِيَدِي
 وَلَوْ شِئْتَ وَعِزَّتِكَ لَكُنْتَنِي وَعَصِيْبَتِكَ
 بِرِجْلِي وَلَوْ شِئْتَ وَعِزَّتِكَ لَكُنْتَنِي يَا
 عَصِيْبَتِكَ بِفَرْجِي وَلَوْ شِئْتَ وَعِزَّتِكَ
 لَقَمَّسْتَنِي وَعَصِيْبَتِكَ بِجَمِيعِ جَوَارِحِي الَّتِي
 أَهَمَّتْ بِهَا عَلَيَّ وَالَيْسَ هَذَا خَيْرًا لَكَ بِعَوَازِ ان
 بِرُوحِ ان مَكْنِيَتِ الْعَفْوِ الْعَفْوِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِرُوحِ ان وَسَبَّ بَارِكُوا بِرُوحِ ان مَكْنِيَتِ
 عَمَلْتُ سُوءًا أَوْ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي نَفْسِي

مَعْنَى

لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ غَيْرَكَ مَوْلَايَ بِرَحْمَتِهِ
 رُوِيَ فِي بَابِ رَحْمَتِهِ مِنْ أَسَاءِ وَأَقْفَى
 وَأَسْتَكَانَ وَأَعْتَرَفَ وَجْهَهُ بِرَأْسِهِ
 بِرَأْسِهِ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَمَا كُنْتُ
 مَذْكُورًا رَبِّ اعْنِي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا بِنُورِ
 نَبِيِّ الدَّهْرِ وَتَكْبَاتِ الزَّمَانِ وَمُصِيبَاتِ
 اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ وَاصْنَعْ لِي مَا يَمْتَلِ
 الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ وَفِي سَفَرِي وَأَصْنَعْ لِي
 وَفِي أَهْلِي وَأَخْلُقْنِي وَفِيمَا رَزَقْتَنِي قِبَارِكَ
 لِي وَفِي نَفْسِي لَكَ فَدَلِّ لِي وَفِي عَيْنِ النَّاسِ
 فَعَظْمِي وَإِلَيْكَ فَجَنِّبْنِي وَيَدْفُؤْنِي وَلَا
 تَقْضِ عَنِّي وَتَعْمَلْ فَلَا تَبْسُلْنِي وَيَسِّرْ لِي وَلَا
 تُخْرِجْنِي وَمِنْ شَرِّ النَّاسِ وَلَا تَسْأَلْنِي فِي حَاجَتِي
 الْأَخْلَاقَ فَهِيَ قَفِيضَةٌ وَمِنْ مَسَاوِي الْأَخْلَاقِ

دعای کربلا
 در روز نهم

فَجَنِّبْنِي إِلَى مَزَلِكُنِي يَا رَبِّ الْمُسْتَضْعَفِينَ
 وَأَنْتَ رَبِّي إِلَى عَدُوِّكَ وَمَلِكُنِي أَمْرِي أَمْرًا
 إِلَى بَعْدِي فَجَهَّمْنِي فَإِنْ لَمْ تَكُنْ
 غَضِبْتَ عَلَيَّ يَا رَبِّ فَلَا أَبَا لِي غَيْرَكَ طَائِفًا
 أَوْ سَعِي وَحَبِّ إِلَى أَعْوَدِ نُبُورٍ وَجِهَكَ
 الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَ
 نُشِئَتْ بِهِ الظُّلُمَةُ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَمْرًا لِأَوْلَادِي
 وَالْآخِرِينَ أَنْ يَحِلَّ عَلَيَّ غَضَبُكَ وَيَسْرُلَ لِي
 سَخَطُكَ لَكَ الْحَمْدُ حَتَّى تَرْضَى وَتَعْبُدَ الرِّضَا
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

در بیان آنچه از طلوع شب تا وقت طهر جایز آید آورد و در این
 روز که شکر کربلا است از دوازده ساعت روز متعلق است به طهارت
 علمم در ساعت اول از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بود و دعای
 هر که در ساعت دوم از امام حسین علیه السلام بود دعا است

ساعتی از این کتاب

اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 الْبَسِطِ وَالْقَيْضِ وَمَدِينِ الْإِبْرَامِ وَالْتَقِضْ
 وَمَنْ لَا يُحِبُّ الْمُضْطَّرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْتُمُ
 السُّوءَ يَا مَالِكَ يَا جَبَّارُ يَا حِدْيَا قَهَّارُ
 يَا عَزِيزُ يَا عَقَّارُ يَا مَنْ لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ
 وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ يَا مَنْ لَا يَمْسُكُ حَشِيَّةَ
 الْإِنْفَاقِ وَلَا يَفْتَرُ خَوْفَ الْإِمْلَاقِ يَا كَرِيمُ
 يَا رَزَّاقُ يَا مُتَدَيِّبُ يَا لِيَعْمُرَ قَبْلَ الْإِسْتِحْقَاقِ
 يَا مَنْ يُنَزِّلُ الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ هَيَّأَ مِنْ
 عِبَادِهِ لِيَسْتَدِينَهُمُ الْمَلَاقِ كَبْرَتُ
 فِعْمَتِكَ عَلَى وَصْفِهِ فِجْنِي بِمَا شَكَرْتَنِي
 وَذَامَ غِنَاكَ عَنِّي وَعَظَّمْتَ لِيكَ فَقْرِي يَا نَالِكُ
 يَا عَالِمُ سِرِّي وَجَهْرِي يَا مَنْ لَا يَقْدِرُ سِعَاةُ
 عَلَى كَشْفِ ضُرِّي أَنْ تُصَلِّىَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

الْخُتَارِ وَتُحْتَكِّكَ عَلَى الْأَبْرَارِ وَالْفَخَّارِ وَعَلَى
 أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ وَأَتَوَسَّلُ
 إِلَيْكَ بِالْإِنْبِغِجِ الْبَاطِنِ عَلَمًا وَيَا لِامَامِ
 الرَّكْبِ الْحَسَنِ الْمَقْتُولِ سَمَا فَقَدْ اسْتَشْفَعْتُ
 بِرَبِّكَ إِلَيْكَ وَقَدْ مَنَنْتَهُمْ لِمَا مَنَنْتَ بِي
 حَوَالِيَّ أَنْ تَنْ يَدِي مِنْ لَدُنْكَ عَلَمًا وَهَبْ
 لِي حِكْمًا وَتَجْنِبْ كَسْرِي وَشَرِّحْ بِالْقَوْلِ
 صَدْرِي وَرَحِّمْنِي إِذَا انْقَطَعَ مِنَ الدُّنْيَا
 لَنْبِي وَتَذَكَّرْنِي إِذَا نَسِيتُ دُرِّي بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَا عَسَيْتُ مِنْ زَوْجِكَ بِرُحْمَتِكَ
 مِنْ خِزْيَانِ بَيْتِكَ نَازِلًا مِنْ رُوحِكَ يَا حَمِيدُ
 وَدَعَا لِي بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ رَبِّ الْأَرْبَابِ مَسْبَبِ
 الْأَسْبَابِ وَمَا لَكَ لِي أَنْ تَقَابَسَ سِحْرِي السَّحَابِ
 وَمُسَهِّلِ الصَّعَابِ يَا حَلِيمُ يَا تَوَّابُ يَا كَرِيمُ

ساعتی از این کتاب

يا وهاب يا مفتح الابواب يا من حيث
ما دعي اجاب يا من ليس له حاجب ولا قوا
يا من ليس حراسته فقل ولا باب يا من لا يخر
عليه ستر ولا يضرب دونه حجاب يا من
يزرق من قيسا ويقين حساب يا غافر الذنب
وقابل التوب شديد العقاب اللهم
انقطع الرجاء الا من فضلك وخاب الامل
الا من كرمك فاسالك محمد رسولك
وعلي بن ابي طالب صفيك ويا حسين
الامام السجى الذي اشترى نفسه بدماء
مرضائك وجاهد الكافرين عن خراط
طاعتك فقتلوا ساغبنا واهتنا
حرمته بغيا وعدوانا وحملوا راسه في الاقا
واحلوه محل هبل العناد والشفاق اللهم

فصل على محمد وآله وحده على الباغي عليه
مخزيات لعنك وانتقامك ومزيات سخطك
ونكالك اللهم اني اسالك بمحمد
والله واستشفع بربك اليك واقد لهم
اماني وبين يدي حوايجي ان لا تقطع رجائي
من امتنانك ولا تحيب ناميلك احسانك
وقوالك ولا تهتك السر المستدرك
على من جهتك ولا تغرب عني عوائدك
وعملك ووقفي لما يقربني اليك واضربي
عميا عذبي عنك واعطني من الخير افضل
ما ارجوا واكفني من الشر ما اخاف
واحد ربح حمتك يا ارحم الراحمين ساجدا
ما زال ارحمت لام من العابدات عليه السلام ودعا للز
اللهم استأملك الملك المالك وكل

سألتك يا محمد

شئ سوى وجهك الكبريها لك سُحرت
بقدرتك اليوم السوا لك وامطرت
بقدرتك اليوم السوا فك وعلمت
ما في السر وما في الخ وما تشقطن وقر
في الظلمات الحو اليك يا سميع يا بصير يا ب
يا شكور يا غفور يا رحيم يا من يعلم
خائفة الاعين وما تخفي الصدور يا من له
الحكمة الاولى والاخرة وهو الحكيم
الحبيب اسالك سوال الباقين حبيب
انزع اليك قسرة الضالم الكسير
واقرك اذليك فكل الخاسع المستجير
واقف ببابك ووقوف المومنين الفقير
اليك يا بشير الشير والسراج المنير
محمد خاتم النبيين وابن عمه امير المؤمنين

والمسلم

ويا امام علي بن الحسين زين العابدين
وامام المتقين المخفي للصدقات والخاشع
في الصلوات المجتهد في المجاهدات الشا
ذي التفات ان تصلي على محمد وآل محمد
فقد وسلتهم اليك وقد شتمهم ما حي
وبين يدي حوايجي وان تعصمني من موقعة
معاصيك وترشدني الى موافقة ما
يرضيك وتجعلني ممن يؤمن بك ويتقيا
ويخافك ويرحمك وينفقك ويستحيك
ويتقرب اليك بمواليك من يواليك
ويتحسب اليك بمعاداة من يعاديك ويعير
لديك يعطيه بغيرك ويا اديك برحمتك
يا ارحم الراحمين بدائم نوره ابراهيم
داردوا بغيرك يا رب محمد عليه السلام ادام لظه

والدوايب

در پانچ روز او ایروز یکجا آید سنت که در اول روز
 کند بهر چه باشد با او که بزرگوار است که حضرت امام
 صادق علیه السلام فرموده بگو با بالصدق فان البلاء
 لا يتخطاها یعنی در وقت بکری که ابتدا روز بزرگتر
 کند که بلا از آن وقت نگذرد یعنی با او روز از بلا سلامت باشد
 و هم او روزی که از آن حضرت علی السلام فرموده در وقت
 روز تصدق نمایند و در آن وقت رغبت کند پس در وقت
 باشد که تصدق کند بصدقه و خواهد بآن ثوابی را که نزد خداست
 است تا دفع کند از بآن صدقه و شر آنچه نازل میشود در آن روز
 و آنچه در او ایروز و سنت کلاب است در حدیث از صحابه
 عظیم السلام علیه السلام که که هیچ کند روز خود را بکلاب است
 او را در آن روز بزرگتر و فقیر و باید که هیچ کند روز و دستها را
 و دستها را دست بر غیر میآید عید و الله و چهار آنچه در او ایروز
 بگزارد در اغلب بنی عماله و پوشیدن رخت و موزه

فصلت تصدق

در بیان روز زمین

و تعیین بر بعضی از ادب و علم از آن که در ساری لابن
 یعنی دستار بر زمین پس در حدیث که در روز و کند بگفت
 اللَّهُمَّ سَوِّبِي سِبَاءَ الْإِيمَانِ وَتَوَجِّبِي
 سَبَاحَ الْكَرَامَةِ وَقَلِّبِي حَبْلَ الْإِسْلَامِ
 وَلَا تَجْلِعْ رَهْقَةَ الْإِيمَانِ مِنْ عُنُقِي وَبَايِدْ رَهْقَةَ
 عَمَلِي بِمَجْدٍ وَجَنَّةٍ عَمَّا بَعْدَ مَهْمَانِ تَعْنِي كَمَنْ بَدَّ وَزَرَ كَسْتِ
 مَوْلَاهُ بِسَبْرٍ وَوَأَيْتِ كَرَاهِيَةٍ فَوْسِرَ رَحْمَةً وَرَهْمَةً بِسَبْرٍ
 که حضرت امام حسن صادق علیه السلام فرموده که که عماله بر پند
 در حرف خود و اندک پس رسد او را در روز که از او ایروز
 پس علمت کند که نفس خود را در وقت کرده که در نفس بزرگتر
 که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده بزرگتر از تو نیستم از آن که
 بجا خبر و روز دو با وضو یا چیزی بر نیاید حاجت او و در
 که تو بکنم از آن که بجا خبر و در عماله را از رخت کردن باشد
 چیزی بر نیاید حاجت او و او همیشه در فریخت کند و این است

در آیه وقت عامه
 بچند باب بخواند

فصلت سخن حکمت

است و اجماع علماء ما منعند بر این تعبیر است از مخالفان که اس
 الفایر میکنند با آنکه در کتابها بسیار خود روایت کرده اند که حضرت یحیی
 صلوات علیه السلام از آنقطاع و امام کرده بجز صاحب کوفه که
 آنقطاع بن عمارت بر سر پل می گفت و من حضرت را فعل
 و می کرد ایندین عمامه است بر بزرگترین بچه و دو استخوان که طبع بر
 بدانند است بودن می گفت عام است در جمیع اوقات
 و مخصوص نیست بجانها از او در نماز افضل است و اینست
 علیحده خواهی که از کذا در دو خواهی که از دو تا در دو تا
 اصول خصوصاً هم هرگز که دلالت کند بر مخصوص بودن آن بجانها
 بلکه عام است و این تعبیر کرده علامه در تفسیر طحاوی و بعد از آنکه
 گفت از کرده فرموده که ظاهر این حدیث که است مطلقاً
 در حدیث از غیر کتب است و در وقت نماز می گفت سبب نباید
 که قصد کند که اینست علیحده بر آنست که استیت لغوه
 و لا اواربخت پوشیدن باید که قیام کند و بفرمان
 است

این حدیث صحیح است

و تبارک فطم تعشده که بیعت حضرت نضر بن حمران
 کوتاه کن و باید که استین در از ترا سر دست باشد همیشه
 از نیت خود را پیش و دست شتر تمام پیش و در وقت نماز بپوشید
 پیش و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت که هر وقت
 سیاه کرد در سر چرخ نموده و عمامه و لادعا زد و پوشیدن
 بقا از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت که بگوید
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ قَوْبًا يُمْنًا وَ بَرَكَةً
 اللَّهُمَّ اسْرِقْنِي فِيهِ شُكْرًا وَ رَفْعَتِكَ
 وَ حَسَنَ عِبَادَتِكَ وَ الْعَسَلِ بِطَاعَتِكَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْرِقْنِي مَا اسْتُرِبِعَ عَقْرَتِي
 وَ الْجَلْبُ فِي النَّاسِ وَ از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 روایت که در حق زینوش بگوید اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
 قَوْبًا يُمْنًا وَ تَقْوَى وَ بَرَكَةً اللَّهُمَّ
 اسْرِقْنِي فِيهِ حَسَنَ عِبَادَتِكَ وَ الْعَسَلِ

تعالی وقت بجا
 پوشیدن

تعالی وقت بجا
 پوشیدن

خوردن بگوئیم الله والحمد لله رب العالمین
 روایت از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام است که هرگاه در
 خواهر چیز خورد پس دست دراز کند و بگوید بسم الله الرحمن الرحیم
 پانصد مرتبه او را پیش از آنکه لغیر در آورد و در وقت
 که شکر بگویند بر سر آن دو هم روایت شده که گفتن بسم
 در خوردن از هر طریقی که باشد اگر چه بر سر آن چیزی که
 از آن شکر بگویند را بر هر طریقی که باشد بگوید بسم
 تا اول و آخره و باید که در وقت شروع در خوردن بگوید
 الحمد لله الذي يطعم ولا يطعم ولا يجيب
 ولا يجار عليه ولا ينفي ويقتدر اليه
 اللهم لك الحمد على ما رزقتنا من طعام
 فاذا ام في غير عافية من غير كد
 منا ولا مشقة لبس الله خيري الاسماء
 بسبب الله رب الارض والسما بسبب الله

دعا وقت آكل

الذي لا يضر مع اسمه شيء في الارض ولا في
 السماء وهو السميع العليم اللهم سعدني
 في مطعمي هذا بخير واعذني من شره
 وامتغني ببقية وسليتي من خير و باید که
 روز پیش از چیز خوردن دست یک مویز سرخ بخورد و دست
 که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که هر که بخورد بهمان دست
 یک مویز سرخ بخورد بهم رسد او را که عتق موت و دودش را
 بشویش از طعام و بعد از طعام اگر چه بیک خورده بار و
 ریس الحدیث در فقیه که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که هر که
 بشوید دست را پیش از طعام و بعد از طعام یا دعوت او در فرا
 و عاقبت باید از طلا جوشش و روایت از حضرت امیر مومنان
 علیه السلام که زیاد میکند عمر را و جلدمید چشم را و باید که در
 اول مرتبه صاحب طعام اول مرتبه دست بشوید و بعد از او که
 بر جانب راست او شست و بعد از طعام صاحب طعام لحدت بشوید

اول که یکبار چوب است و در بعضی روایات است که هر که بجا
 داشت در خانه است بشوید در تن دویم خواه از آب یا خواه بنده
 بعد از شستن اول دست اخذ کنند و بعد از دویم خند کنند و بعد
 آنکه دست چپش مالیده با و اگر از طعام بر روی دست او مالید و در
 خوردن تراز جمله لهر کند و صاحب طعام پیش از دیدن شروع
 خوردن کند و بعد از همه دست بکشد و چنان حاضر شود نظا چنان
 دیگر نکند و نان را بر کار کند از دو پیاره کند بعد از دو ابتدا
 کند بخت و ختم کند بوی و در روایات و آنچه شده که ختم کند که در
 در روایات که است است حاضر حاضر نیز بر سر سفره و در
 دو بار گوشه خورد در هر سر روز یکبار بخورد و در روایت که
 گوشه چهل روز استخوان بسیار پاک کند بلکه آنکه گوشه
 گذارد و روایت که جن را در آن نصیب است و آنکه پاک
 گذارد خانه او برود و چنانچه بهتر از آن گوشه که پاک کرده
 و باید که صاحب طعام بسیار سفره بشنود و دست کرده که بقی

حسن از زراره که گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام که میفرمود پس چنانست که هرگاه مردی در گرفت آنها را
 باعث زیاد عمر اوست و با آن بودن نعمت بر او است گفت
 طول دادن او را کوع و سجودش او شستن بر سفره آن و نیکی
 کردن او با همش کوع و سجودش از رخ شدن از طعام آنچه روایت
 شده از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام الحمد لله الذي
 اطعمنا في جاهلنا وسقانا في ظمائنا
 كسانا في غائنا وهدانا في ضالنا وحملنا
 في ارجلنا واولانا في ضاحنا وخدمنا
 في عابنا وفضلنا على كثير من الما
 لا سورة چهارم از طعام خواندن چنانچه در نیز زمان بخوانند
 در کتب صحت نیز مطلع شدیم و باید که حاضران همه در یک
 پشت بنشینند و آب پشت را از زیند تا بر نشود و دست
 خدا کن و کعبه صحت شرح فرما و یا و چوب کاین مؤثر

معاوقت فرغ از آنکه

لمین

این قائل او کند نویسد بقا بر او صد هزار مرتبه طرف
 سازد از صد هزار سید و رفیع سازد برابر او صد
 درجه و چنان باشد که از او کرده بشود صد هزار سید
 در میان آنچه از وقت زوال اتفاق میگردد
 تا وقت فروز قن اقیاب باید آورد و در آن مقصد است
 و چند فصل **روایت** که در فقه که حضرت پیغمبر صلی الله
 فرمود که هرگاه ز این اتفاق کس شود در نماز ایستاده
 در نماز پشت دست و سجده میباید و نماز پیش حال که نماز
 برابر او علی الصلح و احتمال دارد دفع طوبی که است هم آورد
 که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که اقیاب نزدیک
 طاعت است که در آن داخل میشود پس هرگاه داخل شود
 شریفتر است پس میگویند هر چه که مابین عرض است بر او
 فرغ و جان است که صلوات میفرستند بر نزد آن ببرد
 حاصله و در آنکه فرزند از نماز او گفت

اقبل الصلوة لدلوك الشمس الى غروب الليل
 و این عینت که مراد از بدجهنم را روز قیامت پس شامو
 که اتفاق افتد در ساعت که او را کعب یا مسجد یا در نماز
 ایستاده باشد مگر آنکه حرام کند یا بعد از آن
 باید که نماز کند در اول وقت خواه و آید خواه
 پیشتر مگر آنچه استنشاده روایت از حضرت امام صادق
 علیه السلام که فضل اول وقت بر آخر وقت پس فضل آخرت بر دنیا
 و از حضرت امیرالمومنین علیه السلام روایت که فرمود اول وقت
 در عنوان ضرات و آخرش عفو و اوطا هرگز از نصبت
 در اول وقت بجهنمات نماز است چنانکه شرح نمید فرمود
 مخصوص نسبت بشوق شدن در اول وقت نماز و آنچه در
 از حضرات ائمه معصومین که تعظیم و تکریم نماز کرده که تا آخر کند
 طهارت را تا وقت نماز داخل شود پس از آنکه بر سر است
 و داخل بودن آن در ضمن نماز که در آن کعبه است

اولاً هم بر صدق علیکم که در پشت خود خیز از ثواب علی بن ابی طالب
 بجا آرید پس او را آنچه بخواهید بگویند تا آنکه بیاورد سیده
 دلایلی که در آن مشغول بودن بطهارت در اول وقت مانع
 از تعظیم نماز او در یافتن فضیلت اول وقت و میان این هر دو
 فزونی است و سنت است نظر وقت نماز روایت که حضرت
 صلی الله علیه و آله اظهار فرموده است که هر که در نماز
 یا بخواهد یا بخواهد ما را با علم و خوار نشود چنانچه میفرمود
حق عینی فی الصلوة یعنی خوار نشود در نماز است
 اول زوال شروع سایه است در زیاد تا بعد از آنکه بنده بکشد
 بنمایم پس در سایه بجز از بر طرف شدن نماز که هر چند آفتاب
 بنمایند در سایه کوتاه تر شود تا وقت که آفتاب بنمایند در سایه
 در آن روز پس سایه بنمایند کوتاه تر تا بر طرف شود
 این وقت که آفتاب آید نصف النهار در معلوم است که آفتاب
 در هر وقت است لیکن اقلیم مختلفه الاوضاع است گاه در

جانب جنوب است از اقلیم است و گاه در شمال است و گاه
 سمت راست این پس در قسم اول و دوم سایه نصف النهار
 میشود بلکه در این وقت در نهایت کوتاهی است در جانب شمال یا جنوب
 و در هر دو وقت خورشید شروع در زیادتی کند اول وقت زوال
 و در قسم دوم که آفتاب نصف النهار است سمت راست یا چپ
 بالکلیه بر طرف میشود و بعد از آن ظاهر میگردد و اول ظهور
 وقت زوال است و سایه شاخص را پیش از زوال ظل میگویند
 و بعد از زوال در مشرق از فایده ریغی زیرا که رجوع میکند
 کم کم تا بچشمش از آن بوده و محسوس است وقت فضیلت نماز که
 ریغی سایه که بعد از زوال هم رسیده مساوی شاخص شود و وقت
 فضیلت نماز که در برابر شاخص شود و سنت تأخیر
 یک از نماز و نماز از اول وقت بمقدار ادار نماید که نماز
 که که نافذند تا آخرت نیست و نافذ ظهر نماز او این است
 و وقت نماز زوال است تا که دو وقت شود یعنی مقدار دو وقت

زیرا که قاضی اعظم در وقت قدم نهادن بر سر کار
دو وقت فریاد فرمودند از نماز ظهر تا آنکه از چهار قدم
و بعضی چهار ساله و عمدتاً بودن وقت نافذ نماز است بامداد
و قریب از آن وقت تا نافذ نماز تا آنکه از هفتاد و هشتاد
نفر تا آنکه دو برابر شود و آن در وقت در آنجا مقبره دلا
بیشتر است بلکه در بعضی روایا دلالت بر زیاد شدن وقت نافذ
رو است که در نزد شیخ کبیر که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
فرمودند تا قطع غلبه بدیهه آری که گاهی آورده اند که
پس مقدم دار آنچه خواهد نمود در اینچه خواهد المظن است
که هیچ یک از علماء با علم با طلاق اینها نیستند و
تاخیر کرده و شاید که در جمیع ادبها و تاخیر نماز و
و مشهور میان علماء است که جایز نیست اعتماد بر دخول وقت
مگر با عدم قدرت تحصیل علم یا نیز غایب باشد اعتماد بر قول
عادل و نه بر اذان شهر اگر چه مؤذن عادل باشد مگر با خبر اعظم

و ظاهر کلام محقق در معنی جواز اعتماد بر اذان یک عادل است
لاخبر دادن و دعادل بدخول وقت و یا اذان شارط
جواز اعتماد است بر آن اگر چه قدرت داشته باشد بر علم بان
علم شرعی آن حاصل است و کسی که است تمام سابقین اول وقت و
بیا آوردن استیفاء بیشتر نماید که در خانه خواب داشته
بام چونی است بر زمین فرود و دلچیز نیست و قسم که در هر
کجا پس از بغایت نقصان بر می آید شروع کند در حادث شدن
شروع کند در نافذ حوالی که موفق باشد سجده کردن
و در نماز ظهر در اول وقت اگر محرم باشد از آن معذور
و باید که ملاطفت نماید پس بعد از اذان و شیخ خلیفه و
ظهر بیرون میرود پس اگر از نماز نافذ ظهر که تمام کرده
نافذ را ترک کند و مشغول گردد در نماز و اگر نافذ بر کف
تمام کرده باشد و اینها فریاد شدن از در سجده دوم که اول
متمم شود و اگر چه هر از سجده برسد بر سر نافذ تمام کند

وَبَارِكْ لِي فِي مَا قَسَمْتُ لِي وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ
كُلَّ الَّذِي جِئْتَنِيكَ وَاجْعَلْ لِي وَدَّائِمًا
لِلْمُؤْمِنِينَ وَعَهْدًا عِنْدَكَ عِزًّا زَانِ دُونَكَ
بگذارد که در اول تیر فرستند و بعد از آن در روز چهارم
و پنجم شش رکعت بخواند و بعد از آن در روز ششم و هفتم
و دوازدهم نافه کن بعد از آن اقامت کند و بعد از آن آمین
و عافون اللهم هب هذه الدعوة الثامنة
و الصلوة الفائقة بلغ محمد صل الله عليه
وآله الدرجة والوسيلة يا الله استفتح
وبالله استفتح و محمد صل الله عليه وآله
أقبحه اللهم صل على محمد وآل محمد
واجعلني منهم وجميعهم في الدنيا والآخرة
من المقربين بعد از آن منقول شود ظاهر با بر آید
که در نماز صبح نکرده است و در نماز عصر نکرده است و در نماز شب نکرده است

ایرجیم

یا عابدان تا
ظهور
والفضل والفضل

عندك

نخواند و در رکعت اول بعد از هر سوره یک مرتبه یا سوره
یا سوره که در نماز اینها نیز خوانند و در هر روز
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که
سوره که در نماز بار بار بخواند بخواند الله والحمد لله
ولا اله الا الله والله أكبر استغفر الله
بعد از آن هر رکوع یکصد مرتبه یا هر رکعت چهل مرتبه
از سلام سر بر بگذارد و بعد از آن بخواند لا اله الا
الله اها واحد و كفى له مسلون يا ارحم
در هر رکوع نکرده است و بعد از آن تسبیح فاطمه را بخواند و بعد
و عافون خواند از آنکه در هر رکوع صبح نکرده است و بعد از آن
مضمون آنجمله استغفر و قول و تسبیح سوره دعا
آخر بعد از آن بگویند یا من أطهر الجبل و ستر
الفتیح یا من لم یؤخذ بالجريرة و لم
یعتک السیریا کثیر الصغیر یا عظیم

تفصیلاً

الْمَنْ يَاحَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا سَاطِعَ
الْيَدَيْنِ يَا رَحْمَةً يَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى
وَيَا مُتَمَتِّئِي كُلِّ شَكْوَى يَا مُبْتَدِيَا التَّوْبَةِ
فَبَلِّغْ أَسْتَحِقَّاقَهَا يَا رُبَّاهُ يَا رُبَّاهُ
يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا خَانَةَ
رَغْبَتَاهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ إِنَّكَ
يَحْيَى مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ
وَعَلِيٌّ وَمُحَمَّدٌ وَجَعْفَرٌ وَمُوسَى وَعَلِيٌّ وَمُحَمَّدٌ
وَعَلِيٌّ وَمُحَمَّدٌ صَاحِبِ الزَّمَانِ سَلَامٌ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
اجْمَعِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تُكْتَفَى كَرَمِي وَتُقَرَّرَ دِينِي وَتُنْقَسَ هَمِي
وَتُقَرَّجَ عَمِي وَتُصَلِّحَ شَأْنِي فِي دِينِي وَدُنْيَا
وَأَنْ تَدْخُلَنِي الْجَنَّةَ وَلَا تُسَوِّغَ خَلْقِي بِالنَّارِ
وَلَا تُفْعَلَنِي مَا آتَى أَهْلَهُ مِنْ حَمِيكَ يَا أَرْحَمَ

وَالْحَسَنُ

الرَّاحِمِينَ بَعْدَ أَنْ يَبْرَأَ سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا
جَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا بَارِي النَّفُوسِ بَعْدَ
الْمَوْتِ يَا بَاعِثُ يَا فَاوِثُ يَا إِلَهَ الْإِلَهَةِ
يَا حَبِيبَ الْجَبَابِرَةِ يَا مَلِكَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
يَا رَبَّ الْأَبْوَابِ يَا مَلِكَ الْمُلُوكِ يَا بَطَّاشُ
ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا مَبْدِيَّ يَا مَعِيذُ
يَا فَصْلَ الْإِمْلَاءِ يَا مَحْيِي عَدَدَ الْأَنْفُسِ
نَقْلَ الْأَقْدَامِ يَا مَنِ السَّرِّعِنْدَهُ عِلَايَتُهُ
أَسْأَلُكَ بِحَبِي خَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِحَقِّمِ
الَّذِي وَجَّهْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تُنْمَنَ عَلَيَّ السَّاعَةَ
بِفِكَكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ تُبَجِّنَ
لِي لِيكَ وَأَنْ تَبَيِّنَ لِي الدَّاعِيَ إِلَيْكَ بِأَذْنِكَ
وَأَمِينِكَ فِي أَرْضِكَ وَعَيْنِكَ فِي عِبَادِكَ

لَهُمْ

وَجَعَلْنَاكَ عَلَى خَلْقِكَ عَلَيْهِ صَلَوَاتُكَ وَ
 بَرَكَاتُكَ اللَّهُمَّ أَيْدِيهِ يَنْصُرُكَ وَفِي
 رِجَالِهِ وَصِيدُهُمْ وَأَجْرُهُمْ مِنْ لَدُنْكَ
 سُلْطَانًا نَصِيرًا وَتَحْرُجُ وَجْهَهُ وَمَمَكُنُهُ
 مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 بِسْمِ اللَّهِ مِنْهَا السَّمَوَاتِ السَّبْعُ وَمِنْهَا
 الْأَرْضِينَ السَّبْعُ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
 وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمِنْهَا الْعَرْشُ الْعَظِيمُ وَرَبُّكَ
 جَبْرَائِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَإِسْرَافِيلُ وَرَبُّكَ
 السَّبْعُ الْمَثَابِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ وَرَبُّكَ مُحَمَّدٌ
 خَاتَمُ النَّبِيِّينَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي يَتَقَوَّمُ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ وَبِحُجِيِّ الْمُتَّقِي وَتَرْزُقُ الْأَحْيَاءَ
 وَتُقْرِئُ بَيْنَ الْمُجْتَمِعِ وَتَجْمَعُ بَيْنَ الْمُتَفَرِّقِ وَتُؤَدِّقُ

حجرت

أَحْصَيْتَ عَدَدَ الْأَجْمَالِ وَوَزَنَ الْجِبَالِ
 وَكَيْلَ الْبَحَارِ أَسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ كُنْزُكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْفَلَ بِي
 لِنَا وَكَذَلِكَ أَوْصَانِي فَهُوَ بَطْنِي لَسْبِحْ أَشْرَكَ كُنْزُكَ وَبُيُودِ اسْمِنَا
 وَبَعْدَ ذَلِكَ أَنْهَا بِحُجْرَتِ رَبِّكَ يَا رَبِّ كُورِشٍ
 بعد از فارغ شدن از تعلقات نماز ظهر بخیزد بنا فاعلم و در
 اینجا هفت کبریاست بنیت بکند همان کبریاست خیر از کبریاست
 کبریا و نماز نماز شکر است که در چهار نماز اول نافذ است و
 اول نافذ نماز در دوزخ و یک کعبه و در اینجا خواهد خواند
 بعد از سوره نهد که در نافذ نماز و غیره ختم بسیار سوره نای
 از نامه علیهم السلام منقول است تا شکر که وقت کنایه است
 از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت که هر که سوره صف در نماز
 و بعد از نماز خواند نماز او را در صف طاعت و بسیار مبارک است
 و هم از حضرت است که هر که او را در نماز خواند نماز او در

در نماز و هر چه در سوره سجد کرد اند خداوند بر او در روز قیامت
 کند و در این سوره در هر بار که او را بخواند و از آن سوره
 تلاوت کند سوره الحاقه در نماز و هر چه در سوره الحاقه تلاوت کند
 بخند او رسول است و هرگز از خواننده او سبب نشود ایمان بیزود
 و بعد از فراغ از دو رکعت اول بگوید اللهم انه لا اله الا انت
 الحق القیوم الملی المظلم المظلم
 الکریم الخالق الرزق المحیی الممیت
 البدی البدیع لک الحمد و لک المن و لک
 الکر و لک الجود و لک الامر و خذک
 لا شریک لک یا واحد یا احد یا صمد یا من
 لم یلد و لم یولد و لم یرکن له کفصفا
 احد و لم یجد صاحبه و لا ولدک صلی علی
 محمد و آله و افضل فی کتب و کتب و در رکعت دیگر
 بخندد و بعد از آن بگوید اللهم رب السموات

دعویان هر وقت
 تا اول نماز

السبع الی آخر پس در رکعت دیگر بخندد و بعد از آن بگوید
 اللهم انی ادعوك بما دعاک به عبدک
 یونس اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر
 علیه فنادی فی الظلمات ان لا اله الا
 انت سبحانک انی کنت من الظالمین
 فاستجبت له و نجیته من العمر و كذلك
 تنجی العومین فانه دعاک و هو عبدک
 و انا ادعوك و انا عبدک و سألک و هو
 عبدک و انا سألک و انا عبدک ان
 تصل علی محمد و آل محمد و ان تستجیب لی
 كما استجبت له و ادعوك بما دعاک به عبدک
 ایضا ذمسته الضرف دعاک انی مشی
 و انت رحم الراحمین فاستجبت له و کشف
 ما به من ضر و آتیته أهله و منیتم معهم

منک و لطف قدر
 تا اول نماز

فَإِنَّهُ دَعَاكَ وَهُوَ عَبْدُكَ وَأَنَا أَدْعُوكَ
 وَأَنَا عَبْدُكَ وَسَأَلُكَ وَهُوَ عَبْدُكَ
 وَأَنَا أَسْأَلُكَ وَأَنَا عَبْدُكَ أَنْ تَضِلِّي عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْرَجَ عَنِّي كَمَا
 تَفْرَجُ عَنْهُ وَأَنْ تَسْتَجِيبَ لِي كَمَا
 اسْتَجَبْتَ لَهُ وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ سُبُّهُ
 إِذْ قَرَأَتْ بَيْتَهُ وَبَيْنَ أَهْلِيهِ وَذَمُّهُ فِي
 السَّبِّ فَإِنَّهُ دَعَاكَ وَهُوَ عَبْدُكَ وَأَنَا أَدْعُوكَ
 وَأَنَا عَبْدُكَ وَسَأَلُكَ وَهُوَ عَبْدُكَ وَأَنَا
 وَأَنَا عَبْدُكَ أَنْ تَضِلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 أَنْ تَفْرَجَ عَنِّي كَمَا تَفْرَجُ عَنْهُ وَأَنْ
 تَسْتَجِيبَ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُ فَضَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْضَلِّي كَذَا وَكَذَا وَمَا حَفِظْتُكَ مِنْ
 دُونَ كَيْفَ أَخْبَرْتُكَ وَأَعْبَدْتُكَ مِنْ أَظْهَرِ الْجَمِيدِ

أَنَا

تا آخر بعد از آن خوان بود بر امر از عمر و فاصد کن میان آن
 اقامت بسجده و در میان بایچه که شد در نماز صبح و ظهر پیش رسول
 شود نماز عمر بهمان ادب که مذکور شد و بخوان در وقت اول از باب
 نصره و فتح یا ایسما اللطیف و مثل اینها چنانکه در کتاب شیخ
 الطائفه در تذکره الامم بجز صادق علیه السلام مسجد و بعد از
 فراغ از نماز عمر تقوی بخوان بایچه در عقب نماز ظهر خوانند که
 مخصوص ظهر باشد و بعد از اینها بخوان آنچه مخصوص عصر است
 اَسْتَغْفِرُكَ يَا اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ذُو الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ وَسَأَلُهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةً
 عَبْدِي ذَلِيلٍ خَاضِعٍ فَقِيرٍ بَائِسٍ مُسْتَكِينٍ
 مُسْتَجِيرٍ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ صَرًّا وَلَا نَفْعًا
 وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَوَةً وَلَا شُؤْرًا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ

تفصیل عصر

لَا يَخْشَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ صَلَوةٍ لَا تَنْفَعُ
 وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 الْمَسْرُوعَةَ الْعُسْرَى وَالْفَرْجَ بَعْدَ الْكَرْبِ
 وَالرِّجَاءَ بَعْدَ الشِّدَّةِ اللَّهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ
 نِعْمَةٍ فَمِنِكَ وَحَدِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْفِرُكَ
 وَأَتُوبُ إِلَيْكَ وَسُئْتُ بِكَ بِأَرْبَعِ عَشْرَةَ مَرَّةً
 وَدَعَا بِهَا خَوَانِدَنُ سُورَةَ أَنْزَلْنَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ لَا تَقْرَأُهَا
 عَلَيْهِ سَلَّمَ فَرَمَّوهُ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَجِزْ أَنْ يَرْتَعِبْهَا بِأَرْبَعِ عَشْرَةَ مَرَّةً
 بِأَمْرِ زَوْجَتِهِ تَعَالَى بِمَقْصِدِهَا أَوْ رَأَى حَضْرَتِ لَامِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
 فَرَمَّوهُ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَجِزْ أَنْ يَرْتَعِبْهَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ بِأَرْبَعِ عَشْرَةَ مَرَّةً
 عَمَّ كَبِيرٌ دَرْدَرَانِ خَوَانِدَنُ بِرِشْلِ عَمَّا صَلَّيْتُ بِغَيْرِ تَوْبَةٍ
 أَنْ خَوَانِدَنُ بِرِشْلِ تَوْبَةٍ صَلَّيْتُ بِغَيْرِ تَوْبَةٍ دَرْدَرَانِ رَوَى وَبَعْضُ
 إِذَا فِي كَيْدِهِ كَرِهَتْ وَبِحُجَّتِهِ دَرْدَرَانِ وَبِحُجَّتِهِ دَرْدَرَانِ
 وَبِأَيْدِيهِ كَرِهَتْ وَبِحُجَّتِهِ دَرْدَرَانِ اللَّهُمَّ إِنِّي وَجَّهْتُ

ووده بار خواندن سورة انزلناه في ليلة القدر لا تقراها
 عليه سلم فرموده که که که بجز از آن چهار مرتبه بار است بخواند
 پسر زوجه تبعاً به مقصد کنانه او را و حضرت لام محمد علیه
 فرموده که که که انزلناه في ليلة القدر بخوانده بار بجز از
 عمر کبیر در دران خواندن بر شل عمامه صلواتی بغیر توبه
 آن خواندن بر ابرو او علی بن ابی طالب صلواتی بغیر توبه دران روز و بعضی
 از آن کجده کر کند و بخواند در آنجا و بجز از آنجا بخواند
 و باید که آخر دعای را بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي وَجَّهْتُ

وَجَّهْتُ إِلَيْكَ وَأَقْبَلْتُ بِدُعَائِي عَلَيْكَ رَاجِئًا
 رَاجِبًا تَكْ طَامِعًا فِي مَغْفِرَتِكَ طَالِبًا مَا
 أَوْتَيْتَ بِهِ عَلَيَّ نَفْسِكَ مُسْتَجِيرًا وَحَدِّكَ إِذْ
 تَقُولُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ فَصَلِّ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْبِلْ لِي تَوْبَتِي
 وَأَرْحَمْنِي وَاسْتَجِبْ دُعَائِي يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
 بِدَعَائِهِ سَاعَتِهِمْ رَوَى زَوْالِ
 که چهار رکعت نماز کبیر دارند از حضرت لام محمد باقر علیه
 و دعا که کبیر است و بجز از آن دعا را بجز از کبیر
 تا فرموده اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ هُوَ
 اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَاتِ
 هُوَ الْحَكِيمُ الرَّحِيمُ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ
 وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

که چهار رکعت نماز کبیر دارند از حضرت لام محمد باقر علیه
 و دعا که کبیر است و بجز از آن دعا را بجز از کبیر
 تا فرموده اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ هُوَ
 اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَاتِ
 هُوَ الْحَكِيمُ الرَّحِيمُ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ
 وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

سائی شیخ ابی حمزة

دة

فالقُ الصَّباحَ وَجاطِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا
 وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكْ تَقْدِيرًا
 الْغَزِيرِ الْعَلِيمِ يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ وَيَا
 شَاهِدًا لَا يُغَيَّبُ يَا قَرِيبًا يُجِيبُ ذَلِكُمْ
 اللَّهُ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَإِلَيْهِ أُنِيبُ أَنْتَ لَكَ إِلَيْكَ تَدُلُّكَ الطَّالِبَةُ
 وَأَخْضَعُ بَيْنَ يَدَيْكَ خُضُوعَ الرَّاغِبِينَ
 وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ الْفَقِيرِ الْبَائِسِ وَأَسْأَلُكَ
 تَضَرُّعًا وَحَمِيَّةً إِنَّكَ لَا تُحِبُّ الْمُقْتَدِرِينَ وَالرَّغْوِ
 حُونَ وَأَوْطَمًا إِنَّ رَحْمَتَكَ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
 وَأَقْسَلُ لِيكَ بِحَيْرَتِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنَ
 الْعَالَمِينَ الَّذِي خَابَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ
 الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ الْبَشِيرِ
 الْمُبِينِ وَنَبِيِّكَ وَعَبْدِكَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

وَأَدْعُوكَ

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِالْإِمَامِ مُحَمَّدِينَ عَلِيٍّ بَاقِي
 طُلُوعِ الْأَقْلَامِ وَالْعَالَمِينَ أَوَّلِ الْكِتَابِ
 الْمُسْتَبِينَ وَأَسْأَلُكَ بِمَكَانِهِمْ عِنْدَكَ
 وَأُقَدِّمُهُمْ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي أَنْ
 تُوَرِّعَنِي شُكْرًا أَوْ لِيَتَنَّبَهُ مِنْ فِعْلِكَ
 وَتَجْعَلَ لِي قَرِيبًا وَتُخْرِجَ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ
 وَعِزًّا وَتُرَدِّقَنِي مِنْ حَيْثُ أَخْبَيْتُ وَمِنْ حَيْثُ
 لَا أَحْتَسِبُ وَتَسِيرَ لِي مِنْ فَضْلِكَ مَا تَقْنِينِي بِهِ
 عَنْ كُلِّ مَطْلَبٍ وَأُقَدِّفُ فِي قَلْبِي رَجَاكَ وَأَقْطَعُ
 رَجَائِي عَنْ سِوَاكَ خَشْيَ لَا أَرْجُو إِلَّا إِيَّاكَ
 إِنَّكَ تُجِيبُ الدَّاعِيَ إِذَا دَعَاكَ وَتُعِينُ
 الْمَلْهُوفَ إِذَا نَادَاكَ وَأَنْتَ أَنْجِمُ الْوَالِدِينَ
 وَمَا عَشَرَةُ أَرْبَعِينَ زَمَانًا كَمَقْدَارِ جَهَارِ رَكْعَتَيْكَ بَعْدَ رُكُوعِكَ
 إِذَا زَوَّلَ زَوَالًا تَأْتِيهِمْ مِنْكَ فَهَذَا لَكُمْ بِمَعْنَى صَلَوَاتِهِ

وَالْآخِرِينَ

تستجيب الدعاء
ساعة

وَدَعَا رَبِّيَ لِلْهُمَاتِ نَزَلَتْ لَيْسَتْ
بِرَحْمَتِكَ وَعَلَّتْ الْعَيْبُ بِمَشِيئَتِكَ وَدَبَّرَتْ
الْأُمُورَ بِحِكْمَتِكَ وَذَلَّلْتَ الصَّعَابَ
بِعَزَمَتِكَ وَأَعْرَضْتَ الْمُقُولَ عَنْ عِلْمِ كَيْفِيَّتِكَ
وَحَجَبْتَ الْأَبْصَارَ عَنْ إِدْرَاكِ صِفَتِكَ وَالْأَوْ
عَانَ حَقِيقَةَ مَعْرِفَتِكَ وَأَضْطَرَّتِ الْأَهْطَامُ
إِلَى الْإِقْفَارِ بِوَحْدَانِيَّتِكَ يَا مَنْ رَحِمَ الْعَبْدَةَ
وَيُقْبِلُ الْعَشْرَةَ لَكَ لِعَزَّةٍ وَالْقَدَدَةَ لِأَنَّ
يُغْرِبُ عَنْكَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ مُتَقَالًا
ذُرَّةً أَتَوْسَلُ إِلَيْكَ يَا لَيْسَ بِالْأُمِّيِّ مُحَمَّدٍ
رَسُولِكَ الْعَرَبِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْمَدَنِيِّ
أَخْرَجْتَنَاهُ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَيَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِي شَرَحَتْ
بِحَبْلِيَّتِهِ الصُّدُورَ وَيَا أَمَامَ جَفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

الصادق

الصادق وفي الأخبار المؤمن على يكون
الأثر رضى الله عليه وأهله بالحق
والإبرار اللهم إني أسألك بهم
وأستشفع بمكانهم لديك وأقدتهم
أسألك وبين يدي حواججى فأعطني الفرج
الهنئ والمخرج الوحي والضع الغريب
والأمان من الفزع في اليوم العصبى وأن
تسفر لي موثقات الذنوب وتستر علي
فأصحات العيوب فانت الرب وأنا المرئوب
وأنا الطالب وانت المطلب وانت الذي
يدكرك تطهر القلب وانت الذي
تقدف بالحق وانت علام الغيوب يا أكرم
الأكبرين ويا خير الفاضلين ويا الحكم
الحالمين وأدم الراحمين وساعتهم رزقت

على

ساعتها

ظهرت فمقدار جدار كوني از حضرت امام موسي بن جعفر عليه السلام
و دعا للزيت اللهم انت المرجو اذا اشتد
الامر وانت المدعو اذا امس الصبر و محب
المسكوف المضطر و المنجي من ظلمات السبر
و النجوي من له الخلق و الامر و العالم يومنا
الصدى المطيع على حفي السير يا غايبة كل
نجوى و مشهور كاشكوى يا من له الحمد في
الآخرة و الأولى يا من خلق الأرض و السموات
الملى الرحمن على العرش استوى له ما في
السموات و الأرض و ما بينهما و ما تحت الثرى
واق تجزى بالقول فإنه يصلى السر و حفى الله
لا اله الا هو له الاسماء الحسنى اسألك
بمحمد خاتم النبيين خيرتك من خلقك و لو
على ادور ما الشك و يا مبدى المؤمنين على بن

ويس

ما في

تمين

أبو طالب عليه السلام الذي جعلت ولايته
مفروضة مع ولايتك و محبته مقرونة
برضاك و محبتك و يا إمام الكاظم
موسى بن جعفر عليه السلام الذي سألك أن تفرجه
لعبادتك و تخليه لطاعتك فأجبت دعوه
أن تصلى على محمد و آله صلواته تنقضي بها
عني و أحب حقوقهم و ترخي بها و آداء و
و أقوسر اليك بهم و استشفع بهم لثوبهم
و قد قد منهم أمانى و بين يدي حواججى
ان تجزى على حميل عوائدك و تمنحني خزيلا
فوائدك و تأخذ لسمعى و بصرى و سرى
و ناصيتى و قلبى و عن يمتى و لى الى ما
تعيبنى على هواك و تقربنى من اسباب
رضاك و توجب لى فوافر فضلك و تستد

صبرهم

يَا مَنَّا يَا طَوْلِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَسَمِعْتُمْ
 كبره انزله من محمد ارحم الراحمين ما وقتنا زعمنا
 لام رضا عليهم اذ دعوا لرسول الله صلى الله عليه وآله
 لِكَلِمَاتٍ وَالكَاثِبِ الْمُهْتَمِّاتِ وَالمُفْرِجِ
 لِلْكُنُوبِ وَالسَّامِعِ لِلاَصْوَاتِ وَالمُخْرِجِ مِنَ
 الظُّلُمَاتِ وَالمُجِيبِ لِلدَّعْوَاتِ الرَّاحِمِ
 لِلعِبَادِ جَبَّارِ الارْضِ وَالسَّمَوَاتِ يَا وَايُّ
 يَا مَوْلى يَا عَلى يَا اَعلى يَا كَرِيْمُ يَا اَكْرَمُ يَا
 لَهُ الْاِسْمُ الْاَعْظَمُ يَا مَنْ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ
 يَعْلَمْ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يَطْعَمُ
 وَلا يَطْعَمُ اَسْأَلُكَ مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى مِنَ الْخَلْقِ
 الْمُبْعُوْثِ بِالْحَقِّ وَبِاَمْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِي
 اَوْلَيْتَهُ قَالِقِيْتَهُ شَاكِرًا وَابْتَلَيْتَهُ
 فَوَجَدْتَهُ صَابِرًا وَبِالْاِمَامِ الرِّضَا عَلِيِّ بْنِ مَوْسَى

ساعتی با او

الَّذِي اَوْفَى بِعَهْدِكَ وَوَقَّعَ بِوَعْدِكَ
 وَاعْرَضَ عَنِ الدُّنْيَا وَقَدْ اَقْبَلْتَ لِيْهِ وَعِزَّ
 عَنْ زَيْنَتِهَا وَقَدْ رَعَيْتَ فِيْهِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ فَقَدْ تَوَسَّلْتُ بِكَ لِيْكَ وَقَدْ
 اَمَّا حِي وَبَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي اَنْ تَهْدِيَنِي اِلَى سَبِيْلِ
 مَرْضَاتِكَ وَتُجَبِّرَ لِيْ اَسْبَابَ طَاعَتِكَ
 وَتَوْفِيقِي لِابْتِغَاءِ الْاَلْفَةِ بِمَوَالِيكَ
 اَوْ لِيَاثِمِكَ وَادْرَاكِ الْخَطْوَةِ مِنْ مُعَادَاةِ
 اَعْدَائِكَ وَتَهَيِّبَنِي عَلَيَّ اَدَاءِ فُرُوْضِكَ
 وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ وَتَوْفِيقِي عَلَى الْمَحَبَّةِ
 الْمُؤَدِّيَةِ اِلَى الْعَيْشِ مِنْ عَذَابِكَ وَالفَوْزِ
 بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَسَمِعْتُمْ كبره انزله
 عليهم اذ دعوا لرسول الله صلى الله عليه وآله
 عليه السلام وادعوا لرسول الله صلى الله عليه وآله
 يا خالق الافان

منهم

ساعتی با او

وَمَقَدِّ لِللَّيْلِ وَالنَّهَارِ قَعْلَهُ مَا يَحْمِلُ كُلُّ
 أَنْتِي وَمَا تَقْبِضُ لَارْحَامِهِ وَمَا تَنْزِدُ وَكُلُّ
 شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ يَا ذَا انْفِاقٍ أَمْ طَرِحَ
 عَلَيْكَ وَإِذَا فُلِقَتِ الْأَبْوَابُ فَرِحَ بِبَابِ
 فَضْلِكَ وَإِذَا ضَاقَتِ الْأَمْحَاجُ فَرِحَ إِلَى سَعْدِ
 طَوْلِكَ وَإِذَا انْقَطَعَ الْأَمَلُ مِنَ الْخَلْقِ أَتَى صِلَ
 بَيْكَ وَإِذَا وَقَعَ الْيَأْسُ مِنَ النَّاسِ وَقَفَّ الرَّجَا
 عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ النَّبِيِّ الْأَقَابِ الَّذِي أَنْزَلَتْ
 عَلَيْهِ الْكِتَابَ وَتَصَرَّفَتْ عَلَى الْأَخْرَابِ
 وَهَدَيْتَنِي إِلَى دَارِ الْمَنَابِقِ وَيَا مِيرَ الْمُتَمَيِّزِ
 عَلَى بَيْنِ أَبِي طَالِبٍ الْكَبِيرِ النَّصَابِ الْمُنْتَصِفِ
 بِجَانِبِهِ فِي الْحَرَابِ وَيَا لِمَامَ الْفَاضِلِ مُحَمَّدٍ
 عَلِيٍّ عَلَيْهِ الَّذِي سَأَلْتُ فَوَقَّقْتَهُ لِي فِي الْجَوَابِ
 وَأَمْتَحِنُ فَعَصَدْتَهُ بِالْتَوْفِيقِ وَالصَّوَابِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْهَارِ
 أَنْ يَحْمَلَ مَوْلَانِي هُمْ عَصْمَةٌ مِنَ الشَّرِّ
 وَمَحَبَّةٌ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ فَقَدْ تَقَسَّلْتُ
 بِهِمْ إِلَيْكَ وَقَدْ مَنَّهُمْ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيْ
 حَوَائِجِي وَإِنْ تَعَصَمَنِي مِنَ الشَّرِّ مِنْ لِقَائِهِ
 سَخَطْتُكَ وَتَوَقَّفَنِي سَأَلْتُكَ سَيِّدِي
 فَحَبَّبْتِكَ وَمَرْضَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وساعت دهم بعد از دو ساعت از وقت عصر پیش از زرد
 انبار حضرت امام عا در دست علی کم و دو عمارت از حضرت
 اللهم أنت لولي الحميد الغفور الوديع
 المبدئ المعيد ذو العرش المجيد
 والبطرش الشديد فقال لما سألت يا من هو
 اقرب الي من حبل الورد يا من هو على كل
 شئ شهيد يا من لا يعاظمه عقرب الدنور

ساعت دهم بعد از

وَلَا يَكْبُرُ عَلَيْهِ الصَّغِيرُ عَنِ الْعِيَالِ سَأَلَكَ
بِحَبْلِكَ وَيُؤَدُّ وَجْهَكَ الَّذِي مَكَرًا أَنْ كَانَ
عَنْ شَيْءٍ وَيَقْتَدِرُ نِكَالِي قَدَرْتِ بِهَا عَلِي
خَلْقِكَ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَّعْتَ كَلِمَتِي
وَبِقَوْلِكَ الَّتِي ضَعُفَ لَهَا كَلْبُ قُرْبِي وَ
بِعِزَّتِكَ الَّتِي ذَلَّ لَهَا كَلْبُ عَزِيزِي وَبِعِزَّتِكَ
الَّتِي ضَعُفَ فِيهَا كُلُّ كَبِيرٍ وَبِرِسْوَلِكَ
الَّذِي رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ وَهَدَيْتَ بِهِ إِلَى
سَبِيلِ الرَّشَادِ وَيَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ عَلِي بْنَ
أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوَّلَ مَنْ مَنَّ بِرِسْوَلِكَ
وَصَدَّقَ وَالَّذِي وَفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ فَ
تَصَدَّقْ وَيَا إِمَامَ الْبِرِّ عَلِي بْنَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
الَّذِي كَفَيْتَهُ خَلَّةَ الْأَعْدَاءِ وَرَيْتَهُمْ
عَجَبَ الْآيَةِ إِذْ قَسَّوْا بِفِي الدُّعَاءِ أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ فَقَدْ اسْتَشْفَعْتُ بِهِمْ
إِلَيْكَ وَقَدْ مَشَهُمْ أَمَا مِي وَبَيْنَ يَدِي
حَوَائِجِي وَإِنْ جَعَلْتَنِي مَرِيضًا فَالْتِمَتِكَ فِي
هَرِيضِي وَبَيْنَ مَرِيضِي كَلَامَتِكَ تَحْتَ عِزِّ
عَزِيزِي وَقَدْ عَشِيْتُ كَرَامَتِكَ وَمِنْكَ
وَقَدْ قَسَّيْتُ لِلْإِخْتِرَافِ بِأَيَادِيكَ وَفِعْمِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَسَاعِيًا زِدْهُمْ شَرًّا زُرُّوا
أَقْبَابًا زُرُّوا مَرَاتٍ لِحَضْرَتِ لَامِ عَسْكَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
لَنْزِيلِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ مُنَزِّلُ الْقُرْآنِ
وَخَالِقُ الْإِنْسِ وَالْحَيَاةِ وَجَاعِلُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
بِحُسْبَانٍ الْمُبْتَدِئُ بِالْقَوْلِ وَالْآمِنَانِ
وَالْمُبْتَدِئُ لِلْفَضْلِ وَالْإِحْسَانِ وَضَامِنُ
الرِّزْقِ لِجَمِيعِ الْحَيَوَانِ لَكَ الْحَمْدُ وَالْمُنَادِ
وَمِنْكَ الْعَوَانِدُ وَالْمَسَائِحُ وَإِلَيْكَ يُصْعَدُ

انظر
ساعتين في شهر رمضان

حج

الكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ وَأَنْتَ
 الْعَالِمُ بِمَا تَخْفَى الصُّدُورُ وَالْحَوَاحِجُ أَسْأَلُكَ
 مُحَمَّدٌ رَسُوكَ إِلَى الْكَافِرِ وَأَمِينِكَ
 لِمَبْعُوثِ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّقَابَةِ وَيَا مِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْمَقْتَرِضِ طَاعَتَهُ
 عَلَى الْفَرِيقِ وَالْبَعِيدِ الْمُؤَيَّدِ بِبَعْرِكَ
 فِي كَرَمِ مَقَرِّ شَهْرٍ وَبِالْمَاءِ الْحَسَنِ
 عَلِيٍّ الَّذِي طَرِحَ لِلسَّبَاعِ فَخَلَصَتْهُ مِنْ رِضَا
 وَأَفْضَحَ بِاللَّهِ وَأَبِ الصَّغَابِ فَذَلَّتْ لَهُ
 لَهُ مَرَكَهَا أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ
 فَتَدْرُسَتْ بِهِمْ إِلَيْكَ وَقَدْ مَشَهُمْ أَمَا
 وَبَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي وَإِنْ تَرَحَّمْتَنِي بِالتَّوْفِيقِ
 لَسْتُ بِمَعَاصِيكَ مَا أَبْقَيْتَنِي وَقَبْلِي
 عَلَى التَّمَسُّكِ بِطَاعَتِكَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَإِنْ

تَحْتَدِي بِالْحَيْرَاتِ إِذْ تَوَقَّيْتَنِي وَتَقَصَّرَ
 عَلَيَّ بِالْمَيَاسِرَةِ إِذْ أَحَاسَبْتَنِي وَتَقَبَّلَ لِي
 الْمَفُوزَ إِذْ كَانَتْ شَفَّتَنِي وَلَا تَحْلِي لِي إِلَى
 نَفْسِي فَاضِلٌ وَلَا تُحْجِبِي لِي غَيْرَكَ فَادْرِكْ
 وَلَا تَحْلِي لِي مِنَ الْإِطَاقَةِ لِي بِهِ فَاضْعَفْ وَلَا
 تَبْتَلِي لِي بِالْأَصَابِرِ لِي عَلَيْهِ فَأَعْجِبْ وَأَجْمِدْ
 عَلَى حَيْدِ عَوَالِدِكَ عِنْدِي وَلَا تُؤَاخِذْنِي
 بِسُوءِ عَلِيٍّ وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مِنْ لَيْسَ جَمِيٍّ بِجَمِيٍّ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سَاعِدْ دُونَ دَهْمِ أَرْزُرْ دَرْهَمًا
 تَاغُورْ قِيَابَ حُزْنِ لَامٍ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدَعَا لِي
 اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَالْمُهَادِ
 الْمَوْضُوعِ وَزَارِقِ الْعَاصِقِ وَالْمَطْبِيعِ الَّذِي
 لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعَ أَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الَّذِي إِذْ أَسْمَيْتَ عَلَى خَوَارِقِ الْحُسْنِ

سَاعِدْ دُونَ دَهْمِ أَرْزُرْ دَرْهَمًا

عادت يسرا واذ وضعت على الجبال كسا
 هباء مشورا واذ ارفعت الى السماء تفتحت
 لها المفاق واذ اهبطت الى ظلمات الان
 اتفتت لها المضائق واذ ادعيت بها الموتى
 انتشرت من الكور واذ اوديت بها الموتى
 من حيث الى الوجود واذ اذكرت على القلوب
 وجلت خشوعا واذ افرغت الاسماع فاضت
 العيون دموعا واذ اسالك محمد رسولاك
 المؤتديا المعجزات المبعوث بحكم الايات
 فيا ايها الموتى من علي بن ابي طالب لذي خمرته
 لمواخاته ووصيته واصطفيته لمصافاته
 ومصاهرته ويصاحب الزمان المهدي
 الذي يجمع على طاعته الابرار المنقرقة
 وتولف به الالهة المختلفة وتستخلص

بين 2

برحقوق اوليائك وتثقم به من شرا
 اعدائك وتلايه الارض عدلا واحسانا
 وتوسع على العباد بظهوره فضلا وامنانا
 وتعيده الحق الى مكانه عن بين ايدينا
 وترجع الدين على يديه غضا جديدا ان
 تصل على محمد وآل محمد فقد استشفعت
 بهم اليك وقد تمتهم امانى وبيان
 يدي خواججي وان تودعني شكر
 نعمتك في التوفيق لعرفته والهداية
 الى طاعته وتزديدي قوة في التمسك
 بعصمته والاقتران بسنته والكون
 في زمرة ائمة ائمتك سمع برحمتك يا ارحم
 الراحمين

الدعاء

النسخة
 في بيان احوال ووفور
 ائمة ووفور احوال ووفور

بر قول مشهور بر طاف شدن بر خورشید و همیشه وقت
 قضیتش تا بر طاف شدن شفق و وقت او را از پیشد تا ابتدا از
 نصف اول شب مقدار گذاردن نماز شام و چون نماز شام
 شام شفق شده بار بجا آورده است کرده این با بوی قدس
 در قیام صحیح از امام جعفر صادق علیه السلام از دعا خواندیم
 و آنچه رواست که هر صبح از امام جعفر صادق علیه السلام
 گذشت در دعا اول طلوع فجر بعد از آن دست بر بلندار و
 بر درخت و درش خوار کرد و بگوید **أَحْطُ عَلَى نَفْسِي يَا**
أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي مِنْ غَائِبٍ وَنَشَاهِدُ
بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الَّذِي خَلَقَ الْجَمْرَ الْحَمِي الْقَيْومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
وَلَا قَرْنَاةٌ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ و اگر خواهر کفایتی از نماز
 دعا کن حضور صادق و ترس از سنی وقت بعد از آن باید
 ابتدا نماز مغرب بخواند زیرا که مستغفار از روزی است که
 در آن روز

دعا اول

مغرب است و روایات در بسیار است چنانکه روایت کرده کلینی
 صحیح که امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند هر چه بر سر آید بجز
 بجز نماز است که بر سر نماز برید و بجز نماز مغرب و وقت
 یکتا و وقت نماز سقوط اقیاب او چنانکه روایت کرده
 با بوی در مجلس و دویم از امام علی از ابی اسامه که گفتند
 از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که میگوید که تا خبر کند نماز
 مغرب تا آنکه گسار تا مشیت شود و بجز نماز و پس از او بر
 و چنانکه روایت کرده شیخ طوسی در تفسیر صحیح از ذریع که گفت
 گفتیم بجز امام جعفر صادق علیه السلام بدست هر چه مردمان از
 اصحاب ائمه اطهار شنیدیم که شام میزند بجز نماز و قدر است
 مشیت شوند یعنی تا هرگز ندانند پس بجز نماز که فرمودند
 که که این کار کند عدا و چنانکه روایت کرده امام در تفسیر
 صحیح از آنحضرت که فرمودند هر چه بر سر آید بجز نماز
 حضرت پیغمبر را همه نمازها پس دانید از بوم نماز روز

که مغرب بدرت بر آید ایند بر آنکه وقت و تحقیق وارد شده
 رسیده است مغربه بدون اذان مغرب بر باد شدن شفق غل
 کرده اند بنام مجرب از علما و در آینده اند میان مغرب بر باد
 شدن شفق را وقت نماز و ما پیش از وقت از بر مضطر
 و اظهر نه اینست که مقصود وقت فضیلت است نه وقت
 اداس پس هر کجا شود در حضرت لام علیه السلام را از که کما
 کند از اما شبانکه ستار ما بر که که اعتقاد کند که واجبست
 تا غیر مغرب تا آنکه ترک اذان و اقامت مغرب کنند
 زیرا که جمیع از حدیث سید مرتضی قدس سره از زین العابدین
 علیه السلام روایت است که بعد از مغرب باطل است اگر که بعد از
 ترک اذان و اقامت کند و فاصل بین اذان و اقامت
 یکساعت یا بیشتر روایت از حضرت لام جعفر صادق علیه السلام
 که فرمود که اگر بیند میان اذان و اقامت مثل یک باشد
 که در غنیمت باشد در راه خدا و از آنجا باید میان اذان

مغرب

مغرب و اقامت مغرب است اللهم اني اسالك
 يا قبال ليك واذا بارها ربك وحضور
 صلواتك واصوات دعواتك وشبيل
 ملائكتك ان تصلي على محمد وآل محمد
 وان تتوب علي انك انت لتتوب اليهم
 واما فضل کلام بر نادن پیش در کتب فروع مذکور است شرح
 شهید در ذکر فرموده صحیح بر این بنا قیام و بگو بعد
 اقامت آنچه در نماز ما روید که گشت بعد از آن اقامت
 کن یا دانی که پیش گفته شد و در رکعت اول بعد از فاتحه سوره
 یا تکویر و مثل اینها در کلمات هر خوان و در رکعت دوم سوره
 توحید و بعد از سلام تعقیب کن بیه پیر و تسبیح فاطمه زهرا علیهما
 السلام و بعد از آن بسیار بگو آنچه در فقیه از حضرت لام جعفر صادق
 علیه السلام روایت کرده الحمد لله الذي يفعل ما يشاء
 ولا يفعل ما يشاء حمزة بعد از آن بخوان

دعایان اذان و اقامت
 مغرب

و اگر خواهد که در تعویب طویل تر از فصل است که زیاده بر آنچه
 مذکور شد بجز از نافه یا آرزو کرد و وقت است که در آنجا
 از امام جعفر علیه السلام در غریب یا فله مغرب است و است از حضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود که در هر نماز که بگذرد از نماز
 رکعت اول بعد از نماز مغرب در سفر و حضر و اگر در وقت کند ترا
 و اگر هست سخن کردن میان مغرب یا فله اش و در در ایا
 از امام جعفر صادق علیه السلام دلالتی بر آنست بر سر و در رکعت
 فقیر که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که اگر کسی بگذرد
 مغرب یا بجز از آن تعویب خواند و سخن نماند تا لاله و بجز از آن بگذرد
 لاله و در وقت شود در عین پس از آنکه از چهار رکعت است
 شود از برابر او حج میبرد و در تعویب اول و مشهور است که است
 سخن کردن میان چهار رکعت و دلالت میکند بر آنست
 روایت ابو اناسر که گفت هرگاه امام جعفر صادق علیه السلام
 از آنکه در نماز میان چهار رکعت که بجز از مغرب است و است

بسته علامه و کس به باین روایت بر آنست سخن کعبان
 مغرب میان این چهار رکعت و موافق کعب با آنچه شنید
 ذکر بر این است که لاله و غیر آنکه در است و اول و در نماز
 رکعت فارغ شدن از مغرب است و آخر سخن بر سر بر
 شدن سخن است و نماز است که سازد بان نماز عشا خواه
 در آنجا که بگذرد یا نه و گفته شد که در وقت قمرش تا لاله بماند بجز
 مغرب و پیش از نصف شب مقدار ادا رکعت و میل کعب بان سخن
 شنید در ذکر رکعت کلام علامه در غایت دلالت میکند بر آنست
 علامه را بلکه آخر وقت غایت سخن است پس عدول از
 مشهور و در وقت شود باید قضا که مثل آنست و در آنست
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که حضرت جعفر صادق علیه السلام
 فرمود که در حال میباید که بگذرد بنده که قضا کند تا
 بروز و میگوید اگر در وقت نماز نظر کنید ببنده که قضا
 میکند آنچه را که فریاد و جب که گویم گواه میگویم شمار باید

که فرود آمد زیدم و رویت از آنده معصومین علیهم السلام در فرود
 و الگین موم علی صلاتهم و ائمون یعنی در مسکن
 بر نماز ستر گرفت شود شصت و نه کند بر روز و اگر شود
 روز هفتاد کند شب و باید که رکعت اول ابتدا کند بگوید
 باسمه دعا که گزشت و بخواند در آن بعد از حمد و سوره بگوید
 دویم انا انزلناه فی لیل القدر و اگر خواهد در رکعت اول
 یا ایها که فزون خواند و در دویم قل هو الله احد و اگر خواهد
 بخواند کافیت چنانکه در باب سینه باید که قرات را در آن
 بنماید و در جمیع نافذ و بعد از فروع از دو رکعت اول بگوید
 اللَّهُمَّ أَنْتَ تَرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ
 الْأَعْلَى وَإِنَّ إِلَيْكَ أَرْجُنِي وَالْمَسْتَهْيِ وَإِنَّ
 لَكَ الْهَمَاتِ وَالْمَحْيَا وَإِنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى
 اللَّهُمَّ إِنَّا نَسُودُ بِكَ أَنْ نَذَلَّ وَنُحْيِي وَ
 نَأْتِي مَاعْتَهُ نَسَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

هم در این
 در علمای آن عالم است

أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ
 بِرَحْمَتِكَ وَأَسْتَعِينُكَ مِنَ النَّارِ بِقُدْرَتِكَ
 وَأَسْأَلُكَ مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ بِعِزَّتِكَ وَأَنْ
 تَجْعَلَ أَوْسَعَ مِرْزِي فِي عِنْدِكَ بِرِسْوَتِي
 وَأَحْسَنَ عَمَلِي عِنْدَ اقْتِرَابِ اجْتِبَاءِ وَأَطْلِفْ فِي طَائِفَتِي
 وَمَا يُقَرِّبُ مِنْكَ وَيُخْطِئُ عِنْدَكَ وَيُرْتَفِعُ
 لَدَيْكَ عَمْرِي وَأَحْسِنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي وَأُمُورِي
 وَمَعْرِفَتِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
 وَتَقْوَلْ عَلَى بَقِيَّةِ جَمِيعِ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَابْدَأْ بِقَوْلِي وَجَمِيعِ أَحْوَالِي
 الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ لِنَفْسِي يَا
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و بعد از فروع از مسنون است که
 اول نافذ مغشوب کن در دو رکعت آخر در رکعت اول
 بخوان بعد از حمد اول سوره صدید بسم الله الرحمن الرحيم

نیک

عیت

و در آن

حمیک

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يُمْرِجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ
أَيْنَمَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
يُوجِبُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِبُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بَدَاتِ الصُّدُورَ وَرَدَّتْ رُءُوسَهُمْ
سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ
لَكَبْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَاصِرٍ لِنَاصِرٍ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ عَالِمُ الْغُيُوبِ الشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْأَكْبَرُ
الْحُسْنَى لَسَبَّحَ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَرَدَّتْ رُءُوسَهُمْ
هَبِّ بَارِكُوا لِلَّهِ الَّذِي سَأَلَكَ بِوَجْهِكَ
الْكَبِيرِ وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمَلِكِكَ
الْقَدِيمِ إِنْ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَإِنْ
تَغْفِرْ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمِ أَيْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ
الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ وَبِإِذْنِ اللَّهِ

يا تعقيب من اتاه من وخوان از جبهه پيچ از نور
 که در صباح و شام خوانده میشود **فصل** و اگر دوست
 داشته باشی بخوان عقیقه مغربین دعا بسم الله الرحمن الرحيم
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأَمِينِ
 الْمُنِيرِ الطَّهْرِ طَاهِرِ خَائِمِ آيَاتِكَ وَسَيِّدِ
 أَصْفِيَانِكَ وَخَائِلِ خِلَاتِكَ ذِي الْمَقَامِ الْحَمْدِ
 وَالْمَنْهَلِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ الْمَوْذُودِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَلَغَ رِسَالَتَكَ وَجَاهَدَ
 فِي سَبِيلِكَ وَنَجَّ لَأُمَّتِهِ حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينَ
 وَصَلِّ عَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَقْبِيَاءِ
 الْأَبْرَارِ الَّذِينَ انْتَجَمَتْ لِيَفْسِكَ وَأَصْطَفَيْتَهُمْ
 مِنْ خَلْقِكَ وَأَمْسَتْهُمْ عَلَى وَجْهِكَ وَجَعَلْتَهُمْ
 حُرَّانَ عِلْمِكَ وَتَرَجَمَهُمْ وَجْهِكَ وَأَعْلَمَهُمْ قَوْلَكَ
 وَحَفَظَهُمْ سِرَّكَ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ

عقیقه

طَهَّرْتَهُمْ نَظِيرًا اللَّهُمَّ أَنْفَعْنَا بِجِبَّتِهِمْ
 وَخَشَرْنَا فِي زَمَانِهِمْ وَوَحَّتْ لَوَائِمِهِمْ وَلَا تَقِرَّ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ وَاجْعَلْ لِي فِيهِمْ عِنْدَكَ وَجْهًا
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ الَّذِينَ
 لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي أَذْهَبَ النَّهَارَ بِقَدَرِهِ وَجَاءَ بِاللَّيْلِ
 بِرَحْمَتِهِ خَلَقَ لَدُنِّيَا وَجَعَلَ لِنَاسٍ أَسْوَكَ
 وَجَعَلَ لِلَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتٍ لِيَعْلَمَ بِهَا
 عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الْقَالَ
 اللَّيْلِ وَذِيَارِ النَّهَارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَأَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي
 وَأَصْلِحْ لِي خَرْقِي الَّذِي لَيْسَ فِيهَا مَقْلَبٌ وَلَا مَعْبَدُ
 الْحَيَوَةُ زِيَادَةٌ لِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ
 الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَأَلْفِي أَمْرًا

ق

دُنْيَايَ وَآخِرَتِي بِمَا كَفَيْتَ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ
حَزْبِكَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَصْرِفْ عَنِّي
شَرَّهُمَا وَوَفِّقْنِي لِمَا يُرِيدُ مِنْكَ عَنِّي يَا كَرِيمُ
أَسْتَيْنَا وَالْمَلِكُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ وَمَا فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ إِنِّي وَهَذَا اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
خَلْقَانِ مِنْ خَلْقِكَ فَأَعْصِمْنِي فِيهِمَا بِقُوَّتِكَ
وَلَا تُرِهِنَا جُرْأَةً مَنِيَّ عَلَى مَعَاصِيكَ وَلَا رُكُوبًا
لِحَاذِرِكَ وَاجْعَلْ عَلَيَّ فِيهِمَا مَقْبُولًا وَسَعِي
مَشْكُورًا وَسَهْلًا لِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ
وَاقْضِ لِي بِالْحُسْنَى وَأَمْرِي مَكْرًا وَلَا هَتِكًا
عَنِّي سِدْرًا وَلَا تُشَيِّبْ ذِكْرَكَ وَلَا تَقِلْ
بَيْنِي وَبَيْنَ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَلَا تُلْجِئْنِي إِلَى
طَرَفَةٍ عَيْنٍ أَبَدًا وَلَا إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

القهار

ب

وَأَفْتَحْ قَلْبِي لِذِكْرِكَ حَتَّى أَعِي وَجِيكَ
وَأَتَّبِعْ أَمْرَكَ وَاجْتَنِبْ نَهْيَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُحَمَّدًا وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ
وَلَا تَمْنَعْنِي فَضْلَكَ وَلَا تَحْمِي عَفْوَكَ
وَاجْعَلْنِي أَوْلَى أَوْلِيَاءِكَ وَأَعَادِي أَعْدَا
وَأَرْزُقْنِي الرِّقْمَةَ مِنْكَ وَأَرْجِعْهُ إِلَيْكَ
وَالتَّسْلِيمَ لِأَمْرِكَ وَالتَّصَدِيقَ بِكِتَابِكَ
وَأَتَّبِعْ سُنَّةَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَمِنْ
بَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَعَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَقَلْبٍ لَا يَحْشَعُ
وَصَلْوَةٍ لَا تَرْقُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَدَرِّ الشَّقَاءِ
وَسَمَاتِ الْأَعْدَاءِ وَجَهْدِ الْبُلَاءِ وَعَمَلٍ
لَا يَرْضَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْكَفْرِ

ك

وَالغَدِيرِ وَصِنِيقِ الصَّدْرِ وَسَوْءِ الْأَمْرِ مِنْ
 بَلَاءِ لَيْسَ لِي بِرِصَابٍ وَمِنْ الدَّاءِ الْعُضَالِ
 وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ وَخِيَةِ الْمُنْقَلَبِ وَسَوْءِ
 الْمَنْظَرِ فِي النَّفْسِ وَالْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالذِّينِ
 وَالْوَالِدِ وَعِنْدَ مُعَايِنَةِ مَلِكِ الْمَوْتِ
 وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ أَشْوَابِ سُوءِ وَجَارِ سُوءِ
 وَقَرِينِ سُوءِ وَسَاعَةِ سُوءِ وَمِنْ شَرِّ
 مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
 مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَمِنْ شَرِّ
 طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْأَطَارِقِ أَيُّطْرِقُ
 بَحِيرٍ وَمِنْ شَرِّ كُرْدِ ابْتِهَارِي خِدْبَانِي
 إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَسَيَكْفِيكُمْ
 اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 فَضَّلَنِي عَلَى صَلَوةِ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا

مَوْفُوتًا بِعِزِّ انبِوَاءِ اللَّهِ مَا فِي سَأَلِكَ بِحَيِّ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَجْعَلَ التَّوْرَةَ فِي بَصْرِي وَالْبَصِيرَةَ
 فِي دِينِي وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي
 عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي
 وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي بِعِزِّ انبِوَاءِ
 دُوْحِيَّةِ كَرْنِ وَكَلْمِ دَرَامَتِهَا وَبِعِزِّ انبِوَاءِ انبِوَاءِ كَرْتِ وَأَقْلَمِ
 كَا فَيْتَ لَكُمُ دَهْرِي سَبَّارِ بَكْوِي شُكْرًا وَدَعْوِي وَآيَاتِي
 شُكْرًا مِنْ زَانِقَاتِهَا وَبِعِزِّ انبِوَاءِ دُرُوكِ سَائِرِ غَفَّتْ
 بِجَارِ دُرُوكِهَا وَبِعِزِّ انبِوَاءِ خَوَانِ وَذَا النُّونِ
 إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا ظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
 فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَجَجْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَرَقِّبْنَا

ای حاجت غیبی

كذالك نبي المؤمنين و در وقت دويم بجز از آن
 وَعِنْدَ مَفَاتِحِ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ
 وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّيْرِ وَالْحَيِّ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ
 سَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ
 الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ
 مُبِينٍ بجز از آن در قوت بخوان اللهم اني
 اسالك بمفاتيح الغيب التي لا يعلمها
 الا انت ان تصل على محمد و آل محمد وان
 تقبل كذا و كذا بجز از آن بگو اللهم انت و ابي
 في نعمتي و القادر على طلبتي تعلم حاجتي
 فاسالك بنبى محمد و ابيه عليه السلام
 لما قضيت حاجتى بسره جنته طيبه رو بر كوشم
 اين بجز از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام كه هر كه از دو كوشيد
 ميشانم و نضرت و دعا كنند با دعا و طلبيد زنده ميشانم

روا شده است با آنچه سوال كند بجز بداند مشهور است تا ميدان
 انزد و كوشيد و در كوشيد و در كوشيد ساعت غفلت و در
 است كه عمر را كه از دو كوشيد در آن بجا و از آن كوشيد
 است تا نماز ساعت غفلت رو بر كوشيد و نضرت امام
 با و عليه السلام كه منموجي اين متفق مي سازد كوشيد از وقت
 شدن اوقات غيبت من شغلي و متفق مي سازد كوشيد روز را
 از وقت طلوع فجر تا طلوع آفتاب و منموجي كه حضرت جعفر صادق عليه السلام
 منموجي كه بسيار كنيد در راه تجار از هر دو ساعت و پناه
 بر يدي بجز تجار شرايش كوشيد در هر دو ساعت بجز كوشيد
 دو ساعت غفلت و در هر كوشيد طوس در نهد اين امام جعفر صادق
 عليه السلام كه فرموده كه حضرت جعفر صادق عليه السلام فرموده كه نافرمان
 بجا آيد در ساعت غفلت كه در هر كوشيد كه انما بعثت ارا
 كه هر كوشيد يا سوال كه بجز از ساعت غفلت فرموده
 ميان مغرب و غيبت و نضرت كه بجا آيد ميان وقت مغرب و

خفيف

وقت که میان غروب برادر شدن شیخ چنانکه در وقت
 بان صدی که گشته ز مابین الصلواتین و در احوال صبح که گشته
 که اول وقت صفتن غایب شدن شیخ است چنانکه خواهد آمد و از
 مفهوم شیخ که وقت ادراک غفلت میان غروب تا صبح است
 بر عملی وقت بیرون رود و قضای شود و سنت در وقت
 دور که در اول بعد از آنکه سیزده بار سوره اذ از نزلت
 و در دوم بعد از آنکه پانزده بار سوره بقره و در سوم
 در پس از آنکه از لام حمزه صدق علیه السلام بر غیر صلوات علی
 و در چهارم که بگذارد از نماز در هر شب فراموش کند در وقت
 و مذکور است اینها که در وقت اول وقت صفتن
 شد از نماز تمام برینها شور و میشد و وقت فضیلت تا نذر شیخ
 وقت او شش تا مقدار ادا چهار رکعت مانده بصفه و باید
 بعد از فراغ از دور که غفله بعضی شیخ منزه باشد پس اگر شیخ
 شیخ شروع در نماز صفتن مکن تا آنکه شیخ زایل شود زیرا که در شب

مانند صفت

شیخ مفید شیخ طوسی است که در اصل میشد و وقت که بعد از نماز
 شدن شیخ و روایت کند در وقت صبح از لام حمزه صدق علیه السلام
 که اول وقت صفتن برادر شدن بر غیرت و نیز چنانکه در وقت
 سنت تا غیر نماز تا برادر شدن شیخ پس شیخ خود این شیخ باید که
 میاد و که باذان واقعتا بعد از نماز است از اقامت و بعد از آن
 و بعد از آن شروع کند در نماز صفتن یا در یکی پیش که شیخ بخواند
 در وقت اول سوره اعلی یا سوره الرحمن یا آنچه مثل اینهاست در درانی
 چنانکه در وقت که در نماز پس صبح از حضرت لام حمزه صدق علیه السلام
 و در دوم سوره بقره یا سوره مثل نماز یا بعد از آن تا بگوید
 قنوت بخوان آنچه که در باب اول و آنچه در باب ششم و طوله
 قنوت را و تعقیب آن را که وقت وسیع است پس بخوان بعد از آن
 میان پنجاه و آنچه در وقت میان صبح و شام بعد از آن آنچه
 مخصوص است بشارتین **اللَّهُمَّ جِئْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ**
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَقُمْ مَعَهُمْ

تفصیلاً در صفتن

وَلَا تُنْسِنَا ذِكْرَكَ وَلَا تَكْفُرْ عَنَّا سِرِّكَ
وَلَا تُخِمْنَا فَضْلَكَ وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا غَضَبَكَ
وَلَا تُبَاعِدْنَا مِنْ جَوَارِكَ وَلَا تُنْقِصْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ
وَلَا تُزِعْ عَنَّا بَرَكَاتِكَ وَلَا تُنْتَفِعْنَا
عَافِيَتَكَ وَأَصْلِحْ لَنَا مَا أَعْطَيْتَنَا وَبِرِّدْنَا
مِنْ فَضْلِكَ الْمُبَارِكِ الطَّيِّبِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ
وَلَا تُقْرِبْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تُؤَيِّسْنَا مِنْ
رَوْحِكَ وَلَا تُهَيِّئْنَا مَكْرَمَتِكَ وَلَا
تُضِلَّنَا بِمَدَادِهِدُنَا وَهَبْنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ عِبْرَانِ نَجْوَانِ بَرِيكَ
فَاتِحِ وَتَوْحِيدِ وَمُعَوِّذِينَ دُونَكَ وَبِعِبْرَانِ بَرِيكَ
اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
بِحُرْمَةِ بَرِيكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعِبْرَانِ بَرِيكَ اللَّهُمَّ افْحِ لِي أَلْوَابَ رَحْمَتِكَ

وَأَسْبِغْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَتَمَتِّعْنِي بِالْعَالَمِيَّةِ
مَا أَبْقَيْتَنِي فِي سَمْعِي وَبَصَرِي وَجَمِيعِ جَوَارِحِي
اللَّهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ فِتْنَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
اسْتَغْفِرُكَ وَأَقْبُلْ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَلِيكَ شَيْءٌ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَيْسَ بِي
عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِي وَإِنَّمَا أَطْلُبُهُ بِخَطَرَاتِ
لُحْظِي عَلَى قَلْبِي فَأَجُولُ فِي طَلْبِهِ الْبُلْدَانَ
وَلِنَا فِيمَا أَطْلُبُكَ كَالْحَيْرَانِ أَدْرِي فِي
سَهْلٍ هَوَاءٍ فِي أَرْضٍ حَرِينِ أَمْ فِي سَمَاءٍ أَمْ فِي
بِحْرٍ أَمْ فِي بَحْرٍ وَعَلَى يَدَيْ مَنْ مِنْ قَبْلِي مَنْ وَقَدْ
عَلِمْتَ أَنَّ عَلَيْهِ عِنْدَكَ وَأَسَدَابَهُ بِيَدِكَ
وَأَنْتَ الَّذِي تَقْسِمُهُ بِلُطْفِكَ وَتَسْتَبِيهُ بِرَحْمَتِكَ
اللَّهُمَّ فَخِّرْ عَلِيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ يَارَبِّ
رِزْقِكَ لِي وَسِعَاءً وَمَطْلِبَهُ سَهْلًا وَمَا خَذَهُ

فِيهِ

رَحْمَتِكَ

قِيَابًا وَلَا تُعْصِي بِطَلَبِ مَا لَمْ تَقْدِرْ عَلَيْهِ
بِرِزْقِكَ وَأَنَّكَ عَمِيٌّ عَنْ عَذَابِي وَأَنَا فَخْرٌ لِي
رَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَجِدْ عَلَیْكَ
بِفَضْلِكَ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ بِرَسُولِكَ اللَّهُمَّ
الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً
تُبَلِّغُنَا بِهَا رِضْوَانَكَ وَالْحَنَّةَ وَتَجْنِبُنَا بِهَا
مِنْ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْمُحَمَّدِ وَارْبِي الْحَقِّ حَقَّقْ تَبِعَهُ وَارْبِي
الْبَاطِلِ بِاطْلَاقِي اجْنِبْنِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ
مُتَشَابِهًا فَاتَّبِعْ هَوَايَ غَيْرِ هُدَى مِنْكَ
وَأَجْعَلْ هَوَايَ تَبَعًا لِرِضَاكَ وَطَاعَتِكَ
وَخُذْ لِنَفْسِكَ رِضًا مِنْ نَفْسِي وَاهْدِنِي لِمَا
اختلف فيه من الحقِّ يَا ذِيكَ إِنَّكَ هَدِيٌّ
نَشَاءُ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَاهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَطَهِّرْ
فِيمَنْ غَافَيْتَ وَقَوِّمِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ وَبَارِكْ
لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ وَقِي شَرَّ مَا هَضَبْتَ إِنَّكَ
تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ وَتُخَيِّرُ وَلَا يُخَيَّرُ
عَلَيْكَ تَمَّ تَوْلَدُكَ اللَّهُمَّ هَدَيْتَ فَلَكَ
الْحَمْدُ وَعَظَمَ حَمْدُكَ فَهَوَتْ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَسَطَتْ يَدُكَ فَأَعْطَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ تَطَاعَ
رَبَّنَا فَتَشْكُرُ وَتَعْصِي رَبَّنَا فَتَغْفِرُ وَتَنْجِي
أَنْتَ كَمَا أَمَّيْتُ عَلَى نَفْسِكَ يَا كَرِيمُ الْجُودِ
لَتَيْتِكَ وَسَفَدَيْتَ تَبَارَكْتَ وَقَالَتِ لَا
مَلْجَأَ وَلَا مُنْجِيًا لَكَ إِلَّا إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ عَمَلْتُ سُوءًا
وَوَلَّيْتُ نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ وَجِّدْ
عَمَلِي سُوءًا وَطَلِّقْ نَفْسِي فَأَعْرِضْ يَا حَيُّ
الْعَافِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
وَاجِدْ عَمَلِي سُوءًا وَطَلِّقْ نَفْسِي فَتَبَّ عَلَيَّ
إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ فِيهِمْ
فِي عَافِيَةٍ وَصَلِّ عَنِّي مِنْكَ فِي عَافِيَةٍ وَأَسْأَلُكَ
مِنْكَ فِي عَافِيَةٍ وَأَرْزُقْنِي عَامَ الْعَافِيَةِ وَدَوْلَةَ
الْعَافِيَةِ وَالشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْتَوِدُّكَ سَعَةً نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي

وَوَلَدِي وَأَهْلِي خَيْرًا مِنِّي وَكَرِّمَةً لِعَمَلِي
لَهَا عَلَىَّ وَسَعَةً فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
فِي كَفِّكَ وَأَمْنِكَ وَكِلَابَتِكَ وَحِفْظِكَ
وَحِطَّاتِكَ وَكَفَايَتِكَ وَسِرِّكَ وَذِمَّتِكَ
وَجَارِكَ وَوَدَائِعِكَ بِأَمْنٍ لَا يُصْبِحُ وَذَائِعُهُ
وَلَا يُحِبُّ سَأَلُهُ وَلَا يَنْفَكُ مَا عِنْدَهُ إِنِّي
أَدْرُؤُكَ فِي خَوْفِ أَعْدَائِي فَكَيْفَ مَرَّكَ أَدْرِي
وَبَقِيَ عَلَى اللَّهِ مِمَّنْ أَرَادْنَا فَارِدُهُ وَمَنْ كَادَا
فَكَيْدُهُ وَمَنْ نَصَبَ لِنَا عِدَاةً فَخَذَهُ يَارَبِّ
أَخَذَ عَزِيمَةً مَغْتَرِدٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَصْرِفْ عَنِّي الْبَلِيَّاتِ وَالْآفَاتِ
وَالْعَاهَاتِ وَالنَّقَمَ وَدُرُومَ السَّقَمِ وَزَوَالَ
النِّعَمِ وَعَوَاقِبَ الشُّكْرِ وَمَا طَغَى بِهِ الْمَاءُ
لِغَضَبِكَ وَمَا عَنَّتْ بِرَأْسِهَا عَنْ أَمْرِكَ وَمَا أَعْلَمَ

وَمَا لَا أَعْلَمُ وَمَا أَخَافُ وَمَا لَا أَخَافُ وَمَا
 أَحْذَرُ وَمَا لَا أَحْذَرُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ كَلِمَةً
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِحَ هَبْنِي وَنَفْسِي
 ضَمْنِي سَلِّمْ خَيْرِي وَاكْفِنِي مَا ضَاقَ بِرِصْدِي
 وَعَيْلِي بِهِ صَبْرِي وَقَلِّتْ فِيهِ حَيْلِي
 وَضَعْفَتْ فِيهِ قُوَّتِي وَعَجَزَتْ عَنْهُ طَاقَتِي
 وَرَدَّتْ فِي فِيهِ الصَّوْدَةَ عِنْدَ انْقِطَاعِ الْأَمَالِ
 وَخِيَةَ الرَّجَاءِ مِنَ الْخُلُوقِ إِلَيْكَ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِيهِ يَا كَافِيًا
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْ شَيْءٍ إِلَّا كَفَيْتَنِي
 شَيْءًا حَتَّى لَا يَنْتَقِي شَيْءٌ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ بَيْتِكَ صَلَوَاتِكَ صَلَوَاتِكَ إِلَيْهِ
 مَعَ التَّوْبَةِ وَالشُّكْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَوْفَعُكَ

نَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَأَخَوَانِي وَاسْتَكْفَيْتَنِي
 مَا أَهَمَّنِي وَمَا لَمْ يَهْمُنِي وَأَسْأَلُكَ بِحَيْثُ
 مِنْ خَلْقِكَ الَّذِي لَا يَمُنُّ بِسِوَاكَ يَا كَرِيمُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَفَضَ عَنِّي صَلَوةً كَانَتْ
 عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُورًا بِعَمَلِهِ زَانِ سَجْدَةً
 شَكَرَكَ وَبَلَدٌ سَجَدَ أَوَّلَ اللَّحْمَةِ أَنْتَ انْقَطَعَ الْوَلَدُ
 الْأَمِينُ يَا أَحَدَمَنْ لَا أَحَدَ لَهُ يَا أَحَدَمَنْ
 لَا أَحَدَ لَهُ يَا أَحَدَمَنْ لَا أَحَدَ لَهُ غَيْرُكَ
 يَا مَنْ لَا يَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا
 يَا مَنْ لَا يَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا
 يَا مَنْ لَا يَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْلِي بَيْتِهِ صَلَّى عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَاهْلِي بَيْتِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَاهْلِي
 بَيْتِهِ وَافْعَلْ لِي كَذَا وَكَذَا لِي سِرًّا رَازِمِينَ كَذَا

جاء أنت

و همین دعا بخوان پس دو چوب را بر زمین نه و همین بخوان پس
 را بر زمین گذار و همین دعا بخوان و این دعاست که بر او دفع
 میبندند **يَا سَابِغِ النِّعَمِ يَا ذَا فِعْ النَّعْمِ يَا بَارِيَّ
 النَّعْمِ يَا مَجْلِيَّ الْهَمِّ يَا مَعْتَبِيَّ الظِّلِّ يَا كَلِمَةَ
 الضَّمِّ وَالْأَلَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ يَا سَامِعَ
 كُلِّ صَوْتٍ يَا مُدْرِكَ كُلِّ قَوْلٍ يَا مَحْيِيَ الْعِظَامِ
 وَهِيَ رَيْسُكُمْ وَمُنْتَهَى مَقْدَمَاتِكُمْ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي قُجْرًا
 وَخُرْجًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ رَدِّ رُكُوتِ
 و بیره بکارش جایز است ایستاده و شور اول است
 بعضی از علماء ماذکر کرده اند که نشستن درین دو رکعت افضل است
 از ایستادن در تند پد و ایچو بسجده که حضرت امام جعفر
 صادق علیه السلام فرموده که در رکعت بجز از غش پدیدار میگرد
 انداز نشسته در مسکن دارم ایستاده و علماء فرمودند و گویند**

نماز و سجده

وقت ناله وقت غنا بر سرش قز اینا بعد از نصف شب است
 و سنت است که در اول این دو رکعت خوف پیکر بگوید یا بار خدایم
 و بخوان در رکعت اول سوره ملک و آیه و در دوم سوره
 توحید و بعد از فراغ بخوان هر چه خواهی
 در میان این دو میان وقت خواب نصف شب بجا باید آورد چون
 نماز اول و اول طهارت ز رویت که در فقیه حضرت امام جعفر
 صادق علیه السلام فرموده که که طهارت سازد و بخوابد و پیش
 هر چه بخواهد و علماء را هم تسبیح هم ذکر کرده اند با قدرت
 بر آب نیم جانز است بر او اسپیدن و سنت است در وقت خواب
 خواندن سوره توحید و حمد و چنانچه در رکعت اول و دوم در فقیه
 بسجده و رویت که گفته در کاف و تسبیح از ابدا اساله گفت
 شنیدم که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که بخوان
 قل هو الله احد بار در محل که بخواند می رود از زنده شود
 کنان بی پایه که نشستنش هم رویت که در کاف و از حضرت

که گویند غیر صالح علیه السلام بود که بگویند ای کفایت
 را نزد خود بپند نگاه داشته شود از فتنه قبر و باید که بپند
 زمین نه بر خاک این دعا را که در روایت کوفیه در صحیح محمد بن مسلم
 که گویند گفت حضرت امام محمد باقر علیه السلام که هرگاه مرد جانب
 بر و سوده که از او باید که بگوید **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
أَسْأَلُكَ نَفْسِي لِيكَ وَوَجْهَتُ وَجْهِي لِيكَ
وَقَوْضَاتُ مَرِي لِيكَ وَالْحَاكُمَاتُ خَيْرِي لِيكَ
فَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ رَهْبَةً مِنْكَ وَرَحْمَةً
إِلَيْكَ لَأَمْتِي وَأَلْمَلِيَامِيكَ إِلَّا إِلَيْكَ أَمْتُ
يَكْتَلِيكَ الَّذِي أَنْتَ تَوَيْتُ فِي سَوِيكَ الَّذِي
 او سگت پس کن تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام در دو جا بگوید
 ناز و وقت خواب ظاهر شود که در آن است برویم تقاضا کنند
 تقدیم سببی که بر او برود و ظاهر هر دو که مطاف تقاضا کنند
 تا خیرش بر او برود و با آن است بطعام و در مقام ارض حیات

معاذ الله

از صد کتاب اختلاف کرده اند و در میان اتفاق در ابتدا
 یکم از آن است که محمد بن مسلم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 در ابتدا یکم و شهور و معمول در تقیته تقدیم تسبیح تسبیح و
 در الحش و بر پیشانی از جنید فایز بنده تا خیرش از تسبیح
 روایات از امام علیهم السلام تا از اخلاقی است و روایت
 معبره که ظاهرش تقدیم تسبیح است اطلاقش شامل است آنچه بخواهد
 بنزد او بگذرد و آنرا که است که روایت کوفیه تسبیح طوس و کوفه
 در نزد پسند تسبیح از محمد بن عذافر که گفت داخل شدم
 بایدرم بر حضرت امام جعفر صادق علیه السلام پس سوال کردم
 از آنحضرت از تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام پس آنحضرت فرمود
 که اگر تا شمر در هر چهار پس گفت الحمد لله تا رسید تسبیح
 پس گفت سبحان الله تا رسید تسبیح و اما از آنحضرت علیهم السلام
 بر پیشانی هر را بخند و روایت که ظاهرش تقدیم تسبیح تسبیح است
 با آنچه وقت خواب است و آنرا است که روایت کوفیه بر پیشانی

در قیام حضرت ابراهیم علیه السلام گفتیم در آن روز سوادیه
کم شمار از فاطمه که نزد فاطمه رسیدن آن ایشید یک
که از کوه رسیدن ایشان در آن ماند و چندان از
بهرت آن کوه تا آمد کرد دستهاش و چندان فاخته جارد
که در ختمش رفت و چندان تشنگی در زیر یک که چنان
به ختمش پس رسید با و ازین جهت پس گفتیم که اگر بر سرش
پیرت و سوال که از وضع مسکارت که گفت کند بر آن
تو در آن از علی پس حضرت فاطمه علیها السلام امیرش حضرت پیغمبر صلی
علیه السلام را پیش از آن حضرت جوانان را بر سر کرد و برت حضرت
پیغمبر صلی علیه السلام داشت که حضرت فاطمه علیها السلام از برادر
امده پس سباحتش تا آمد در آن بودیم که گفت ای علی
پس ما که شدیم و شرم کردیم در آن بودیم پس در آن
پس علیکم پس ما که شدیم و شرم کردیم در آن بودیم پس در آن
پس علیکم پس رسیدم که از رسولم بر برد دو عادت

آنحضرت بجز که با سلام میگردان او از میدادند امر و ابدا
میشت پس گفتیم علیکم یا رسول الله داخل شو پس آنحضرت داخل
و نشست پیش ما و گفت ای فاطمه چه بوی حاجت تو نزد من رسید
که اگر جواب تو می بر خیز و پس بدون آوردم سر را پس گفتیم
و امده خردیم یا رسول الله بدست که فاطمه ایشید یک نشان
ان در سینه اش مانده و بدت آن که تا دستهاش بود و فاخته
بار و یک تا که در ختمش غبار آلود شده و در زیر دست
که در چند آنکه در ختمش چنان و سیاه شده پس گفتیم یا رسول الله
پس ما که شدیم و شرم کردیم در آن بودیم پس در آن
تو در آن از منم که پس حضرت پیغمبر صلی علیه السلام گفت ای علیکم
شمار آنچه را بدست از بر شما از فاطمه هر گاه که بخواند
فخه شود بلوید سر و چهار بلوید و سبب بلوید سر و سینه
سر رسید پس بدون آورد علیها السلام سرش را و گفت ای علیکم
از خدا و رسولش و مفرمانند که این را و سبب بلوید سر و سینه

بر تقدیر زیرا که او افا ده ترتیب نمیکند و از بر او مطلق
 بر اصح چند در اصول امین است بلی غایب تقدیم لفظ تقاضا این
 میکند و همچنین رویت که شده هم صحیح است در تقدیم تقدیم
 بر تسبیح زیرا که لفظ تقدیم در اینجا از کلام زوایت است تا
 نامه زیرا که غایب تقدیم لفظ پس میانه این دو رویت است تا اینجا
 است پس چه باید کرد و دویم را بر اول بجهت تسبیح بود در اول
 و قوت یافتن آن بعضی روایات ضعیف چند روایتی که ابو بصیر
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نقل کرده است تا اینجا
 میگوید که چهار بار بعد از آن تقدیم در سجده از آن صحیح است و در
 روایتی که پس چهار بار دیگر رویت دیگر را بر خلاف ظاهر است
 میان روایتی بر طرف شود اگر که گوید در وقت سجده هر دو روایت
 چهار کس روایت اول را بر آنچه بعد از نماز و دویم را بر آنچه در نماز
 پس صحیح است و این روایت دویم از ظاهر است پس اول صحیح است
 قابل لغوی است این روایت ضعیف است که هر شیء بعد از تسبیح تمام است

فوت

که هر یک از فرقی که کند تقدیم تسبیح و تا پیش قائلند باین
 خواه بعد از نماز و خواه وقت خواب یا پیش قبل شدن تسبیح
 امر است قول ما شد در مقابل جماع در لایحه که پیش خود امر است
 قول ما شد و قریب منع است که لازم آید از آن روایت شدن آنچه
 بر این جماع کرده اند چه آنچه نوبت در دیگر روایت که در گذشته
 بر عین یکسان باشد از آن جمیع علماء اتفاق کرده اند بر مذهب
 آنچه باعث رفع الجمع علیه الله سبحانه و تعالی باشد
 بر بعضی علماء صحیح است و بعضی دیگر زیرا که هر یک از فرقی
 موافقند در تقسیم چند در اینجا است زیرا که ما نیز از آن
 و بعضی مع غایب عدم قبل مسلم نیز بر این روایت از دو روایت
 قائلند بقول ما شد و بعضی اول و جمع در وقت تسبیح است که
 افضل است بر تسبیح میان لایحه نیز است که قائلیم با بانه
 بودن جماع تسبیح که گفته است از داخل بودن معصوم بر
 نیز زیرا که غایب نوبت در تسبیح است که حاصل است اگر موافق باشد

قایل با هر یک از اولیای در فرسخ و همچنین در سبب و قتل
 و باید که خواست آن تو بر جانب بر سر بر سر از آن فرقی
 چنانکه در روایتی که در کتاب مسیح از اهل بیت است که گویند با حق
 یعنی امام حسن که علی السلام فرمود که هر که از این اهل بیت
 میرود حق را داده که علم که سوال کنم از پدر تو علی السلام از آن
 میرود از این حضرت فرمود که چه چیز است از اهل بیت که گویند که در روز
 شده را از پدر تو علی السلام فرمود که فرمود که این برهان است
 خواست باین بر جانب است و خواست باین بر جانب است
 پس در آن حضرت فرمود پس این است پس گویند که باید که در حدیث
 که بر جانب است که گویند که فرمود که فرمود که بر جانب است
 ساکت و گفت که هر که از این اهل بیت است که گویند که در روز
 داخل سازد در روز چنانکه پس در آن حدیث است که حضرت فرمود که
 از پدر شما شکر است که در آن بر جانب است که فرمود که در حدیث
 بر جانب است که فرمود که در آن حدیث است که فرمود که در حدیث

از آن زمان که حضرت جان کوه و فرار از آن بر جانب است که
 که در و پهلوی بر سر نهادن باید خواند است که در روایتی که در کتاب
 صحیح که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که که در بار اولی
 و فرمود خواند است الحمد لله الذي علا فقهر والحمد
 لله الذي بطن فخر والحمد لله الذي ملك
 فقتله والحمد لله الذي يحيى الموتى ويميت
 الاحياء وهو على كل شئ قدير
 از آن زمان چون روزی که مادرش او را زاییده و روزی
 در کتاب است که حضرت جعفر صادق علیه السلام فرمود که خواند است
 در وقت خواند است قل انما انا بشر مثلکم
 يوحي الي انما الحكمه اله واحد
 فمن كان يرجو لقاء رب فليعلم عملا صالحا
 ولا يشرك بعبادته ريبا احدا قد اذنبوا
 براء انور ناموس و ناموس در میان آن نور و ناموس است

در عاقبت آنجا

گنبد بر آرد و در آن کتابی کور است که حضرت امام حسین
 علیه السلام فرمود که هر کس بنده نیست که بخواند آن کلمه را در وقت
 خواب بر سر گنبد بر آید در آن عمر که خواهد مصون گشت از همه
 طغیان و این از امر اجداد است و هر کس که در آن روز و آن وقت
 کلمه را بخواند آن کس که پیش از بنده کور شود و اگر از غم و اندوه
 ترسید که بخواند کتاب کور و در آن کلام محمد باو علیه السلام
 فرمود که هر کس که بخواند آن کلمات را بر زمین کور باو عفو و مغفرت
 فرماید و صبح کند اَعُوذُ بِكَ لِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ
 الَّتِي لَا يَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاحِشٌ مِنْ شَرِّ مَا
 دَرَأَ مِنْ شَرِّ مَا بَرَأَ وَمِنْ شَرِّ كُرْدَانَةٍ
 هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ وروایت کرده در کتاب کور بر آرد و در آن
 که حضرت امام حسین علیه السلام فرمود که هرگاه از غم و اندوه
 در وقت اللهم انی اَعُوذُ مِنَ الْاِحْلَامِ وَمِنْ شَرِّ

دعا کور کور

دعا کور کور

۱۰۰

الْاِحْلَامِ وَمِنْ اَنْ يَتَلَاعَبَ الشَّيْطَانُ فِي
 الْيَقْظَةِ وَالْمَنَامِ وهر روز که در کتاب کور برای
 بودن از فرود آمدن خانه و حضرت امام رضا علیه السلام فرموده
 شود هر کس که بخواند که بخواند اِنَّ لِلَّهِ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ
 اَنْ تَنفُذَا وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَكَ مَا مِنْ عِندِهِ
 اَنْ يَكُنْ كَانِ حَلِيمًا غَفُورًا یعنی چنانچه این کلمات را بخواند
 خانه بر سر او فرود نیاید و هر روز که در کتاب کور است که حضرت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده در هر روز که بخواند اَسْمَاءُ
 اللَّهُمَّ اَحْيَا وَيَا سَمِيكَ اَمُوتْ وچون در آن
 اَمُّ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ الَّذِي اَحْيَانِي بَعْدَ مَا اَمَاتَنِي وَ
 اَلَيْسَ بِالنَّشُورِ وهر روز که در آن وقت که حضرت امام
 صادق علیه السلام فرمود که هرگاه بشنود او از خود سخن بسنجد
 قَدْ وَسَّيْتُ رَبِّي الْمَلَايِكَةَ وَالرُّسُلَ
 رَحِمَتِكَ غَضَبِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

رَض

۱۰۱

وَيَحْمَدُكَ عَمَلَتْ سُوءٌ وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَأَعْفِرْ
 بِرَأْسِهِ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَبَابُ رُو
 خوابیدن به بشد رویشد که حضرت غیر صلوات علیه السلام کشید
 از تشنگی که گسترده سیاحت در چشم هر کار اراده میزد که
 در روش فرج خواب بود در رویت که حضرت امام رضا علیه السلام
 فرمود که بر او در چشم باید که بگذرد چشم فویل در محل خواب
 از سه سینه سیاه چهار میل در چشم است و سه چشم چوبیم
 از آن حضرت است که سر کشیدن در وقت خوابان است از آن
 که چشم نزل شود و در رویت که زود سر کشیدن این دعا بخواند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَبْلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ التَّوَدُّ
 فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَالْيَقِينَةَ فِي
 قَلْبِي وَالْإِحْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي
 وَالشُّعْرَى فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا

دعا
 چشم
 خواب

مَا أَبْقَيْتَنِي وَرَوَيْتَ لِي فِي ذِكْرِكَ لَيْسَ لَكَ لِقَامٌ
 صادق علیه السلام فرمود که هر که به پیش خود در خواب چیزی را که
 در چشمش باید که برود از جانب که بران خواسته بود و بگوید
 إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَخْرُنَ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 پس بگو عذت بما عادت به ملائكة الله
 الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيَائُهُ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُهُ
 الصَّالِحُونَ مِنْ شَيْءٍ مَا رَأَيْتَ وَمَنْ شِئِدِ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ **باب نهم**
 در بیان آنچه از نصف شب تا طلوع فجر بجا باید آورد و در آن
 مقدمه است و چند قصه **وقتی** بدلا که احادیث بسیار از
 امیر عظیم السلام که علمم وارد شده در ترغیب بر خستن
 شب و بیان فضیلت آنست که در هر یک از سجده که حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام فرموده هر روز در هر سجده او است و در هر سجده

دعا
 رفع خواب

بیان فضیلت آنست

او از استغناء او است از مردم و هم در آن کتاب و نیز گفته
بشدن از عبدالمطلب است که گفت شنیدم از حضرت امام حسن
صادق علیه السلام که میگوید جز آنکه آن فرزند است و نیز در
وینا و آخرت نماز در آن حضرت با یوسف بن از آنجا در آن روز
و دوست داشتن امام زین العابدین علیه السلام در آن روز
که از آن حضرت نقل میفرماید که گفتی که گفتی که گفتی
و فرموده آنجا که گفتی که گفتی که گفتی که گفتی که گفتی
و هم در آن کتاب و نیز در آن حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
گفت فرموده که گفتی که گفتی که گفتی که گفتی که گفتی
که گفتی که گفتی که گفتی که گفتی که گفتی که گفتی
صحیح است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در بیان آن
ناشئة الکیلی هی اشد وطأ قوم قیلا
گفته ام در آن کتاب و نیز در آن حضرت که اراده نمودن آن
نه تنها او هم در آن کتاب و نیز در آن حضرت که گفتی که گفتی

که فرموده است بیده نیت که بیدار گویید و نیز در آن کتاب و نیز
باید پس که برخواست هاست و الا شیطان پایشان از آن روز
میگذرد پس آن میکند در گوشش با این نیت که تا از شما چیزی نماند
و نیز بیدار بر آن است بر منجز ثقیل و کاهل شدن و هم در آن کتاب
روایت کرده از عمر بن زید که او شنیده از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام که فرموده در هر شب غنیمت که موفق گردیدم در آن
را بنده مسلم که نماز کند او را دو دعا کند از خداوند عز و جل
که هر که ضایع است بکنند بر او در هر شب گفتی که گفتی که گفتی
عمر از آن گفت هر که بگذرد نصفش باقیست با آن نامه روز
که هر که بر آن شد فرموده صحیح از عبدالمطلب است که او سوال کرد از
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از قواضی ایضا که سببها هم
فی وجوههم من ان الشیخ ان حضرت فرموده در آن کتاب
در آن کتاب و نیز در آن کتاب و نیز در آن کتاب و نیز در آن کتاب
شاید بسیار است **فصل** بفرموده در آن کتاب و نیز در آن کتاب

باید اورده سجده بر ارض اعتبار و تبت که حضرت پیر
 علیه السلام فرمودند که هر که در سجده کرد و در سجده کعبه یا از
 سجده بر سر بر بوی محمد لله الذي حيا في بعدنا
 امانتي واليه الشورى الحمد لله الذي رده
 على روجي حمده واعبده وروحه كثره
 بسند که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمودند که هر که در سجده
 بر سر بوی محمد باقر علیه السلام و بوی آل محمد باقر علیه السلام
 لیس ساج و لاسماء ذات ابراج و لا ارض ذات
 مهاد و لا طلمات بعضها فوق بعض و لا
 بحر حیحی تدیح بین یدی المذبح من خلقك
 تعه خاسته الاعین و ما تحفى الصدور
 غارت النجوم و العيون و انت القى القیوم
 لا تاخذك سنة و لا نوم سبحان رب
 العالمین و اله الممسکین و الحمد لله رب

عقاب و شکر

نامت

العالمین بعد از آن بخوان خایه از آخر آیه ان
 فی خلق السموات و الارض و اختلاف
 اللیل و النهار آیات لا ولی الا اناب
 الذین یدکرون الله قیاما و قعودا
 و علی جنوبهم و یتفکرون فی خلق
 السموات و الارض ربنا ما خلقت هذا
 باطلا سئلنا انک فقنا عذاب النار
 ربنا انک من تدخیل النار فقد احرقتنا
 و ما للظالمین من انصار ربنا اننا سمعنا
 منادیا ینادون للإیمان ان امنوا ربکم
 فامتنوا ربنا فاعف لنا ذنوبنا و کفرنا
 سبنا و تقنا مع الابرار ربنا و انما
 وعدتنا علی رسلک و لا تضربنا بقره القیمة
 انک لا تخلف الیعدا **فصل** و قد غاب عن
 وصف

وقت نماز شب

شبست و از اهرام زوال میگویند و این کلمه را در سجده در پیشانی
 خطه سوال که از حضرت امام محمد صادق علیه السلام و گفت که زوال در
 بروز میایدیم پس بر اینیم در شب است حضرت و موعود است امام است
 همچون زوال اما پس از این چندین حضرت و موعود است امام است
 هر چه در شوند بی خدمت و کسند در پایین آمدن از نصف النهار
 اظ هر است که در اوستا را نامر باشند که در اول شب طلوع کعبه
 باشند و بعد از در احادیث کاهم را در نماز شب است که گفت
 و کاهم را یازده رکعت که دو رکعت شفع و یک رکعت و سه رکعت
 بگوید که هر سیزده رکعت که دو رکعت نافله بر هم داخل باشند و نما
 شب از سینه موی که است و مبعود در ان بسیار است و در هر کعبه
 شیخ طوسی در تفسیر بینه صحیح که حضرت امام محمد صادق علیه السلام
 که بود در وصیت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و اخبرت امیر المؤمنین علیه السلام
 اندک یا کثرت میگویم ترا بخت چند از حسن خدایت پس حفظ کن آنها را
 پس گفت بار خدا یا بارش کن و ذکر خصلت چند که در مالک فرمود و

یصلوه الليل و علیک الصلوة اللیل و علیک الصلوة اللیل فخر تو با و تمام
 بنماز شب و علیک الصلوة الزوال و علیک الصلوة الزوال و علیک الصلوة الزوال
 و طهر است که مراد از حضرت بنماز شب سیزده رکعت است و بنماز زوال
 که نافله زوال است چنانکه بعضی از علما فرموده اند پس این موعود است امام است
 و ترا هر چه در پیشانی است خطه ایست با این کن
 پس اگر در دست تو اکثر نماز شب یا با تو چیزی باشد که از نماز شب و غیره تا
 داشت از نمازها و غیره پس از اهرام خود در حق است خطه ایست امام است
 زود سفید کرد در ان چهارشنبه یا بعد از ان پاره ایست که در
 زوال اول در آمدن از خانه بنماز و اگر صبح پیش از روز در نماز
 جا برین و بگوئیم اللهم و یا الله اعوذ بالله من
 الرجس الرجس الرجس الرجس الرجس الرجس الرجس الرجس الرجس الرجس الرجس
 و اگر تصارح است در صحرای باید که باشد که که تر از بند و باید که
 در حال قضاها جاسوسین بر پا چوبند از رویا بر است و در روزگار
 و بسیار شین و حرف ترا طرد بر او که در کتب است فخرت الله یا خداوند

ادب الحلاله فی نماز
 ادب عین

اگر بر بافتن بجزایر العالمین یا حکایت از آن یا ذکر صفات
 و صفات فارغ شود و در دست بر شکرش و بگو الحمد لله
 الَّذِي لَمَّا طَعَنِي الْاَذَى وَهَمَّ اَنِي طَعَامِي وَشَرِبِي
 وَطَافَنِي مِنَ السَّلْوَى لَيْسَ لِي سَبْرٌ كُنْ بَانِي عَمْرٍو كُنْ مَسَانِ
 از بعضی تا اصل ذکر پس از آن است سبب از بر کند از روایات
 بالادوسه بانه که بیفتار و در سبب بانه خفته او سبب با تخم
 کن در وقت تبر این خفته خواهد که استخوانک با بی طهارت و غیر
 را بر بگو الحمد لله الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهْرًا وَوَلَّهُ
 يَجْعَلُهُ نَجْسًا وَبَرَزَ جِبْتِجَانِ وَارْزُقْ نَزْرًا وَتَنْزِيلًا
 که تفتیش از سبب نغمه بر اینا پرول کن و مقصد که بتوید با غیبت
 بنظر بشود بدت را تمسک کن و در غیر متوجه از نفسا کن
 بر سبب و جمع اوست خواهه تمسک بند و خواهه و مقصد را انصاف کنی
 که حسرت بعبود در ملک استجاب اللهم فاجب اجفقه
 و انستعوانی و هم منی علی النار و مقدمه

این دعا
 در وقت
 نماز
 است

شدن پس بر این و اگر بسند استخوانک و بسند استخوانک شود
 اینها را طاق ساز و بهر سبب تمام منجح بر پاک سازد و در آن
 بر آنجا و بجز از خلا پرول کن مقدم را پارس است را و زود پرول کن
 آمدن بگو الحمد لله الَّذِي عَمَّ فِي لَدُنِّي وَ اَبْقَا
 فِي حَسْبِي قُوَّتَهُ وَ اَخْرَجَ عَنِّي اَذَاهُ يَا هَا
 نِعْمَ يَا هَا نِعْمَ يَا هَا نِعْمَ لَا يَقْدِرُ الْقَادِرُ
 قَدْرَهَا جَمْعٌ فَا بَرَكْ وَ ضَوْبُ اَزْوَاجِ اَمْوَالِ كُنْ اَبْرَارًا
 ساز جانند در بیان وضو که مذکر از دم در بابک البزاز
 خود را شو بوزار و او باشد که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که بیفتاد و در هرگاه و جموع
 از این بر میگرفت و در آنحضرت تریجو و سم از آنحضرت روایت
 که در وقت نماز یا هر وقت از نماز است از هم خداوند که نماز بفرمود
 و بر آنکه در آنحضرت برابر هر نماز و هر دعا و هر وقت است نماز
 و دعا و هر نماز از وضو فارغ شود و هر نماز که در نماز را بفرمود

يزيد عار العزة لام من العابد عليه السلام في سجده لله
غارت نجوم سماك ونامت عيون انامك
وهدت اصوات عبارك وانعامك و
غلقت الملوك عليها ابوابها وطاق عليها
مساها وانحجبوا عن نياهم حاجة
او يتجسس منهم فالده وانت الهى حتى قيوه لاننا ذلك
سنة ولا نوره ولا يشعلك شى عن شى اقارب
سماك لمن دعائك مفعلات وخراسك غير
مفصلات وابواب رحمتك غير محجبات
وقوالك لمن سالك غير محظوات بل هي
مبدولات الهى انت الكريم الذى لا ترد
سائلا من المؤمنين سالك ولا يحجب عن
احد منهم زادك لا وعينك وجمالك ولا
تحتزل حوائجهم دونك ولا يقضيها احد

غلب اللهم وقد تراجى ووقوفى وذلك
مقامى بين يديك تعلم سرى بى وتطلع
على ما فى قلبى وما يصلح بى امر اخر بى
ودنياى اللهم ان ذكرت الموت
والهوال المطلع والوقوف بين يديك
تغصنى مطعمى ومشرى واعصنى بريقى
واقلقنى عن وسادى ومنعنى رقادى
كيف ينام من يخاف ملك الموت في طوارق
الليل والنهار بلى كيف ينام العاقل
وملك الموت لا ينام الا بالليل ولا بالنهار
ويطلب روحه بالبيات وفي ناله الشانا
وحضرت لام من العابد عليه السلام بعد ان يذبح دعاءه كونه رور
مبارك من العابد عليه السلام اسالك للرفع والراحة
عند الموت والعفو عني حين القاك

وهم اخذت عليه السلام في انما زشي ركنه زميز اردو
 عجزه محفل هو له لعه ودرجه هم محفل با اباها كزون و
 دست بر شد بكيه و دعا ميگرد و چهره ايند و در وقت بگذارد
 كه اين دعا بخواند ابو الزردار و كه حضرت اميرالمؤمنين
 در دل نيم خواند الهى كم من موبقه حلت
 عن مقالبها ينقمتك و كم من جبره
 تكوت عن كشفها يكرمك الهى ان
 في عيبك عمرى و عظمى في الصفة نبي
 فانا انا مؤمن غير غفرتك ولا انا ابراج غير
 رضوانك الهى افكرك في عقولك فتهون
 على خطيئتي ثم اذكرك العظم من اجلك
 فمعه كل بليتي اه ان انا قات في الضعف
 سية انا ناسيها وانت محصيا مقول
 خذوه فياله من ما خوذ لا تحبب عشرينه

ولا تنفعه قبيلته اه من نار تنج الاكباد
 والكل اه من نار نارة للشوق اه من
 غم من هبات لظى پس كبريه و هر دعا خواه
 عجزان بر خيز و مبر بارش و لعلك
 وقت ناز از نصف آخر شب تا طلوع فصادق و هر خيز
 بفرصه و با فضل است در كه چهار كوت از ناز طبع با و صبح
 طلوع ناز شب تمام ما طرقتها و اركه را عجز بر بارش
 پس از نصف شب كارد نا قصاش فضل از نهم و عجز
 كه شروع ناز شبك بود اللهم انى اوجه اليك
 نبيك نبي الرحمة واليه و اقد مهم بين
 يدى حواجى فا جعلني بين وجهها في الدنيا
 والاخرة ومن المفترين اللهم ان تخمى تم
 ولا تقبديني بين و اهدني بينم ولا تضلني
 و انزلني هم و لا تخمى بينم و افضن

دعایش از عارض شب

نیا عندك

بهم

حَوَالِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

قدین ویکل شی علیهم بعد از آن بیکلمه باز
شد و رکعت میلدارم برابر مضامین او و مفید بگویم
که پیش گویش و فضل است که در رکعت اول بعد از هر بار قیل
له بعد آن و در رکعت دوم بپای قیل ایها که فزون و در رکعت
سوم بار در از مثل سوره انفام و الکاف و انبیا و سین و حوام
و آنچه بقدر اینها برود در جمع نمازهاست جایز است که از روبرو
قرآن کند اگر چه غیر از سوره از برشته بیاید در نماز و هر جا
بیت بود که سوره از برشته باشد و بعضی از عاقلانند که در
نماز و هر چه جایز است از روبرو صحیفه اندن مطلقا و غیر قول
دار وقت نماز بشیر کافیت که در وقت اول و در وقت
بلکه گفته اند کافیت بلکه اتفاق علامت است بلکه قوت چنانکه در نماز
و هر سنت در نماز است چنانکه در وقت اول و در وقت
سید از حضرت امام محمد صادق علیه السلام روایت در قوت خواندن

بِهِ دَعَاكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَعَافِنَا

و اعف عنا فی الدنیا و الآخرة انک علی کل
شی قدین جاننده در کار و آنچه از همان حضرت حسین
ورید و وارد است که گفت در قوت التمجیح محبت و سبب غفران
قوت است که در نماز است روایت است که سبب طول دادن قوت
خصوصا در نماز است که وقت است چنانچه روایت است که نفی حضرت
بنام صلوات الله علیه که هر که از قوتش در از برشته در دستیار
رحمتش در در قیامت و سید رضی الزین طایف است که در
مجلس الرغوب پاره از قوتها طویل کند ما علمیم سلم در خواننده اند و
دشمنان میگرداند که کرده و جایز است قوت از روبرو و کتیب
خواندن در نماز است و در نماز و هر چه جایز است از قوتها
در نماز است و در میوان خواندن این دعوات الهی کیف
اذعوك وقد عصيتك وكيف لا اذعوك
وقد عرف حياك في قلبي وان كنت

تواضع

عاصيا ممددت ليلك يدايا الذنوب مملوءة
وعيننا الرجاء ممدودة مولاي انت
عظيم العظمة وانا اسير الاسراء انا
الاسير بيني لمنهن بحسبي المولى
طالبتني بيني لا طالبتك بكرمك
ولكن طالبتني بحسبي لا طالبتك بعفوك
ولكن امرت بي الى النار لا خيرن اهلها
ان كنت قولا لا اله الا الله محمد رسول
الله اللهم ان الطاعة فتك والمعصية
لا تضرك فنب لي ما يضرك واغفر لي ما لا
يضرك يا ارحم الراحمين واخره اهد ذنوبك
لا موجد عليه السلام اللهم ان الرجاء لسعة
رحمتك انظمني باستغفالك والامانة
لانانك ورفيقك شجعتي على طلب ما نيك

وعفوك ولى يا رب ذنوب قد واجهتها
اوجه الانقام وخطايا قد لاحظها عين
الاضطلام واستوحيت باطل عدلك اليم
المذاب واستحققت باختر احاميد
العقاب وحيث تعوقها الاطباتي ورحمتها
اياي عن قضاء حاجتي بايطانها اطلبتي
وقطعها لاسباب رغبتي من اجل ما انقض
ظمري من شغلها وهطلي من الاستغفار
بمخاطبتم تراجت رب لي حيلك عن احاط
وعفوك عن المذنبين ورحمتك للعاصين
فاقلت يتقني متوك لا طينك طارحا
نفسى بين يديك شاكيا بنى ليلك سالا
مالا استوجبه من تفرج الهمة وما لا
من تفسير الغم مستقبلا اياك وانقا

طين

مَوْلَايَ يَا اللَّهُ قَامِنٌ قَلْبِي بِإِلْقَائِكَ تَقْوَى
لِيَهْوِيَةَ الْخَوْجِ وَأَدِلَّنِي بِرَأْفَتِكَ عَلَى سَبْتِ
الْمَيْهَجِ وَأَزِلْنِي بِعَفْوَتِكَ عَنِ الطَّرِيقِ
الْإِعْوَجِ وَخَلِّصْنِي مِنَ سَجْرِ الْكُرْبِيِّ يَا قَاتِلَةَ
وَالطَّرِيقِ أَسْرَى بِرَحْمَتِكَ وَطَلِّعْنِي بِرِضْوَانِكَ
وَحُدِّثْنِي بِإِحْسَانِكَ وَأَقْلِبْنِي صَاحِبِي وَفَرِّجْ
كُرْبِي وَارْحَمْ صَبْرِي وَلَا تَجِبْ دَعْوَتِي
وَأَشْدُدْ بِلَا قَاتِلَةَ أَرْزِي وَفِيهَا ظَهَرِي
وَأَصْرِحْ بِهَا أَمْرِي وَأَطْلُبْهَا عَمَلِي وَارْحَمْنِي
يَوْمَ حَشْرِي وَوَقْتُ شَرِّي أَنْتَ يَا ذَا كَرِيمِ
رَوْفِ رَحْمَتِكَ وَبِعَازِمِ دَعْوَتِي يَا ذَا كَرِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يَسْأَلْ مِثْلَكَ أَنْتَ
مَوْضِعُ مَسْأَلَةِ السَّالِبِينَ وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ
الرَّاعِبِينَ أَدْعُوكَ وَلَمْ يُدْعَ مِثْلَكَ وَأَرْضُ

تلك
تغافلها

إِلَيْكَ وَلَمْ يُرْعَبْ بِكَ مِثْلَكَ وَأَنْتَ عَجِبُ دَعْوَةٍ
الْمُضْطَرِّينَ وَأَنْتَ أَنْحَمُ الرَّاحِبِينَ وَأَسْأَلُكَ
بِأَفْضَلِ الْمَسَائِلِ وَأَجْمَعُهَا وَأَعْظَمُهَا يَا اللَّهُ
يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ وَيَا سَمَّكَ الْحَسَنِي وَ
أَمْتَا لِكَ الْعُلْيَا وَبِعَفْوِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى وَبِإِكْرَامِ
أَسْمَائِكَ وَأَجْبَاهَا إِلَيْكَ وَأَقْرَبَهَا مِنْكَ
وَسَبِيلَةَ وَأَسْرَفَهَا عِنْدَكَ مِنْ لَهْ وَأَخْرَجَهَا
لَدَيْكَ ثَوَابًا وَأَسْرَعَهَا فِي الْأُمُورِ إِجَابَةً
وَبِإِسْمِكَ الْمَكْتُوبِ الْأَكْبَرِ الْأَجْبَدِ
الْأَعْلَى الْأَعْظَمِ الْأَكْرَمِ الَّذِي تَحِبُّهُ
وَتَهْوَاهُ وَتَرْضَى بِرِعْمَتِكَ دَعَاكَ وَأَسْتَجِيبُ
لَهُ دَعَاةً وَحَقِّي عَلَيْكَ أَنْ لَا تَزِدَّ سَائِلًا وَبِكُلِّ
اسْمٍ هُوَ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ
وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةٌ عَشِيَّةً

عليك

وَمَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَ
 أَهْلِ طَاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَجِّلَ فَوْجَ رُؤْسِكَ وَتُعَجِّلَ خُرُوجَ
 أَعْدَائِهِ وَأَنْ تَقْعَلِي لِي لَذَائِدَ أَوْجَارِ لِي أَوْلَادَ مَهْلَبِ
 فَخْرٍ أَوْ لِي بِرِسْوَهِ فَاطِمَةَ زَهْرَةَ عَلِيٍّ لَمْ يَلِدْهُمُ اللَّهُ وَهَدَاهُمْ لِي
 بِرِسْوَهِ مُحَمَّدٍ لِي دَارِ فَوْزٍ أَوْ لِي دَارِ رَوْحٍ أَوْ لِي دَارِ عِلْمٍ
 عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ وَرُؤْسُكَ وَجَلَالُكَ وَعَظَمَتُكَ
 لَوْ أَنَّي مُنْذَبَعَتْ فِطْرَتِي مِنْ أَوَّلِ لَدُنْهُ عِبْدٌ
 دَوْلَ خُلُودٍ رُبُوبِيَّتِكَ بِكَ شِعْرِي فِي كُلِّ
 طَرْفَةِ عَيْنٍ سَمَّيْتُهَا أَلْبَدِيَّةَ الْخَلَائِقِ وَشَكَرْتُهُ
 أَجْمَعِينَ لَكُنْتُ مُقَصِّرًا فِي بُلُوغِ آدَامِيَّةِ
 أَخْفَى نِعْمَةٍ مِنْ نِعَمِكَ عَلَيَّ وَلَوْ أَنَّي كَرِهْتُ
 مَعَادِنَ حَيْدَرِ الدُّنْيَا بِلَانِيَابِي وَخَرْتُ أَرْضَهَا
 بِأَشْفَارِ عَيْنِي وَبِكَيْتٍ مِنْ خَشْيَتِكَ مِثْلَ بَحْرِ

وَابْنِ وَلِيِّكَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ دَمَا وَصَدِيدًا لَكَ
 ذَلِكَ قَلِيلًا فِي كَثِيرٍ مَا يُحِبُّ مِنْ حَقِّكَ عَلَيَّ
 وَلَوْ أَنَّكَ إِلَهِي عَدَسَتِي لَمَبْدُ ذَلِكَ بَعْدَابِ
 الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ وَعَظَمْتَ لِلنَّارِ خَلْقِي وَ
 جَسَدِي وَمَلَكَتِ طَبَقَاتِ جَهَنَّمَ مِنِّي حَتَّى لَا
 يَكُونَ فِي النَّارِ مَعْدَبٌ عَيْرِي وَلَا يَكُونَ
 لِي حَمْدٌ حَطْبٌ سِوَايَ لَكَ إِنْ كَانَ ذَلِكَ يَعْدُ
 عَلَيَّ قَلِيلًا فِي كَثِيرٍ مَا اسْتَوْجِبْتُهُ مِنْ
 عُقُوبَتِكَ وَبِحَبْرَةِ رُؤْسِكَ بِنْدَارِ بُولِغِي
 أَنْبِيَاءُ مُحَمَّدٍ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ دَهْ بَارِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 آلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي وَتَبَيَّنْ عَلَيَّ دِينِكَ وَدِينِ
 بَيْتِكَ وَلَا تَزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي هَيْبَتِي
 لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ بِرَبِّ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

حقاً بعد زعمنا

الْحَالِ الرَّازِقِ الْمُبْدِي الْمَعْبُدِ الْحَقِ الْمُبْتَدَى
الْبَدِي الْمُبْتَدِعُ لَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْحُجُودُ
وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحَدِّكَ لِشَرِيكَ لَكَ
يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا مَجْنِي يَا مُبْتَدِعُ يَا بَدِيعُ يَا رَاقِعُ
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْحَمَهُ
ذُنُوبِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرَّعِي لِيكَ وَوَحْشَتِي
مِنَ النَّاسِ أَفْئِي بِكَ بِرُحْمَانٍ أَيْدِي عَارِ الْأَرْضِ الْمَبِيتِ
الْمَوْزِعِ عَالِمِ الْبُرْجَانِ كَوْنِي مَعَهُ يَا مَنْ أَسْأَلُكَ
كُنْهَةً مَن عَادَيْكَ وَجَاءَ إِلَى عِزِّكَ وَأَسْتَطَلَّ
بِقَيْسِكَ وَأَعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ وَلَمْ يَتَّقِ إِلَّاكَ يَا مَنْ
يَا جَنِّبَا الْعَطَايَا بِأَمْطِيقِ الْأَسَارِيِّ يَا مَنْ
سَلَّمْتَنِي نَفْسَهُ مِنْ حُجْرِهِ وَهَبَا بَا أَدْعُوكَ رَغْبَةً
وَرَهْبًا وَخَوْفًا وَطَمَعًا وَرِجَاءًا وَرِجَاوَةً وَرَهْبًا
وَمَلَقًا وَقَائِمًا وَقَاعِدًا وَرَأْفَةً وَسَاجِدًا

وَرَاكِبًا وَمَا شَيْئًا وَذَاهِبًا وَجَائِيًا وَفِي
كُلِّ حَالٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْفَلَ لِي كَذَا وَكَذَا وَيَكْرُمَ لِي كَذَا وَكَذَا
ذَكَرَ كُنْ بِسْمِ اللَّهِ وَبِحَبْلِ كُنْ وَبِحَبْلِ كُنْ وَبِحَبْلِ كُنْ
بِحَبْلِ كُنْ بِسْمِ اللَّهِ وَبِحَبْلِ كُنْ وَبِحَبْلِ كُنْ
شَوْبُهُ وَرُكُوشْفَعُ وَأَفْضَلُ وَقَمَاتُشْ أَرْضِجُ كَذَا بِنْتِ بَابِ صَاحِبِ
بِسْمِ اللَّهِ كُنْ مَشْرُوبِيانِ مَتَا خَيْرِ فَقَهَاتِ كَذَا وَرَبِّ كُنْ
لَا تَشْبَعُ وَتَقْفَلَ دَرَا حَاتِ بِسْمِ اللَّهِ مَحْمُودِيانِ سَلَامُ عَلَيْكُمْ
كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا
شَيْخِ طُورِ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا
عَلَيْهِ سَلَامٌ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا
كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا
بِسْمِ اللَّهِ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا
بِسْمِ اللَّهِ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا وَرَبِّ كُنْ كَذَا

أربعون شفيع

و

مغرب چهار رکعت بعد از مغرب چهار رکعتی است که در وقت
 رکعت نهم و دهم رکعت و در وقت فجر و نماز عشاء یک رکعت
 دو رکعت تا آخر صیبه و در وقت عصر سه رکعتی است که در وقت
 سلام ای طاهر که خوشیندم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 میسفت باکی نیست که بکند از شکر دو رکعت و در هر یک یک رکعت
 و حاجت خود را بر آورد و بعد از آن بر کرد دو رکعت و بعد از آن
 و ادا دیت در هر یک چهار رکعت و الا الملاق و در هر یک یک رکعت
 ادا دیت بسیار کم است که در عبادت متاخرین فقط آن رکعتی است
 مفزده و تر میگویند و از اینها طاهر است که اگر کند نماز و تر
 موفقت دارد بر این روش و در هر یک هر رکعت را یک بار و در هر یک
 یک بار و در هر یک در مجموع بیان و موصوفه که در هر یک یک رکعت
 بر آن که دو بار خوانده میشود در هر نماز فرض و سنت عالی از صورت
 و اعراض نماز و تر بر او وارد دیت **فصل**
 در هر دو رکعتی بعد از سجده اول و دوم و در هر یک یک رکعت

اول قل اعوذ برب الفلق و در دویم قل اعوذ برب الفلق و در هر یک یک رکعت
 و هر یک یک رکعت و ان الهی تعرض لك في هذا الليل
 المشعرون و صدك فيه القاصدون
 و امثل فضلك و معروفك الطالبيون
 و لك في هذا الليل نفحات و جوائز
 و عطايا و مواهب ممن يجاء على من نشاء
 من عبادك و ممنوعا من لم يتبق له العنا
 ينك وها انا اذ عبدك الفقير اليك
 اليك المومل فضلك و معروفك فان
 كنت يا مولاي تقصك في هذا الليلة
 على احد من خلقك و عدت عليه بوائده
 من عطفك فصل على محمد و آله الطيبين
 الطاهرين النجيين الفاضلين و خد صلي
 طبعك و معروفك يا رب العالمين

دعا بعد از نماز شفع

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَإِلَيْهِ
 الطَّاهِرِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ
 وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا آمَنْتَ فَاسْتَجِبْ لِي
 كَمَا وَدَدْتَ أَنْتَ لَا تُخْلِفُنِي عَادَ بَعْرَازَانَ خَيْرِ
 بَرٍّ مَفْرُودَةٍ وَتَرَبِّعْ بَعْرَازَانَ بِكَيْدِ بَلْبُوكِ وَجُحَانَ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاعْفُ عَنِّي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
 الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ بَسْمُوكَ وَتَرَبِّعْ بَلْبُوكِ وَجُحَانَ لَسْبِكَ
 وَسَعْدَيْكَ وَالْحَيْرُ فِي يَدَيْكَ وَالتَّوَلَّيْتَ
 إِلَيْكَ وَالْمَهْدِيُّ مَنْ هَدَيْتَ لَأَمْلَأَنَّ وَلَا
 مَنِّجَامِيكَ إِلَّا إِلَيْكَ أَنْتَ يَكُ وَتَوَكَّلْتُ
 عَلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ رَبَّنَا وَرَبَّ
 الْبَيْتِ بَسْمُوكَ وَتَرَبِّعْ بَلْبُوكِ وَجُحَانَ وَجِبْتُ وَجِبْتُ وَجِبْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسَ الْعِزِّ وَالْجَبَلِ وَقُلْ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَالنَّارِ
 بَعْرَازَانَ كَسْتَابِرُ وَارِدُودَ وَرَقِيْبُوكَ وَتَرَبِّعْ بَلْبُوكِ كَمَا نَزَّاهُ
 فِيهِ سُبْحَانَكَ وَتَرَبِّعْ بَلْبُوكِ مَعْرُودَ وَنَبِيْرُوكَ تُوْذُكَ لَامُ مَجْرَبُوكَ يَا لَامُ
 سَادِقُ عَلَيْهِمْ وَرَقِيْبُوكَ وَرَقِيْبُوكَ وَرَقِيْبُوكَ وَرَقِيْبُوكَ وَرَقِيْبُوكَ
 الْحَلِيمُ الْكَزِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَمَلُ
 الْعَظِيمُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ
 وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا
 بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ تَوْرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَأَنْتَ اللَّهُ زَيْنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ
 اللَّهُ جَمَالَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللَّهُ عَادَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللَّهُ قَوَامُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللَّهُ صِرْحُ الْمُسْتَضِيْحِينَ
 وَأَنْتَ اللَّهُ غِيَاثُ الْمُسْتَعِيْثِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ الْفُجْرُ

قنوت

عَنِ الْمَكْرُوبِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ الْمَرْجُوعُ عَنِ
الْمَقْسُومِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
وَأَنْتَ اللَّهُ إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ كَاشِفُ سُوءِ وَأَنْتَ
اللَّهُ يَا كَلِّ حَاجَةً يَا اللَّهُ لَيْسَ رُؤْ
غَضَبِكَ إِلَّا حِمْلُكَ وَلَا يَجِي مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا
رَحْمَتُكَ وَلَا يَجِي مِنْكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ الْبَيْتُ
هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ يَا إِلَهِي رَحْمَةً تُغْنِنِي بِهَا
عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ يَا قُدْرَةَ الَّتِي بِهَا
أَحْيَيْتَ جَمِيعَ مَا فِي الْبِلَادِ وَبِهَاتِشْهُوَيْتَ
الْبَادِيَ وَلَا تَهْلِكُنِي عَا حَتَّى تَعْرِفَ وَرَحْمَتِي
وَعَرَفَنِي الْإِسْتِجَابَةَ فِي دُعَائِي وَارْزُقْنِي
الْعَاقِبَةَ الَّتِي أَسْتَهَيِّجُهَا لِجَلْبِ وَأَقْلِبِي عَذَابِي وَلَا
تُثَبِّتْ لِي عَذَابِي وَلَا تَمَكِّنْهُ مِنْ رِقَبَتِي

اللَّهُمَّ إِن رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي
وَإِنْ وَضَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ
أَهْلَكَتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَحُولُ بَيْنَكَ
وَبَيْنِي أَوْ تَعَرَّضْ لَكَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرِي وَقَدْ
عَلِمْتُ أَنَّ لَيْسَ فِي حَكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِي
تَقْدِيرِكَ عَجَلَةٌ وَأَنَا يَجْعَلُ مِنْ خِيفَةِ الْفَوْتِ
وَأَنَا يَجْتَاحُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفِ وَقَدْ تَعَالَيْتَ
عَنْ ذَلِكَ الْهَيِّ فَلَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضًا
وَلَا لِنِقْمَتِكَ نَصَابًا وَمَهْلِكِي وَنَفْسِي وَ
أَقْلِبِي عَذَابِي وَلَا تَسْبِعْنِي سِيبًا عَلَى أَثَرِ بَلَاءٍ
فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي أَسْتَعِيذُ
بِكَ اللَّيْلَةَ وَأَعِدِّي وَأَسْتَجِيرُكَ مِنَ النَّاسِ
فَأَمْرِئِي وَأَسْأَلُكَ الْحَبَّةَ فَلَا تَحْرِمْنِي بَعْدَ إِذَا
وَمِنْ خَيْرِ مَنْ خَرَّانَ وَمِنْ دَابَرِكُوا أَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ وَأَتُوبُ

إِلَيْهِ اِنجاءت تامر و سنت دعاء بر اهل بيت
 بيشتر و بين بوالله اغفر لفلان و فلان
 تا چهل و هفتاد بار استغفار کن و از انجا برت برت و چيز
 برود از باسماں چنان در دلج در فوجي سبح و ارضد بار
 که فضل بوزان بوقت بار بوالله استغفر الله الذي
 لا اله الا هو الحق القيوه جميع ظلي و جرمي
 و اسراني على نفسي واقرب اليه بوزان بوب
 رب اسات و ظلت نفسي و بين ما صنعت
 و هدي ندي يارب جرائم ما كنت
 و هدي رقتي خاضعة ليا اتيت و هنا انا
 ذابن بيديك فخذ لنفسك من نفسي الرضا
 حتى ترضى لك العشي لا اعوذ بوزان بوب
 بوالعفو لعفو بوزان بوب رب اعفرت
 وارحمي و تب علي لئلا انت التواب الرحيم

و سنت تطويل در قنوت و بر لب اضا فز قنوت را که در سنت
 رکعت نماز شب کوش و اگر وقت شنبه اضا فز اينده
 که بر لب الحمد در کتاب امانی که حضرت امام زبير العابد عليه السلام
 در قنوت و بر سیدی سیدی سیدی هذا ندي
 قد مددتها اليك بالذنوب مملوءة و عينا
 يا رجاء ممدودة و حقين دعاك يا لنديم
 تذلل ان تجيبه بالكرم تفضلا
 سیدی من اهل السقاء خلقتني طيبا
 بكاني ام من اهل السعادة خلقتني
 فاشرب جاني سیدی ام لخير المقام
 خلقت اعضاءي ام لشر يا حميد خلقت
 امعاني سیدی لو ان عبدا استطاع
 اهرب من مولاه لكنت اول الهارين
 منك لکنني اعلم اني لا افوتك سیدی

روضه
 ۱۰۵

لَوَاقِدِي عَذَابِي مِمَّا يَزِيدُ فِي مَلَائِكَتِكَ سَأَلْتُكَ
الصَّبْرَ عَلَيْهِ غَيْرَ أَنِّي أَعْلَمُ أَنَّهُ لَا يَزِيدُ فِي
مَلَائِكَتِكَ طَاعَةَ الْمُطِيعِينَ وَلَا تَنْقُصُ مِنْهُ
مَعْصِيَةَ الْعَاصِينَ سَيِّدِي مَا أَنَا وَمَا
خَطْرِي هَبْ لِي بِفَضْلِكَ وَجَلِّبْ لِي بِسِتْرِكَ
وَأَعْفُ عَنِّي قَوْلِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ اللَّهُمَّ وَتَدْرِي
أَرْحَمِي مَضْرُوعًا عَلَى الْفِرَاشِ تَقْلِبُنِي أَيْدِي
أَحِبَّتِي وَأَرْحَمِي مَطْرُوحًا عَلَى الْمَغْتَسِلِ سَلِّمْ لِي
صَاحِبِ خَيْرِي وَأَرْحَمِي مَحْمُولًا قَدْتَنَاوَكِ
الْأَقْرَبَاءِ أَطْرَافِ جَنَاتِي وَأَرْحَمِي فِي ذَلِكَ
الْبَيْتِ الْمَطْرُوحِ وَخَشِيَّتِي وَعَمْرِيَّتِي وَوَحْدَتِي
وَأَرْحَمِي مَقْتَدِرًا مَقْتَدِرًا قَمُوتِ وَيَزِيدُ عَاجُونَ اللَّهُمَّ
أَنَّ كَثِيرَةَ الذُّنُوبِ تَكْفُرُ أَيْدِيَنَا
عَنِ اجْتِسَاطِهَا إِلَيْكَ بِالسُّؤَالِ وَالْمَدَاوِنِ وَقَلْبِ

المعاصي منعنا من التصريح والابتهاال والله
يخشا على سؤالك يا ذا الجلال فان لم يعطيني
السيد على عبدك فمن بيني السوال
فلا ترد اكفنا التصريح اليك الابلوع
الامال وصل الى الله على اشرف الانبياء والى
محمد واليه الطاهرين بمران ركوع وخرق
بردارين دعوان هذا مقام من حسنة
نعمه منك وسببانه بعمله ودينه عظيم
وشكره قليل اللهم طوح الامال
قد خاست الالكديك ومعاكف الهيم
قد تقطعت لامالك ومذاهب العقول
قد سمت الالك فاليك الرجاء واليك
الملتجيا اكرم مقصود ويا ارحم
مسؤل هربت اليك بنفسى يا ملجأ

جاء

سألني

الهارين يا ثقال الدنوب اخلصها على ظهري
وما اجدني اليك شافعاً سوى معرفتي
بانك اقرب من رجاء الطالبون وكجا اليه
المضطرون وامل ما لديه الراغبون
يا من قنق العقول بعرفته واطلق الاسن
يخبر وجعل ما امتن به على عباده كفاء
لتاديه حقه صلا على محمد وال محمد ولا
تجعل اللهم على عقلي سيدي ولا للباطل
على عملي دليلاً برحمتك يا ارحم الراحمين
پس نماز را نامزد و بجز اسلام هیچ فایده از نماز عبادت بویستد
و عارفین را بخوان اناجیک یا مؤجوداً فی کل
مکان لعلک تسمع ندائی فقد عظم
همی و قل جانی مولای یا مولای ای الهوا
تذکره و ایها انسی و لو لم یکن إلا المعن

دست

فما علمت انما نفع

لکفی کیف وما بعد الموت اعظم وادهی
مولای یا مولای حتی متى وای متى اقول
لک العشي من بعد اخری ثم لا تجد
عندي صدقا ولا وفايا غوثاه ثم و
يا الله من هوی قد علي من صدق
قد استكلم علي ومن دنيا قد تريت
لي ومن نفس امارة يا سوء الاما رحم ربي
مولای یا مولای ان كنت رحمت مثلي
فازحمي وان كنت قيت مثلي فاقلي
يا قاتل الشجرة اقبلني يا من لم ان لا تعرف
منه الحسنی یا من یعدني بالنعمة صبلاً
ومساء ازحمي يوم اتيك وداشاً خصاً
اليك بصري مفزلاً على قد تبرأ جميع
الخلايق مني نعم وای وای وفضل ان له کدی

غوثاه

وَسَعِي فَإِنَّ لَمْ تَحْمِيْ مِنْ بَحْمِي الْقَبْرِ
 وَخَشِي وَمَنْ يَبْطِقُ لِسَانِي إِذْ اَخْلَوْتُ
 بَعْلِي وَسَأَلْتِي عَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَإِنْ
 قُلْتُ نَعَمْ فَإِنَّ الْمَهْرَ مِنْ عَدْلِكَ وَإِنْ
 قُلْتُ لَمْ أَفْعَلْ قُلْتُ لَمْ أَكْرِ الشَّاهِدَ عَلَيْكَ
 فَفَوْكَ عَفْوِكَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ سَابِلِ
 الْقَطْرِ إِنَّ عَفْوِكَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ أَنْ تَمْلَأَ
 الْأَيْدِيَّ بِالْأَصْنَاقِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَ
 خَيْرَ الْغَافِقِينَ بَعِزَّانِ سَجْدَةً وَدَعْوَةً بِمَوْلَاكَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
 تَضَعْ عَنِّي إِلَيْكَ وَوَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ وَأَمْسِي
 بِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَاتِبًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مُكَوِّنًا
 كُلِّ شَيْءٍ يَا كَاتِبًا مَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ لَا تَقْضِ
 وَأَنْتَ فِي عَالَمٍ وَلَا تُعَذِّبْنِي فَإِنَّكَ عَلَى قَادِرٌ

عَفْوِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ كَرِيهِ الْمَوْتِ
 وَمِنْ سُوءِ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ وَمِنَ التَّدَامَةِ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَسْأَلُكَ عَشَّةَ هَنِينَةٍ وَمِائَةَ
 سَوِيَّةٍ وَمِنْ قَلْبِكَ يَا غَيْرَ مُخَيَّرٍ وَلَا فَاضِحٍ
 اللَّهُمَّ مَغْفِرَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ دُفُونِي وَرَحْمَتِكَ
 أَرْحَى مِنْ عَمَلِي مِنْ عَمَلِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

چون از تعیب ناز و مرق فارغ شویم متوجه شوید و گویند تا فایز
 و اینها را دستین هم میگویند زیرا که در زند در نازش
 رویت که شیخ طوس در نهد بسند صحیح که حضرت امام رضا
 علیه السلام گفته که بر کنید باین دو کعبت تا فدی فخر نازش و طاهر
 است که وقت این دو کعبت میبشد تا طلوع چرخ آفتاب باشد
 مرق چاند در بعضی روایات است و در بعضی غلات و فصل
 آن از طلوع صبح کاذب است تا طلوع صبح صادق و خوان

کتاب الفقه

الرَّحِيمِ لِأَحْوَالِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ ^{بجده شکر کن و در آنچه تو از دعا ای}
^{پیش گرفته در سجده شکر و بر برادران خود دعا کن}
 اللَّهُمَّ رَبِّ الْعَرْشِ وَاللَّيَالِي الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ
 وَالْوَيْلِ وَاللَّيْلِ إِذَا مَسَّ وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَاللَّهِ
 كُلِّ شَيْءٍ وَمَخْلُوقِ كُلِّ شَيْءٍ وَمَمْلُوكِ كُلِّ شَيْءٍ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْلِهِ وَبِعَلَانٍ وَ
 فَلَانٍ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا مَا حَزَنُ
 أَهْلِهِ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ
فصل ^{اگر وقت گرفت در سجده بخوان این دعا}
^{در حضرت امام زین العابدین علیه السلام بود از آنست بخوانده و مدعا}
^{شاید نیز در عبرت منافع فرجه هم در منزل آل الصّفا اذا}
 الْمَلِكِ الْمَلْتَأِيدِ بِالْخُلُودِ وَالسُّلْطَانِ الْمُنْتَمِعِ
 بَعِيْرِ جُودٍ وَلَا إِخْوَانٍ وَالْعِزِّ الْبَاقِي عَلَى مَرِّ

اینها نجوم

شکر دعا عبد بن عباس

اللَّهُمَّ وَمَخَالِي الْأَعْقَابِ وَمَوَاحِشِ الْأَنْهَارِ
 وَالْأَيَّامِ عِزِّي الْأَحَدَ لَهُ بِأَقْبَابِيَّةٍ وَلَا مَسْتَنِي
 لَهُ بِأَخْرِيَّةٍ وَاسْتَعْلَى مُلْكِكَ خُلُوعًا
 سَقَطَتِ الْأَشْيَاءُ دُونَ بُلُوعِ أَمْدِي وَلَا يَبْلُغُ
 أَدْفِي مَا اسْتَأْنَتَتْ بِرَمِيْنِ ذَلِكَ أَهْضِي نَعْتِ
 لِنَاعِيْنَ صَلَّتْ فِيكَ الصِّفَاتُ وَتَقَعَتْ
 دُونَكَ النُّعُوتُ وَحَارَتِ فِيكَ كِبِيَاءُكَ
 لَطَائِفُ الْأَوْهَامِ كَذَلِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَوَّلُ فِي
 أَوَّلِيَّتِكَ وَعَلَى ذَلِكَ أَنْتَ دَائِمٌ لَا تَمُوتُ
 وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ عَمَلُ الْمَجْسِيْمِ الْأَنْجِي
 مِنْ بَدِيْعِ اسْتِبَابِ الْوَصْلَانِ لِأَمَّا وَصَلْتُ خَيْرًا
 وَتَقَطَّ عَنِّي عِصْمُ الْأَمَالِ لِأَمَّا أَنَا مَعْصَمٌ
 بِهِ مِنْ عَفْوِكَ قَلَّ عِنْدِي مَا اعْتَدَيْتَ بِهِ مِنْ
 طَاعَتِكَ وَكَثُرَ عَلَيَّ مَا أَبُوهُ بِهِ مِنْ عَصِيَّتِكَ

عشر سلطانك

وَلَنْ يَضِيقَ عَلَيْكَ عَفْوٌ عَنْ عَبْدِكَ وَإِنْ
أَسَاءَ فَأَعْفُ عَنِّي اللَّهُمَّ وَقَدْ أَشْرَفَ عَلَى خَلْقِكَ
الْأَعْمَالُ عَلَيْكَ وَانْكَفَى كُلُّ مُسْتَوِدٍ دُونَ
خَيْرِكَ وَلَا تَطْوِي عَنْكَ دَفَائِقُ الْأُمُورِ وَلَا
تَعْرِضْ لِعَنْكَ غِيَبَاتُ السَّرَائِرِ وَقَدْ اسْتَعُوذَ
عَلَى عَدُوِّهِ الَّذِي اسْتَنْظَرَ لِعَوَائِي قِيَامَ
فَانظُرْ وَأَسْتَهْلِكُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ لَا ضَلِيلَ لِي
فَانهَكَ فَأَوْعَى وَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ مِنْ صَفَا
ذُنُوبِي مُؤَيِّقَةً وَكِبَارِ أَعْمَالِي مُرَدِيَةً حَتَّى إِذَا
فَارَقْتُ مَعْصِيَتَكَ وَأَسْتَوْجِبْتُ لِسُوءِ سَعْيِي
سَخَطَكَ قَتَلَ عَنِّي عِدَارَ عَدِيٍّ وَتَلَقَانِي كَلِمَةً
كُفْرِيَّةً وَقَوَى الْبِرَاءَةَ مِنِّي وَادْبَرَ مَوْلِيَاءَ عَنِّي فَاصْرِفْ
لِعَضْبِكَ وَبِدَا وَأَخْرَجَنِي إِلَى فِتْنَاءِ نَفْسِكَ طَرِيًّا
لَا سَمْعَ يَسْمَعُ لِي إِلَيْكَ وَلَا خَفِيرَ يُوَسِّئُ لِي

عَلَيْكَ وَلَا حِصْنَ يَحْبِسُنِي عَنْكَ وَلَا مَلَاذُ
الْحِجَابِ إِلَيْهِ مِنْكَ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ إِلَيْكَ
وَمَحَلُّ الْمُعْتَرِفِ لَكَ فَلَا يَضِيقُ فِضْلَكَ
وَلَا يَقْصُرُكَ دُونَ عَفْوِكَ وَلَا أَلَّا أَحِبَّ
عِبَادِكَ السَّائِبِينَ وَلَا أَقْطَعُ وَفُورِكَ الْأَمَلِينَ
وَاعْفُ عَنكَ نَكَحَ خَيْرِ الْغَافِرِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مُرْتَجٍ
فَتَرَكْتُ وَهَيْبَتِي فَرَأَيْتُ وَسُئِلْتُ لِي الْخَطَا
خَاطِرُ السُّوءِ فَفَرَّطْتُ وَلَا اسْتَشْهَدُ صَاحِبِيًّا
نَهَارًا وَلَا اسْتَحْجِرُ تَهْجُدِي لِي وَلَا لَاتِي عَلَى
بَاطِنِهَا سَنَةٌ حَاشَا فَوْضِيكَ الَّتِي مِنْ
ضِعْمِهَا هَلَكُ وَلَسْتُ أَسْأَلُ إِلَيْكَ بِفَضْلِكَ
مَعَ كَثِيرِي مَا أَحَقَّكَ مِنْ وَطَائِفِ فَوْضِيكَ وَ
تَعَدَّيْتُ عَنْ مَقَامَاتِ حُدُودِكَ إِلَى حُرْمَاتِ
أَسْهَلِكُهَا وَكِبَارِ ذُنُوبِي بِحَمْرِ جَهَنَّمَ كَأَنَّكَ

عني

فله

لي من فضائلها سائر وهذا مقام من استحو
لنفسه منك وسخط عليها ورحمني عندك ^{الفا}
نفس خاشعة وربة خاضعة وطير ثقيل
من الخطايا والقبائل الرعية اليك والرهبة
منك وانت اولي من رجاها واحق من حجبها
وانتاه فاعطني يا رب ما رجوت وامني ما احدث
وعد علي بعائده رحمتك انك اكرم المشاير
اللهم واذ سترني بعفوك وقمدي ^{عزلا}
في دار الفناء يحضروا الاكفاء فاجرد من فضائل
دار البقاء عند مواقف الشهادة من الملكة
المقربين والرسل المكرمين والشهداء و
الصالحين من جار كنت اكا تمشيتني ومن
ذي رحم كنت خلست منه في سريري لرائق
بم رب في السر على وثقت بك رب في

المعزولي وانت اولي من وثق به واعطي
من رحمتك اليه ولم يرف من استرحم فاحمني
اللهم وانت احد ربي ماء مهين من صلب
مضائق العظام خرج المسالك الي رحمتك
سترها بالحجب نصرتني حالا عن حال حتى
انتهيت بي الي تمام الصوة وانت في الجوا ^{ريح}
كأنت في كفايك نطفة ثم علقه ثم مضغه
ثم عظام ثم كسوت اعظامه ثم انشأته خلقا
آخر كما شئت حتى اذا التجت الي رزقك ولم
استغر عن غيابة فضلك جعلت ذوقا من افضل
طعام وشراب جريته لامتك التي اسكنتني
جوها وادعتني قار رحها ولو تكلمت بار
في تلك الحالات الى حوبى واضطررت الي قوتي
لكان الحول عني ممتن لاو كانت لقوة ميني

بَعِيدَةٌ فَتَدْفِنِي بِفَضْلِكَ خُذْهُ الْبَرُّ الْلَطِيفُ
تَفْعَلْ ذَلِكَ بِي تَقُولُ عَلَيَّ إِلَى غَايَةِ هَذِهِ لَا
أَعْدُو بَرِّكَ وَلَا يَطِئُ بِي خُسْرُ صَنِيعِكَ وَلَا
تَتَأَكَّدُ مَعْ ذَلِكَ تَبْقَى فَاتَفَرَّقْ بِي مَا هُوَ أَحْظَرُ
لِي عِنْدَكَ فَذَمُّكَ لِلشَّيْطَانِ عَيْنَانِي فِي سَوْءِ
الطَّنِّ وَضَعْفِ الْيَقِينِ فَإِنَا أَشْكُو سَوْءَ مَحَاوَلَتِي
لِي وَطَاعَةَ نَفْسِي لَهُ وَأَسْتَعِصِمُكَ مِنْ مَلَكَتِي
وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ فِي أَنْ تُسَهِّلَ لِي رِزْقِي سَبِيحًا
فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ابْتِدَائِكَ بِي الْبَعْدَ بِحَسَامٍ وَ
إِهْلَامِكَ الشُّكْرَ عَلَى الْإِحْسَانِ وَالْإِفْسَالِ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَهِّلْ عَلَيَّ رِزْقِي وَإِنْ
تَقْدِيرُكَ لِي وَإِنْ رُضِيَّتِي بِحَسْبِي فَمَا قَسَمْتَ
لِي وَإِنْ تَحْمَلُ مَا بَقِيَ مِنْ جِسْمِي وَعَمْرِي وَسَبِيلِ
طَاعَتِكَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّاغِبِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ

دَعَا

بِكَ مِنْ نَارٍ غَلَّظَتْ بِهَا عَلَى مَنْ عَصَاكَ وَتَوَقَّ
بِهَا مَنْ صَدَفَ عَنْ رِضَاكَ وَمِنْ نَارٍ نُوِّرَهَا
ظُلْمَةٌ وَهَيَّبَهَا الْبُرُوعَ وَيَعِيدُهَا وَرَيْبَ وَ
مِنْ نَارٍ يَأْكُلُ بَعْضُهَا بَعْضًا وَيَصُولُ بَعْضُهَا
عَلَى بَعْضٍ وَمِنْ نَارٍ تَذُرُّ الْعِظَامَ رَمِيمًا وَ
تَسْقِي أَهْلَهَا حَمِيمًا وَمِنْ نَارٍ لَا تَبْقَى عَلَى مَنْ
نَضَعَ إِلَيْهَا وَلَا تَحْمُرُ مِنْ اسْتَعْفَافِهَا
وَلَا تَقْدِرُ عَلَى التَّخْفِيفِ عَنْ مَنْ خَشَعَ لَهَا
أَسْتَسَلِمُ إِلَيْهَا تَلْقَى سُكَاةً يَا حَرَمًا لَدَى
مِنْ أَلِيمٍ لِنِكَالٍ وَشَدِيدٍ لَوْبَالِ
أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِقَابِهَا الْفَارِعَةِ أَقْوَاهَا
وَحَيَاتِهَا الصَّالِقَةِ بِأَنْبِيَائِهَا وَشَرَابِهَا
الَّذِي يُقَطِّعُ أَمْعَاءَ وَأَفْدَةَ سُكَاةً وَيَبْرِغُ
قُلُوبَهُمْ وَأَسْتَهْدِيكَ بِمَا بَاعَدْتَهُمَا وَأَحْرَمْتَ

بِهَا

والاشارة على حضرت سائر مرتبت ثبوت الدوام من المرحوم
 لست تفرغ الاقوال والاعمال في ارضك ولا تجرير من سائر
 جرات نحو ذره نسيب المجدك كان الفراغ من توحيد الرب
 في العرش الثبات من الشرائع من الله الا في العرش التاسع
 اللهم اغفر لي ولوالدي ولجميع المسلمين
 اللهم اغفر لي ولوالدي ولجميع المسلمين
 اللهم اغفر لي ولوالدي ولجميع المسلمين

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 اجمعين
 اللهم اغفر لي ولوالدي
 ولجميع المسلمين
 آمين

تاريخ
 محرم سلطان العثماني
 ربيع ۱۰۶۵ قمری

عَنْهَا اللَّهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ وَاجِبٌ خِي
 مِنْهَا يَفْضِلُ رَحْمَتِكَ وَأَقْلَبِي عَنِّي رَاقِي حَسَنِ
 إِفَالَتِكَ وَلَا تَخْذَلْنِي يَا خَيْرَ الْمُجِيبِينَ إِنَّكَ
 تَقِي الْكِبْرِيَاءَ وَتَعْطِي الْحِسَنَةَ وَتَفْعَلُ مَا
 تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ إِذَا ذُكِرَ الْأَبْرَارُ
 وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ مَا اخْتَلَفَ لِلْبَلَدِ
 وَالنَّهَارِ صَلَوةً لَا يَنْقُطُ مَدْمَعُهَا وَلَا يَجِي
 عَدَدُهَا صَلَوةً تَشْفِي الْهَوَاءَ وَتَمَلَأُ الْأَرْضَ
 وَالسَّمَاءَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ حَتَّى يَرَى فِي صَلَوةٍ
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ بَعْدَ الرِّضَا صَلَوةً لِأَحَدِهَا

وَأَلْمَسْتَنِي يَا
 يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ

کتابخانه
جعفر سلطان
تبریز ۱۳۶۵ قمری